

*Дарси панжум муқаддамотий / душманшиносӣи шаръӣ (5)
даража бандӣи шаръӣи душманон.*

*Пиёда шуда аз навори советӣи шайх мужоҳид : Абу Хамза
.муҳожир ҳўромӣ*

Бисмиллаҳ валҳамдулиллаҳ.

*"Ба ростӣ хамд ва сипос танҳо лойиқӣ ҳудост уро шукр мегуем
ва аз у дарҳости кўмак ва омурзиш мекунем ,ва паноҳ мебарем ба
худо аз шурури нафсхоймон ва аз бадӣҳои аъмолимон ,ҳар
қасики худо уро ҳидоят кунад ҳеч қас наметавонад уро ғумроҳ
кунад ва ҳар қасики худо уро ғумроҳ намояд ҳеч қас наметавонад
уро ҳидоят диҳад ва шаҳодат медиҳамки ҳеч илоҳи бар ҳаққи ба
ҷузъ аллоҳ нестқи танҳо ва бешарик аст, ва шаҳодат
медиҳамки Муҳаммад банда ва ғристодаӣи уст."*

*"Эй қасоникӣ иймон овардаид ончунонқи шойиста аст, аз худо
битарсид ва намирӣд мағар онқи мусалмон бошид".*

*"Эй мардумон аз (ҳашми) парвардигоритон бипарҳезид,
парвардигорикӣ шуморо аз ек инсон биёғарид ва (сипас)
ҳамсарӣшро аз новъи у оғарид ва аз он ду нағар мардон ва занони
ғаровони мунташир сохт. Ва аз (ҳашми) ҳудойи бипарҳезидкӣ
ҳамдигарро биду сўғанд медиҳид, ва бипарҳезид аз инқи пейванди
ҳешовандиро ғусихта дорид зеро беғумон ҳудованд муроқибӣ
шумост."*

*"Эй мўъминон аз худо битарсид ва сӯҳани ҳақ ва дуруст
бигуӣид.Дар натижа худо (тўвғиқӣ ҳейритон медиҳад ва)
аъмолитонро шойиста меғардонад ва ғуноҳонитонро мебахшояд*

. Аслан хар каси аз худо ва пайғамбариш фармонбурдори кунад ,қатъан ба пирузиш ва комёбии бузурги даст меёбад".

Аммо баъад:росттарин сухан ,китоби худо ва бехтарин равиш,равии Мухаммад саллаллоху алайхи васаллам аст,ва бадтарин умур нововарии дар дин аст,ва хар тоза пейдо шудайи дар дин,бидъат;ва хар бидъати гумрохӣ ва хар гумрохӣ дар оташ аст.

Ассаламу алайкум ва роҳматуллоҳи ва барокатуҳ.

Имруз ва дар идомаи дарсҳои муқаддамотимон , аз дарси панжум дар мавриди душман шиносӣ шаръӣ мерасем ба баҳши панжуми ин дарси ба даража банди душманони мепардоземки дар чохор баҳши гузашта онҳоро ба тафсил тўвзих додем.

Дар дарси шиносӣ мушрикин ё ҳамин секуляристҳои имрузин тўвзих додемки секуляристҳо бо қуфғори аҳли китоб ва шибҳи аҳли китоб мутафовут хастанд ва хар ек аз инҳо қавонини ҳосси ҳудишонро доранд, ва ҳамчунин арз кардемки маҷмуъаи мушрикин ё секуляристҳо ҳам екдаст нестанд, аммо ҳаммаи онҳо ин амр бо ҳам муштарак хастандки қонун набояд қонуни шарии аллоҳ бошад.

Онҳо қабул намекунандки қонунгузори аз инсон гирифта бишавад ва тамоман дар ихтиёри аллоҳ гузошта шавад, барои ҳамин , рӯи муборазаи бо қавонини шарии аллоҳ бо ҳам муттаҳид буданд, ва альён ҳам бо диктатури ҳашн, тамомият ҳоҳ, бераҳм ва созмон ёфтаи мусаллаҳики ба роҳ андохтанд, дар мубораза бо қавонини шарии аллоҳ бо ҳам муттаҳид хастанд ва бо шадидтарин ваҷҳ мумкин ба қалъи ва қамҳи ҳаргуна таҳарруқи бихоҳад қонуни шарии аллоҳро иҷро кунад машғул хастанд.

Аллох таоло дар тақсим бандики дар душманшиносӣ ва даража банди душманон ироя медихад ин секуляристхоро ба хамрохи яхудиён, душманони шимора ек муслимин мешносанд, ва насороро бо далоилики меоварад дар даражоти пойинтар қарор дода аст ва мефармоянд :

فرمايند: لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى (مائده ۸۲)

(эй пайғамбар !) хохи дидки душмантарин мардум барои мўъминон, яхудиён ва мушриконанд, (диққат кунид бародарон : яхудиён ва мушриконанд) ва мехохид дидки меҳрабонтарин мардум барои мўъминон, касонияндки худро насроний меноманд.

Дар инжо, яхуд ва мушрикин дар радифи душмани шумораи ек боқӣ мемонанд, хамин мушрикин ва секуляристхо дар хамон дўвра Маккий хам душмани шумора ек муслимин буданд ва дар дўвра Маданий ва касби қудрат ва ҳукумат тавассути муслимин хам боз душмани шумора ек буданд, ва бо тасвиби қуръон то рузи қиёмат душмани шумора ек муслимин боқӣ мемонанд, ва танҳо мовқеият ва мезони қудрати муслимин ва равиши бархурди онхостки таъйин мекунад хам пеймон бошанд ё душмани жангӣ. Чун ба сурати умум ва куллий ва бидуни дар назар гирифтани истисноот то рузи қиёмат дипломосӣ ва забони гуфтагӯи секуляристхо бо муслимин забони жанг ва аслахаст то замоники муслимин даст аз он 4 мафҳум ва маъни ва мухтавои дин бикашандки қудрат ва ҳокимият, қонун ва шариат, итоат пазирий аз ин қонун ва ҳукумат ва дар нихоят мужозот ва подош бар мабнойи ин қонун ва шариат аст ки аз қонун ва шариати аллох мунбаъис мешавад.

وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا .

Инҳо то замоники мо тобеъ ҳукумат ва қонун ва системи мужозот ва подоши онҳо нашавем ва аз онҳо итоат накунем бо мо хоханд жангид. Замоники даст аз қудрати ҳукумати исломӣ ва қонуни шариати аллоҳ ва итоат кардан аз қонуни шариати аллоҳ ва мужозот ва подош додан бар асоси қонуни шариати аллоҳ кашидем онвақт астки даст аз жанг бо мо мекашанд. Чун моро чизи мисли ҳудишон карданд ва тобеъи ҳукумат ва қонуни ҳудишон карданд ва ек ислми ту холи бароимон жо гузоштанд.

Ба ин шева аллоҳ таоло, ҳам душманони шумора ек моро маърифӣ мекунад ва ҳам инки баён мекунандки секуляристҳоки дастаи аз ин душманони шумора ек мо хастанд ба сурати мудовим бо муслимин " қитол" мекунанд, яъни жанг ва кушт ва куштор ; то кей? То замоники муслимин даст аз ун мафохими чоҳоргонаи дин ва мухтавои дин бардоранд ва анори ба зоҳири солимиро дар ихтиёр дошта бошандки мухтавоиширо холи карданд. Ин еки аз ҳамун тафовутҳои асосӣ бейни душманони шумора ек мостки бояд ба он таваҷҷуҳ ва диққат дошта бошем.

Арз шудки ин секуляристҳо ҳам ҳудишон ба чанд даста тақсим мешавандки мумкин аст ба хотири ҳамин ихтилофотишон ба нисбат зарарики барои муслимин доранд тавассути раҳбарият ва шӯроӣ муслимин даража банди бишаванд. Чун арз кардем ҳамин секуляристҳо ҳам ҳудишон ноҳамгун ва рангоранг хастанд. Дар миёнишон коммунист ва даҳрий хастки , ин коммунист ва даҳрий ҳудишон ба даҳҳо фирқа балки садҳо фирқа тақсим мешаванд, дар баробари инҳо либиролиҳо хастанд бо садҳо фирқа ва ғуруҳи мухталиф ва мутазод. Холо мумкин аст ба мезони хатарии

метавонанд барои муслимин дошта бошанд даража банди бишаванд ва дар равиши бархурд бо онҳо увлавият банди бишавад. Мисли дипломоси росулуллох саллаллоху алайхи васаллам дар ижоди ҳам пеймони бо дастаи аз инҳо бар алайхи дастаи дигари аз инҳоки, фатхи Макка ҳам натижаи ҳамин дипломосий буд.

Албатта дар миёни муслимин касони ҳам хастандки дар ек мархалаи тасмим мегирандки аз ислом ба ақаб баргарданд ва муртад бишаванд. Ин муртаддин ҳам дар радифи секуляристҳо қарор мегиранд ва мушмули ҳукми онҳо мешаванд аммо бо саҳтгири бештири дар масалаи тўвба ва ғейрих. Инҳо ҳам мераванд дар радифи душманҳои даража ек муслиминки дар дарси қаблимон дар мовриди муртаддин ва аҳкоми муртаддин ба тафсил дар мовридишон суҳбат кардем.

Холо баъди аз яҳуд ва секуляристҳоки аллох таоло онҳоро сарсаҳттарин душмани муслимин маърифий мекуна ва дар жойгоҳи душман шумора еки муслимин қарор мегиранд ва муртаддин ҳамки ба мейли ҳудишон ба ин даста мулҳақ мешаванд, баъди аз ин мо мутаваҷҷиҳи ек даста банди дигари хастемки аллох таоло дар оёти аввалияйи сураи Рум ба он ишора мекунад. Қабли аз инки ба суроғи оёт биравем бояд бигуем: замоники шохпур мажуси шибҳи аҳли китоби сосоний бар Хирақлиус ё Хирақл аҳли китоби насроний ҳокими Рум ғалаба пейдо мекунад, ҳам муслимин ва ҳам мушрикин ва секуляристҳои қурайш бетараф намешинанд ва бигуянд ба мо чи? Балки мовзеъгирий мутаносиб бо ақоидишон мегиранд ва муслимин дар баробари ин қазияйи бейналмилалӣ ва ақидатӣ мовзеъгири шаръӣ мегиранд ва воқуниш нишон медиханд.

Абдуллох ибни Масъуд розиаллоху анху мегуяд:

كَانَتْ فَارِسٌ ظَاهِرَةً عَلَى الرُّومِ وَكَانَ الْمُشْرِكُونَ يُحِبُّونَ أَنْ تَظْهَرَ فَارِسٌ عَلَى الرُّومِ. وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ يُحِبُّونَ أَنْ تَظْهَرَ الرُّومُ عَلَى فَارِسٍ لِأَنَّهُمْ أَهْلُ كِتَابٍ. وَهُمْ أَقْرَبُ إِلَيَّ دِينِهِمْ :

Форсхо бар румиён пируз шуда буданд, мушрикони дуст доштанди
Эрониён бар румиён пируз шаванд, ва муслимин ҳам дуст
доштанди рум бар форсхо пируз бишаванд, чун румиён ахли
китоб буданд ва ба дини мусалмонон наздиктар буданд. Бо ин
мазмун аз ибни Аббос ва дигарон ҳам ривоёт шуда аст.

Диққат кунед муслимини садрил ислом бо онки аксарияти қотиъи
онҳо бесавод буданд аз чи душманшиносӣ дақиқи бархурдор
буданд, ва бо чи хассосияти вақоӣи бейналмилалӣ баррасӣ ва
пейғирий мекарданд, ва мовзеъғирий ва шоди ва нигаронишон бар
асоси ҳамин душманшиносӣ шаръӣ ва даража банди шаръӣ
душман танзим мекарданд. Меъёр ин буд: ҳар чи ба мо наздиктар
аст ба пирузиш хушхолтар ҳастем, ҳар чандки уро кофар ҳам
бидонем.

Мушрикин ва секуляристҳо аз замони аввалин пайғамбар душман
шумора ек шарияти аллох буданд, ва аз замони қурайш то кунун
ва то рузи қиёмат илова бар онки аз пирузи ахли қибла нигарон
мешаванд балки аз пирузи ҳар каси аз назари маваддаҳ ба ахли
қибла ҳам наздик бошад боз нигарон мешаванд, ва пирузи ҳар каси
бар инҳоро пирузи ҳудишон медонанд ва пирузи ҳар каси бар ахли
қибларо пирузи ҳудишон медонанд ва ихсоси хушхоли мекунанд.

Яъни секуляристҳо агар ек яҳудӣ бар ек мусалмон пируз бишавад
ихсоси хушхоли мекунанд ва ҳатто агар ҳам битавонанд ба онҳо
қўмак ҳам мекунанд. Чиро? Чун яҳудро ба ҳудишон наздиктар

мебинанд. Агар боз ек мажус бар ек насроний пируз бишавад боз хушхол мешаванд ва агар аз дастишон хам сохта бошад ба мажус дар пирузи бар насоро кўмак мекунанд? Чиро ? чун мажус ба онҳо наздиктар хастанд, агар бейни ек насроний бо ек фирқаи ахли бидъати исломий хам жанг бишавад боз аз насроний химоят мекунанд ва агар бейни ек фирқаи исломий поктари жанг бишавад боз аз ҳамон фирқаи ахли бидъат химоят мекунанд. Диққат кардид чи тур шуд? Секуляристҳо агар миёни касики ба ахли тўвхид наздик аст бо касики ек ками аз ахли тўвхид дуртар аст жанг ва ихтилофи пеш биёяд аз он каси химоят мекунандки аз тўвхид дуртар аст ва ба шикасти он касики ба тўвхид наздиктар аст ризоят доранд.

Муслимин бар акси инро меҳоханд, муслимин меҳоханд он касики ба онҳо наздиктар аст бар он касики аз онҳо дуртар аст пируз бишавад ҳар чандки ҳар ду ро кофар ҳам медонанд, аммо аз пирузи кофарики ба у наздиктар аст хушхол мешавад ва инро пирузи ҳудиш бар душмани дуртар медонад, то мерасад ба душмани аслийки ҳамон секуляристҳо ва муртаддин ва яҳуд буданд.

Илова бар он куффори насроний жузъи шариати насх шуда осмоний ва муслимини ба инхироф рафта хастанд ва пейванди наздиктари бо ахли тўвхид доранд, ва ҳудихои мунхарифи хастандки шойистаги онро дорандки дар баробари куффори шибхи ахли китоб аз онҳо химоят бишавад ҳоло чи расид ба жанги онҳо дар баробари секуляристҳо. Ин ёки аз ҳамон мавориди астки муслимини аксари босаводи имрузий мо аз дарки он дар даража банди душманонишон ва дар танзими мовзеъгирихоишон ва танзими шоди ва нигаронишон дар рувидодҳои бейналмилали ва

хатто мантақайи ва маҳаллий ҳам азаш ғофил ва беҳабаранд ва гоҳ бар акси инро аз ҳудишон нишон медиҳанд.

Муслимини садрип ислом аз инки кофар наздиктар ба онҳо аз кофари дуртар аз онҳо шикаст хурда аст норохат ва нигарон буданд ва инро зарбаи ба ҳудишон медонистанд. Аллоҳ таоло дар посух ба ин нигарони ва воқуниши шаръӣ муслимин дар мовриди шикасти румихо аҳли китоб аз маҷуси эронӣ шибхи аҳли китоб мефармояд:

الم * غَلَبَتِ الرُّومُ * فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ * فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ
وَمِن بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * بَنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ * وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ
وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ . (Рум/
۱-۶)

"алиф, лам ,мим, румиён шикаст хурданд, дар наздиктарин сарзамин, ва ишон пас аз шикастишон пируз хоханд дар муддати чанд соли (бизъи синин : камтар аз нух сол ё бейни 3 то 9 сол) ҳамма чиз дар дасти худо ва фармони уст, чи қабл (ки румиён шикаст хурданд) ва чи баъд (ки онон пируз мегарданд) дар он руз (ки румиён пируз мегарданд) мўъминон шод мешаванд, (оре хушхол мешаванд) аз ёри худо, худо ҳар касироки бихоҳад ёри диҳад. Ва у бас чира ва бисёр меҳрабон аст, ин ваъда итқи худованд дода аст ва худованд ҳаргиз дар ваъдаш ҳалоф нахоҳад кард ва лекин бештари мардум инро намедонанд, (ин аксарият қутоҳ бин) танҳо зохир ва намоди аз зиндаги дунёро медонанд ва ишон аз охираат комилан беҳабаранд."

Бале, ин воқуниши ек мусалмон дар жанги бейни ек кофари аҳли китоб ва ек кофари шибхи аҳли китоб буд ва нигоҳ кунидки аллоҳ

таоло нусратишро ба чи каси медихад? Ва чи каси шойистаги нусратишро дорад? Ин вокуниши ек мусалмон аст дар баробари хамма инҳо, ва нусрати аллох таоло барои кофарики бар ек кофари дигар пируз шавад, аммо он кофари насроний аз назари маваддаҳ ба шариасти муслимин наздиктар аст, ба диниш наздиктар аст, худии инро таҳхис дода, куффори шибхи аҳли китоб фосила бештари бо муслимин доранд ва куффори насроний аҳли китоб наздиктаранд ба хамин далил секуляристҳо дар жанги равонӣ аз онки аз муслимин дуртар буд бар алайҳи онки ба муслимин наздиктар буд ҳимоят мекард ва муслимин бар акси онро, дар ҳолики аз ҳар ду ҷизъя ғирифта мешавад.

Дар идомаи даста банди ва даража банди душманонимон амалан мутаваҷҷиҳ мешавемки куффори шибхи аҳли китоб ҳамчун маҷус дар даража дувум қарор мегиранд. Ин куффор ба далили шабоҳати ба куффори аҳли китоб шомили ҳамон аҳкоми аҳли китоб мешаванд аммо дар даража банди ва даста банди душманони аҳли тўвҳид ҳади фосила душманони шумора ек муслимин ва насронийҳо ҳастанд. Дар ин сурат яҳуд ва секуляристҳо ба ҳамроҳи муртаддин душмани шумора ек муслимин ва куффори шибхи аҳли китоб дар даража дувум қарор мегиранд ва насронийҳо дар даража сеум қарор гирифтанд.

Ҳатто мебинемки муслимин ҳамчунонки дар бейни секуляристҳо ва яҳуд фарқ мегузоранд дар миёни насронийҳо ҳам даража банди мекарданд ва ба пирузи онки ба онҳо наздиктар буд хушхол мешуданд ва ҳатто агар аз дастиишон ҳам бармеомад ба онки ба онҳо наздиктар буд кўмак ҳам мекарданд. Мисли хушхоли аз пирузи лашкари кофари Наҷҷошӣ роҳимахуллох бар қудитогарон ва артеши муҳолифишӣ, онҳо ҳам боз насроний буданд, аммо

хохони бархурди бадтари нисбат ба муслимин буданд ва меҳостанд муҳдудиятҳои бештари нисбат ба муслимини муҳожир вужуд дошта бошад. Дар инҷо, ҳам артеши Наҷжошӣ роҳимахуллох ҳаммаги куффори насронӣ буданд ва ҳам лашкари кудито ғарон, аммо лашкари Наҷжошӣ роҳимахуллох аз лашкари кудитогарон ба муслимин наздиктар буданд. Илова бар он лашкари кофар тахти фармони Наҷжошӣ роҳимахуллох нӣруӣ боздоранда дар баробари насронӣҳои муҳолиф буд ва озодӣҳои муслиминро замонат мекард. Барои ҳамин шикаст ва зарари лашкари кофари Наҷжошӣ ба сурати ғейри мустақим шикаст ва зарари мусалмонон бидуни паноҳ махсуб мешуд.

Замоники сипохи душман ба артеш ва ҳокимияти Наҷжошӣ роҳимахуллох ҳамла кард, Наҷжошӣ шахсан барои жанг берун рафт. Саҳоба бо ҳуд машварат кардандки ёки аз мо биравад ва хабари биёварад ва дар суратики ба мо ниёз бошад, мо ҳам ба кӯмаки Наҷжошӣ биравем. Хар чандки Зубайр розиаллоху анху аз ҳамма камсин ва солтар буд аммо у барои анжومي ин маъмурият эъломи омадаги кард;ба васила машкҳои бодӣ аз руди нил абур кард ва ҳудишро ба майдони жанг расонд. Аз сӯи дигар, саҳоба барои фатҳ ва пирузи лашкари кофари Наҷжошӣ роҳимахуллох дуо мекарданд. Баъди аз чанд руз Зубайр розиаллоху анху баргашт ва хабари пирузи артеши кофари Наҷжошӣро ба муслимин мужда дод. Тамоми ин рувиёдодро ба сурати муфассал метавонид дар муснади имоми Ахмад бин Ханбал роҳимахуллох бихонид. Албатта ибни Хишом ва ибни Саъад ва Табарӣ ва дигарон ҳам ба тафсил ин воқеияти торихӣро баён карданд.

Хуб,холо замоники шахс ё ғуруҳи аз миёни муслимин табдил мешаванд ба муртад, масалан табдил мешаванд ба кумалаҳо ё

демократхо ё муридони ужалон мусайламаи каззоби феълий
курдхо ё хар чизи дигари, инхо худешонро жузви душмани шумора
ек муслимин қарор доданд, холо агар бейни ин секуляристхойи
муртад ё соири муртаддин бо насронийхо ё мажус ё соибин жанг
рух бидихад мо бояд ба пирузи кудом еки хушхол бошем?

Инжостки нишон медихад иймон ва валоъ ва бароъи шумо бар чи
асоси аст? Бар асоси қонуни шариаати аллох аст ё ба асоси
тоғутхо ва ё меъёрхойи дигар? Замоники бейни ин муртаддини
кумалахо ва демократхо ё хар чики бошанд бо ек насроний ё
мажус жанги рух диҳад ба пирузи кудом хушхол мешавем? Хар
чандки ин муртаддин аз ҳам забонхо ва ақвом бошанд ва он
насроний аз ек наҷод ё қораи дигари бошад. Мушаххас аст ки мо
ба пирузи ек насроний бар муртаддин кумала ё демократ ё порти
ва екити ва хизби муздурони ужалон ва ғейрих хушхол мешавем ва
агар аз дастимон ҳам сохта бошад ба ин насронийхо кўмак
мекунем. Ин ризоят ва химояти қалбий ё забоний ё амалий мо аз
насронийхо бар алайхи муртаддин амал ба дин аст, ва амал ба
дин ҳам яъни ибодат. Ин куфр ба тоғут аст, ин танзим кардани
валоъ ва бароъ бар асоси чизи аст ки аллох хоста ва бар асоси
шариаати аллох аст на бар асоси соири илоххо ва тоғутхоики дар
дарси тоғут ба онхо ишора кардем.

Мо аз насроний ё мажус ё соибий бар алайхи душманони шумора
екимон чун яҳуд ва секуляристхо ва муртаддин химоят мекунем
ва инро ек вазифа медонем, бахши аз ақида мо аст, мо аз инхо
химоят мекунем чи расид ба инки аз еки аз ғирақи исломий ва
хатто ғирақи ахли бидъат чун хавориж ва жухайма ва равофиз
ва ғейрих бошадки аз инхо дар баробари ҳаммаи куффори ошкор
дифоъ ва химоят мекунем, ва химоят аз мазохиби исломий чун

ханафий ва моликий ва шиъа ва шофеъий ва ханбалий ва салафий
ва зохирий ва ғейрих дар баробари тамоми куффори ошкор ва
мазохиби ахли бидъат собиқро ек вожиб ва таклифи шаръий
медонем. Мухлисина лахуд дин яъни хамин, динитонро холис кунид
барои аллох ; сихати гуфтори шумо дар

« ان صلاتى و نسكى و محيا و مماتى لله رب العالمين »

Дар чанин жоҳои худиро нишон медихад, ин еки аз он мавориди
астки шумо бо он моврид озмойиш қарор мегирид.

Ин даража банди душманон аз жониби аллох ва холиқи сурат
гирифтаки бехтар аз ҳар мовжуди душманони ислом ва
муслиминро мешносад ва мефармояд :

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا (نساء/ ٤٥)

Худованд (аз шумо) бехтар душманонитонро мешносад, ва
кофий астки худо сарпараст (ва нигардоритон) бошад, ва кофий
астки худо ёвар (ва мададкоритон) бошад. Агар мо аллохро ва
қонуни аллохро раҳо кунем чи каси метавонад ингуна душманони
моро бо ин диққат барои мо даста банди кунад ва моро
сарпарастии бикунад дар чигунагии бархурд бо онон?

«وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا»

Бале душманони моро таъйин карда; мо ҳам агар дар ин масир
ҳаракат кунем ёригари мо ҳам хоҳад буд. Иншааллох.

Ин душманшиносӣ шаръӣ ва даража банди душманони еки аз
хамон мавориди асосӣ ва муҳимми астки муслимин садрил ислом
қабли аз соири аҳкомики баъадҳо нозил мешавад ёдиш гирифта

буданд ва ба он амал мекарданд, аммо муслимини кунуни мо бо онки мумкин аст садҳо ҳукм ва суннати дигарро балад бошанд аммо нисбат ба ин амри муҳим жохиланд ва муртакиби аъмол ва мовзеъгириҳои мешавандки рабти ба воқуниши ек мусалмони огоҳ надорад.

Дар ин илми душманшиносӣ ва даража банди душманон агар каси биёяд ва аз пирузи ек мажус шибхи аҳли китобки душмани шумора ду мост бар алайҳи ек насронӣ аҳли китобки душмани шумора се мост хушхол бишавад дар масири зидди исломӣ ҳаракат карда аст, ҳоло чи расид ба инки ек мажусро бар алайҳи ек насронӣ ҳимоят бикунанд чи бо ек калама ҳам бошад. Ба ҳамин шева дар жанги бейни мажус ва секуляристҳо ҳам бояд ба пирузи мажус хушхол буд. Ек мусалмон аз душмани шуморайи се дар баробари душмани шумора ду ва аз душмани шумора се ва ду дар баробари душмани шумора ек ҳимоят мекунад на билакс. Дар ҳар сурат бояд ҳаргуна ҳимояти ба нафъи муслимин тамом бишавад на ба нафъи душманони шумора ек муслимин. Ин тараф муслимин ҳастанд ва он тараф секуляристҳо ва яҳуд ва муртаддин, ва бояд аз ҳар ҳимояти ба нафъи ин душманони шумора ек тамом мешавад ҳуддори бишавад. Чун онҳо ҳам ҳар ҳимояти ва ҳар қорик ба нафъи мо тамом шавад ҳуддори мекунанд ва ҳамиша зарари моро меҷаҳанд.

Бар акси ин, бо қалб ё забон ё даст ҳимоят карданд яъни: дар масири зидди шаръи аллоҳ ва зидди ҳаракати исломӣ ҳаракат карданд, ва шайтонро ёри доданд, ва дастуроти шайтонро пазирофтанд, ва дастуроти аллоҳро қинор заданд. Ва ин барои ек мусалмони огоҳ ҳийли ҳатарнок аст. Инҳо дастуроти возих ва ровшани аллоҳки неъмат аст барои ек мусалмон, ва ек мусалмон

пеймон баста астки ба махзи шанидан итоат кунад ва чак ва чуна назанад.

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (نور/۵۱)

Мӯъминон хенгомики ба суйи худо ва пайғамбариш фаро хонда шаванд то миёни онон довари кунад, суханонишон танхо ин астки меуянд: шанидем ва итоат кардем! Ва ростгорони воқеий инҳо хастанд.

Аллох таоло фармудаки вазифаи мо фақат самиъна ва атоъна аст агар меҳохид жуз муфлихун бошид, ростгорони воқеий бошид, аммо мумкин аст каси дар хамин жо гир кунад, барои хамин аллох ба ек сам ва бемори хатарноки ишора мекунадки ба ин дастури аллох садама мезанадки боис шавад шахсро жузви муфлихун қарор надихад ва он ҳам " танаффури ва кинаи ғейри шаръӣ " аст.

Танаффури ва кина аз қовми мумкин аст инсонро аз ин қонун билағзонад ва инсонро дучори зулм ва беадолати кунад ва пеймонроки ба аллох дода астро бишканад. Ва ин пеймон шикани хийли хатарнок аст. Барои хамин астки аллох таоло ба сирохат ин хатарро гушзад мекунад, ва зимни ёдовари ин неъмат ,пойбанд будан ба ин пеймонро ба самъ ва тоат ва тақво рабт медихад ва мефармояд:

وَاذْكُرُوا اللَّهَ عَالِيَكُمْ مِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَى أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ *وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ * وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (مائده/۷-۱۰)

Ва (эй мўъминон !) ба ёд овариd неъматҳои худоро бар худ, ва ба ёд овариd пеймонроки бо шумо баст, он замонки гуфтиd: шанидем ва итоат кардем. Ва аз худо битарсидки худо аз даруни синахо огоҳ аст. Эй мўъминон ! бар адоиҳои вожиботи худо мувозибат дошта бошиd ва аз рӯи додгирӣ гувоҳи диҳид, ва душманонагӣ қовмӣ шуморо бар он надораdки (бо ишон) адолат накуниd. Адолат кунидки адолат ба тақво ва парҳезгори наздиктар аст. Аз худо битарсидки худо огоҳ аз ҳар чизи астки анжом медиҳид. Худованд ба касоники иймон биёваранд ва корҳои шойиста анжом диҳанд, ваъда медиҳадки омурзиш ва подоҳи бузурги аз он ишон бошад. Ва касоники кофар шаванд ва оёти моро тақзиб кунанд, онон аҳли дўзах хастанд. Паноҳ ба аллоҳки мо ек оя аз худовандро тақзиб кунем.

Пойбанд будан ба ин душманшиносӣ шаръӣ, ва даража банди кардани душманон ва танзими ҳимояти қалбиӣ ва забонӣ ва амалиӣ худ ёки аз он аҳкоми асосӣ ва муҳимми астки қабли аз аҳкоми марбут ба закот ва ҳаж ва ҳижоб ва мамнуъияти масрафи маст кунандаҳо ва садҳо ҳукм ва суннати дигар бар муслимин вожиб шуда ва мустақиман ба самъ ва тоаҳ аз қавонини шариаи аллоҳ ва иймони шахс бармегардад.

Аммо пойбанд шудан ба ин қонуни асосӣ ва зербанойи шариаи аллоҳ бидуни дардисар ҳам нест ва қатъан бояд мунтазири жанги равонӣ ва барчасб зани ва тухмат парокани он даста аз куффори будки ин даража банди ба нафъишон нест ва саъй мекунанд ин даража бандиро ба ҳам бизананд:

-Замоники аллоҳ таоло яҳуд ва секуляристҳоро душмани шумора ек медонад ва насронӣҳоро наздиктар ба муслимин медонад

- (لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا)

-Замоники аллох таоло ба сирохат аз пирузи насронийхо бар мажуси шибхи ахли китоб хам химоят мекунад

(وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ)

Дар ин миён аввалин иттихоми яхудийхо ва секуляристхо ва мажус ин буда аст ки пайғамбар дар ихтиёри насронийхо буда , ва ба истелох барои насронийхо кор карда , ва ё хатто гуфтанд ин динро насронийхо ба у омузиш доданд ва барои мохкам кардани иттихомот ва дуруғхоишон исми касониро хам тўлид карданд.

Мушрикини секуляри қурайш гуфтанд қадим насронийхои чун аддос, ясар, наср, абу фукайха руми ва ғейрих инхоро ба у ёд медиханд :

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا * وَقَالُوا أَطِيبُوا الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (فرقان/۴-۵)

Кофирон мегуянд : ин (қуръон) дуруғи пеш нестки худи (Мухаммад) онро аз пеши худ сархам карда ва ба хам бофта аст ва гурухи уро дар ин кор ёри доданд. Онон воқеан (бо баёни ин сухан) ситам ва бухтони бузургиро муртакиб шуданд. (дарбора қуръон нез) мегуянд: афсонахойи пешиниён аст ки (аз дигарон) хоста аст онро барояш бинависанд, ва чанин афсонахои сеҳргохон ва шомгохон бар у хонда мешавад (то онхоро хифз кунад ва ба хотир сипорад).

Секуляристхои кофари қурайш боз гуфтанд : инро жавони ба номи Жибрки ахли рум ва насроний буд ва дар Макка ба сохтани

шамшир машғул буд ва то андозаи бо таврот ва инжил ошноӣ дошта ба у ёд дода ва аз тарафи аллох нест:

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ (نحل/۱۰۳)

Мо медонемки (куффори секуляри Макка тухмат мезананд ва) инҳо мегуянд : (ин оёти қуръониро худо ба Мухаммад намеомузад ва балки) онро инсонӣ ба у ёд медихад. Забони касики (омузиши қуръонро) ба у нисбат медиханд, гунг ва ғейри арабий аст ва ин (қуръон) ба забони арабий гуё ва ровшани аст.

Баъди аз ин астқи аллох таоло ба сирохат мефармоянд:

: إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ (نحل/۱۰۵)

Танҳо ва танҳо касони дуруғ мебандандки ба оёти худо иймон надошта бошанд. Ва дар ҳақиқат онон дуруғгурёни воқеӣ хастанд.

Бештар насронӣҳои секуляристҳо ва дигарон мегуянд инҳо муаллими росулulloх саллalloху алайхи васаллам буданд бардаҳои бечора ва бесаводи будандки дар Макка ё атрофи он пеши арбобонишон зиндаги мекарданд, ва агар роҳибҳои чун (бухайро ва роҳиб дир бусро)ро исм меоваранд асосан мулоқоти росулulloх саллalloху алайхи васаллам бо ин ду роҳибӣ насронӣ дар торих жойи шакл ва шубҳа аст ва фоқиди манбаъи мӯътабарӣ аст. Хатто агар чанин мулоқоти ҳам сурат гирифта бошад магар мумкин аст чанин қуръон ва шариати азим ва созмон ёфтаиро дар ду мулоқоти бисёр кутох ва гузаро ва шитобзада ва сарроҳи дар хенгоми убури қорвон омузиш дод ва ёд гирифт ва хифзиш кард? Мо суръати кам ва мутаваассит ва хуб хифзи

қуръонро намегуем, дар суръати хийли болоки дар ҳар ҳафта 6
варақ яъни 12 сафҳа хифз мешавад, дар маҷмуъ хифзи кулли
қуръони карим дар 50 ҳафта баробар бо ҳудуди ек сол тул
мекашад. Дигар омузиши аҳком ва ровшангари дар мавриди аҳком
ва ризакорихои дигариш бимонад. Онвақт ин бар ҳасбзанҳо ва
онгтарошони дуруғу меғуянд дар ек таваққуф бейни роҳи ҳаммаи
инҳоро ба росулуллох саллаллоху алайҳи васаллам ёд доданд.

Ин иттиҳомот тавассути секуляристҳои қурайш ба росулуллох
саллаллоху алайҳи васаллам зада шуд, аммо инҳо ҳаммаш дуруғ ва
ифк ба росулуллох саллаллоху алайҳи васаллам аст ва аллох
таоло ба ровшани баён мекунадки :

: وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ
رَبِّ الْعَالَمِينَ (يونس/۳۷)

Ин қуръон аз сӯи ғейри ҳудо , сохта ва пардохта нашуда аст ва
балки (ваҳйи ҳудо аст ва) тасдиқ кунанда китобҳои осмонӣ
пешин ва баёнгари китобҳои гузашта аст. Шак ва тардиди дар
он нест, ва аз сӯи парвардигори ҷаҳониён фристода шуда аст.

Аммо секуляристҳои имрузӣ ки арабҳои дӯврони жоҳилиятро ба
далили ҳимоқатҳо ва ҷаҳолатҳоишон мавриди тамасҳара қарор
медиханд, ҳудишон ҳамки доъияи илм ва донишҳои рузро доранд
бар ҳамин далоили бепоя ва асос ва дуруғин секуляристҳои
қурайш тақия карданд ва ҳамон масирро рафтанд ва мераванд.

Секуляристҳои чун "исмит " ва "родолф " хануз ҳам меғуяндки
омузаҳои насроният дар аҳкоми қуръон таъсир гузошта ва қуръон
манбаъиш ба насроният бармегардад. Ва дигарон ҳам бо

баржаста кардан касони чун бахайро ва дигарон ба ин достон саройхо доман мезананд.

Ва ё ба далили қарордод ва пеймони Мадина бо яҳудиён ва онхамма имтиёзики аз тарафи ҳукумати исломӣ ба яҳудиён дода мешавад ва онхамма достонхойики дар мовриди яҳудиён дар қуръон вужуд дорад секуляристхойи чун " гигер " ва " вул хавсин " ва дигарон ба сирокат мегуянд Мухаммад динишро аз яҳудиёни хижоз копи бардори карда аст.

Ё ба далили қарор гирифтани мажуси Эрон ва соибин ва насронийхо дар имтиёзи виҷайики мушрикин ва секуляристхо аз он бебахраанд секуляристхои чун " а хернз " мегуянд пайғамбар аз орёнхо ва настурихо ва монувихо динишро тўлид карда аст.

Секуляристхои кунуни эронӣ хам мегуяндки : Салмон форсий ин мафохимро дар қолиби шеър ба пайғамбар ёд дода аст ки баргирифта аз фарҳанг ва ойини мажусияти эронӣ буда, ва мегуянд қуръон сурудахои аст ки аз қавоиди шеъри порсий бавижа ғотохойи зардушт табаъият карда.

Тамоми ин иттиҳомот то кунун танҳо танҳо ба ек далил буда аст: баёни ла илаҳа иллаллоҳ ва мовзеъғирий аллоҳ таоло ва амали росулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам дар даража банди душманониш бар асоси мезони наздики онҳо ба қонуни шарияти аллоҳ ва мезони наздики онҳо ба муслиминки ин хам бар асоси ҳолати қалбӣ онҳо баён шуда буд.

Ҳоло агар мо ба ин сирокат дубора ин мовзеъғири қуръониро баён кунем ба назари шумо дубора дар муъаррази анвоъи иттиҳомот аз тарафи хамин куффори секуляр ва яҳуд ва мажус ва ғейрих

қарор намегирем? Дар холики каси журъат надорад аз тарси ин иттихомот, хамин бадихиёти қонуни шариасти аллох дар даста банди душманон ва мовзеъгири дар баробари мухолифинро баён кунад. Чун метарсад мисли пайғамбар саллаллоху алайхи васаллам муттахам бишавадки муздури фалон жост, аз насронийҳо об мехурад, ё аз яҳуд аст. Дидидки ҳар имтиёзироки барои гуруҳи қоил мешавад мухолифини ин гуруҳ уро ба ек жойи мечаспонанд, ва алъон ҳам каси журъат надорадки мухлисан лаҳуд дин хамин масоилро баён кунад. Лозим аст шумо хуб ва комил хамин душманшиносиро дарк кунид.

Уламои Курдистонро нигоҳ кунид: чанд то невишта ва навори совтиӣ ва тасвириӣ дар радди фалон фирқа ва тафсири исломии доранд? Дахҳо ва балки садҳо моврид. Аммо чанд то невишта ё навори совтиӣ ё тасвириӣ дар радди бутҳои секуляристҳои муртади курдистон чун қози Мухаммад муртад ва Қосимлу ва ужалон ва Толибонӣ ва борзонӣ ва ғейрих доранд? Ками фикр кунид баъад ҷавоб бидихид.

Ин секуляристҳои муртад ворида хонаи мо шуданд ва ҳатто куффори секуляри хорижий ва сехюнистхоро ҳам ворида хонаи мо карданд, хийлихо гузоштанд ҳамма қиср дар бираванд. Ин барои ин уламои бидуни шак айб аст. Айб ин нест ки ғоратгарон ва дуздон ворида хонат бишаванд, айб ин аст ки ҳеҷ воқуниши дар баробаришон нишон надихид дар холики метавони ва аз дастит бармеояд кори куни, ва айб ин аст гоҳ иҷоза бидихи инҳо ба мейли худӣшон ҳар чи хоستان бикунанд ва баъад ба саломат аз хонат хориж бишаванд, ин айби бузурғи аст.

Аммо ҳам акнун ин нанг бар пешони бисёри аз уламои мо боқӣ мемонадкӣ , ин дуздон ва ғоратгарони секуляр вориди хонашон шуданд ва бо онҳо ҳам ҳамкори карданд , ва лав бо хиёнати сукут ва ё бо бетараф нишон додани ҳудишон , ва ё ҳатто бо ҳимояти таблиғӣ ва мушорақат дар барномаҳо ва системи ин ғоратгарон буда бошад. Нанги болотар аз ин наметавонад барои ек инсонӣ солим вужуд дошта бошадкӣ бо душмани шумора еки дин ва миллат ва хонуводаш ҳамкори дошта бошад ва лав бо сукут кардан ҳам бошад дар ҳолики метавонад сукут накунад ва метавонад воқуниш нишон бидиҳад.

Дар чанин фазои масмуики динфурушон ва уламои суъ фароҳам карданд ҳоло агар шумо ба табаъият аз каломуллоҳ ва суннати саҳиҳи росулulloҳ шуруъ кардид ба шикастани ин бутҳои дини секуляризм ва мубораза бо ин жинояткорон ва дуздоники ба ҳимоят аз душманони ошкор ва даража ек аллоҳ ва мо , вориди хонаи мо шуданд , ба назари шумо чи иттифоқи меофтад? Бояд мунтазири жанги равонӣ бадтар аз онӣ бишавемкӣ секуляристҳои қурайш ва яҳуд бар алайҳи росулulloҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам роҳ андохтанд. Чун секуляристҳои асри мо аз бисёри аз меъёрҳои ахлоқӣ секуляриҳои қурайш ҳам тухӣ шуданд ва аз тамоми хутути шайтон ва таҷрубиёти фосиди соирӣ милал истефода мекунанд ва бо истефода аз анвоъи расонаҳои советӣ ва тасвирий бесобиқа жанги равонӣ ва нарми ҳудишонро бар алайҳи мужоҳидин ва озодийхоҳони маъосир ба пеш мебаранд. Пас, мунтазири чанин жанги равонӣ бошид агар меҳохид дини ҳидитонро муҳлис барои аллоҳ кунид, агар меҳохид валоъ ва бароъитонро ҳолис кунид барои аллоҳ, агар меҳохид бигуяд инна

солати ва нусуки ва махя ва мамати лиллахи роббил аъламин
бояд мунтазири чанин барчасбхо ва чанин жанги равоний бошид.

То инжо даража банди душманон ва равиши бархурд бо ин
куффори ошкори яхудий ва секуляр ва муртад (душмани шумора
1) ва мажус ва соибий (душмани шумора 2) ва насронийхо (
душмани шумора 3) бисёр сода аст, ва фақат кофие ба шахси
бирасад онвақт дигар каси наметавонад фарибиш бидихад ва
рохат метавонад вокунишхо худишро мутаносиб бо ончи аллох
таоло хоста танзим кунад ва тибқи пеймоники бо аллох таоло
баста " самиъна ва атоъна " дар хидмати авомири аллох бошад.
Ин душманони шумора ек ва ду ва се хаммаги дар доираи
жомеъаи куффор хастанд.

Мо дар дарсимон арз кардем меъёр даража банди ин душманон
мезони дури ё наздики онхо ба қонуни шариати аллох , чи чизи
боис мешавад инсон ба қонуни шариати аллох наздик бишавад?
Набуди такаббур аст. Дар миёни ин куффор ё ин душманони мо чи
чизи боис мешавад аз қонуни шариати аллох дуртар бишавад?
Вужуд ва мезони такаббур. Барои хамин дар даража банди
душманон омил таъйин кунанди андозаи " маваддаҳ " нисбат ба
муслимин ва мезони такаббур аст, ан андоза ва сангини куфр.
Мумкин аст каси куфри бузурги дошта бошад ва ахли такаббур
набошад ва ба махзи расидани ҳақ даст аз душмани бо шумо
бардорад, дар аваз мумкин аст каси куфриш кучактар бошад аммо
мутакаббир бошад ва бо лажбози таслими ҳақ нашавад ва дар
душмани бо шумо шадид ва шадидтар бошад.

Барои хамин аст ки аллох таоло маваддаҳро дар баробари адавах
ва такаббур қарор медихад ва иллати инки насороро дар даражаи

баъдий қарор медихид мезони маваддаҳ онҳо нисбат ба муслимин ва дури онҳо аз такаббур аст.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيَّيْنَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (مائده/۸۱)

«عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا»

Аз инҷо ҳам гуфта

«أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً»

Маваддаҳро дар баробари адавах гуфта аст

«وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ»

Иллатишро ҳам гуфта аст

«بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيَّيْنَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ»

Замоники маваддаҳ бошад ва такаббур ва истикбор набошад инсонҳо ба маҳзи шанидани қонуни шариати аллоҳ таслими ҳақ мешаванд ва мусалмон мешаванд ва даст аз душмани бармедоранд ва душманишон муваққати ва ба хотири жаҳл аст, ва ба ҳар мезони такаббур ва истикбор вужуд дошта бошад ва маваддаҳ заифтар бошад ё набошад мезони ғироиш ба қонуни шариати аллоҳ камтар мешавад ва ба ҷойи маваддаҳ, такаббур ва истикбор ҷойгузин мешавад ва душмани шадидтар ва бодавомтар мешавад.

Маваддаҳ ва такаббур ва адавах ҳам умури қалбӣ ҳастанд ва танҳо аллоҳ аз мезони онҳо хабар дорад, ва танҳо ҳудиш метавонад таххис бидиҳад мезони душмани ё маваддаҳ ва

такаббури ашхос чиқадар аст, ва танҳо худдиш аст ки метавонад инсонхоро бар дар ин замина даража банди ва даста банди кунад. Инсонҳо фақат метавонанд бар асоси зохир қазоват кунанд, ва инҳо умури зохирий нестанд, балки қалбӣ ва пинҳон ҳастанд, ва танҳо аллоҳ аз онҳо хабар дорад ва аллоҳ беҳтар аз ҳар каси медонад душманони диниш ва бандаҳои ҷи касони ҳастанд. Ва метавонад онҳоро даража банди бикунанд :

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا (نساء/۴۵)

Худованд (аз шумо) беҳтар душманонитонро мешносад, ва кофӣ аст ки худо сарпараст (ва ниғаҳдоритон) бошад, ва кофӣ аст ки худо ёвар (ва мадаҳкоритон) бошад.

Барои ҳамин аст ки ҳеҷ инсонӣ наметавонад касиро дар фалон даража қарор бидиҳад магар ин ки аллоҳ уро қарор дода бошад ва инсонҳо танҳо метавонанд ҳукми аллоҳ ва таъхиси аллоҳро баён кунанд ва худдишон наметавонанд ҳукм бидиҳанд ё худдишонро соҳиби таъхис бидонанд.

Вақти аллоҳ фармуда аст ин мусалмон аст ва ин кофар , ҳукм танҳо моли худдиш аст ва каси наметавонад алақӣ аҳли қиблаиро модомики муртад нашуда бошад ва иртидоди он баъди аз гузар аз он чоҳор марҳала ва филтери пичида таъхис дода нашуда аст, уро дар радифи куффор қарор бидиҳад ; замоники аллоҳ таоло фармуда аст бадтарин душманон яҳуд ва секуляристҳо ҳастанд дигар каси наметавонад бигӯяд : на , ба назари ман маҷус ё насоро бадтар аз яҳуд ё секуляристҳо ҳастанд. Ё бигӯяд ба назари ман фалон фирқаи аҳли бидъати мусалмон дар даражаи болотар аз яҳуд ва насоро бо маҷусс ва секулярҳо ва ё ҳатто ҳам

даража бо ин куффор хастанд. Каси наметавонад ин корро анжом
дихад ин кори нест чизи нестки махлуқ дар он даҳолат кунад, ин
табақа бандиро аллох ҳудиш анжом дода аст ва дар тахассуси
ҳеч махлуқӣ нест, ҳеч махлуқи наметавонад дар ин замина раъй
дихад, дар сурати огоҳи агар каси бигуяд ба назари ман ин фирқа
аз насоро ё мажус дар душманишон дар даража бадтари аз яҳуд ё
секуляристҳо хастанд, дар сурати огоҳи ва илм, чанин сухани
муҳолифати сарих бо қазоват ва ҳукми аллох ва муҳолифати
сарих бо қавонини шариати аллох.

أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ*مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (қ/м-۳۵-۳۶)

Оё муслиминро ҳамчун мужримин эксон мешморем? Шуморо чи
мешавад?! чигуна довари мекунид? (читун шуда? чи жури ҳукм
мекунид?)

Мушаххас аст ки инсон дар ин даража банди наметавонад
даҳолат дошта бошад ва иҷтиҳоди инсон дар ин маврид ҷойгоҳи
надорад. Чун бар асоси амали қалбӣ танзим шуданд ва табақа
банди қалбҳо кори махлуқот нест.

Холо аллох таоло дар кинори ин душманони мушаххас ва маълум
ва ошкори даража ек ва ду ва секи ҳаммаро бо ҳам ҷузви ҷомеаӣ
куффор маърифӣ карда аст, дастаи дигар аз душманони
муслиминро маърифӣ кардаки онҳоро ҷузви ҷомеаӣ муслимин
қарор дода. Ин даста аз душманон мунофиқин хастанд ки дар
дӯвраи бо исми зандиқ ва золлин, музиллин ва ғейрих ва дар асри
мо ҳам бо исми секуляризадаҳо шиносонда мешаванд. Аллох таоло
ба сироят онҳоро душман номида аст, ва дастур дода аст ки
бояд аз онҳо ҳазар бишавад

«هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُوهُمْ»

Ин даста аз душманон бо вуҷуди хатароти сахмгиники доранд ва бо вуҷуд жойгоҳи бадики дар жаханнам доранд, аллох таоло онхоро жузви муслимин ҳисоб карда аст на жузви куффор, ва мо наметавонем дар дунё онхоро аз муслимин жудо бидонем, яъни набояд онҳамма хатари инҳо ва он жойгоҳи бадики дар жаханнам доранд боис бишавад мусалмонро дучор иштибоҳ ё ғуноҳ кунад ва онхоро дар кинори соири куффори ошкор қарор бидиҳад магар инки шахси мисли соири муслимин бо тей кардан марохил ва филтерҳои чоҳоргона муртад шуда бошад, то замоники шахс муртад нашуда аст намешавад уро дар жомеъаи куффор таъриф кард ва уро дар даража онҳо ва дар табақа онҳо ва дар даражоти ек ва ду ва се қарор дод. Барои ҳамин мо чанин иштибоҳи муртакиб намешавем, ва тибқи қонуни шариаати аллох онхоро аз ҳуқуқи зоҳирий муслимин бархурдор мекунем то инки ҳудишон бихоҳанд ба мейли ҳудишон сафи ҳудишонро аз муслимин жудо кунанд ё корро ба жойи бирасонандки ҳукумати исломӣ онхоро биндозад берун ва ошкоро дар баробари муслимин қарор бигиранд.

Замоники инҳо аз сафи муслимин ба ҳар далили жудо шуданд, дар ин сурат инҳо ҳам машмули ҳукми муртаддин мешаванд ва дар сафи яҳуд ва секуляристҳо қарор мегиранд ва жузви душманони даража аввали муслимин мешаванд. Аммо то замоники ба сурати ошкор сафишон жудо нашуда аст бо тамоми мушкилот ва мафосидики аз лаҳози фикрӣ ва ақидатӣ ва рафторӣ ба бор меоваранд, боз душманони даража чоҳоруми ҳастандки жузви муслимин махсуб мешаванд ва танҳо бояд аз онҳо ҳазар бишавад ва эҳтиёт кард ва мувозиб бошид.

Бо таважжух ба инки аллох таоло инхоро аз он душманон даража ек ва ду ва се пойинтар дониста метавонем инхоро душманони даража чохор муслимин бидонем, инҳо мумкин аст жараёни номуназзам бошанд ё мумкин аст дар дорудасти хосси мисли ек опозицион дар дохили муслимин худишонро нишон бидиҳанд. Мо танҳо каси ё чизиро метавонем даста банди ва саф банди ва даража банди кунемки бароимон ошкор ва маълум бошад, ва наметавонем чизҳои нопейдо ва мажхулро дар кинори чизҳои ошкор ва пейдо даста банди кунем. Аллох таоло инхоро душман дониста аммо душмани пойинтар аз душмани даража ек ва ду ва се, чиро? Чун теъдоди афроди мунофиқики ин жараёноро хидоят мекунанд хийли кам хастанд ва аксаран муслимини хастандки гули инхоро хурданд ё муслимини заифул иймони хастандки ба худишон зулм карданд ва эҳтимоли баргашти инҳо хийли зиёд аст барои хамин аллох таоло инхоро жузъи муслимин ҳисоб карда аст. Душманони дар дили муслимин.

Мо ҳам самиъна ва атоъна онхоро аз ҳуқуқи дунёвий муслимин бархурдор мекунем ва мисли муслимини бемор ва олуда танҳо аз онҳо ҳазар мекунем. Ва ин кор хийли пичида ва ҳассосиеки ниёз ба бархурдори аз илми мудирияти шаръий ва басират ва сабри болоӣ дорадки ҳар каси аз ҷанин басират ва ҳикмати бархурдор нест, ва маъмулан хийли ҳам меоваранд ва дар равиши бархурд бо ин жараён ва душманони даража чохор дучори иштибоҳоти фоҳиши мешаванд. Хийлихоро дидаем.

Дар дарси муфассалимон дар мавриди ин жараён тўғзих додемки инҳо чи мусибатҳои ба бор меоваранд ва чи жури бояд бо онҳо бархурд бишавад ва дар инҳо лозим ба тақрор намебинам. Фақат бояд ёдовари қунамки танҳо абзорикӣ метавонад инхоро маҳор

кунад ва жиловӣ мафосидишонро бигирад " қудрат " аст ва бахусус қудрати ҳукумати исломӣ аст. Хар чи қудрати ҳукумати исломӣ ва муслимин бештар бошад контрол ва махори инҳо роҳаттар аст ва хар чи " қудрати " муслимин коҳиш пайдо мекунад доираи фаолияти инҳо ва таҳриботи ақидатӣ ва рафторӣ инҳо ҳам бештар мешавад.

Замоники муслимин аз неъматӣ ҳукумати исломӣ маҳрум шуданд ва қудрати ҳақиқӣ ҳудишонро аз даст доданд ба тадриҷ доманаи фаолияти инҳо ҳам афзоиш пайдо кард, ва танҳо қудрати умумӣ муслимин дар баробари инҳо монеъ дуруст мекард ки маъмулан уламои хар асри ба сурати ғейри расмӣ ин қудрати мардумӣро ҳидоят мекарданд, ва ҳукуматҳо танҳо замони вориди амал мешудандки ин дорудасти мунофиқинки гоҳ ба шикли ғуллот ҳам дар меоманд барои қудратишон таҳдиди ба ҳисоб биёнд , ё афкори умумӣ муслимин ва фишори уламо ин ҳукумро мажбур ба дафъи инҳо бикунанд. Албатта мавориди ҳам буда аст ки ҳоким ба хотири дифоъ аз ислом бо инҳо жангида аст, тобеъи мазҳаби ҳосси буда ва ба хотири дифоъ аз ислом бо инҳо жангида аст, аммо фазои умумӣ ҳоким бар ин 14 қарни гузашта ҳамин буда аст ки қаблан арз шуд.

Ҳоло ин мунофиқин ва секуляризаҳо дар ин ҳолати қудрати ҳукумати исломӣ ба вужуд омада аст ва шӯрои улил амри воҳиди ҳам нест ки бар фаолиятҳои онҳо назорат дошта бошад муваффақ мешаванд бо фариби муслимин , фирақи аҳли бидъати зиёдиро тўлид кунандки , ҳатто дастаи аз ин фирақи бидъӣ аз тарафи ҳукуматҳо ҳам ҳимоят шуданд.

Суъолики барои хийли аз бародарони мо пеш меояд ин астки жойгохи ин ғирақи ахли бидъат дар даража банди душманони ислом кужост? Оё мешавад инхоро дар радифи еки аз куффори ошкор ва мушаххас қарор дод? Посух ба ин суъол метавонад кўмаки бузурги ба даража банди инҳо ва даража банди душманон дошта бошад.

Қабли аз посух бояд барои чандимин бор ёдовари кардки жавомеъи рӯи замин ду даста бештар нестанд, ё мусалмон хастан ва кофар ва дастаи севуми вужуд надорад.

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (Бقره/۳۸-۳۹)

Хаммаги аз он фуруд ойд! Пас хар гоҳ хидояти аз тарафи ман барои шумо омад, касоники аз он перавий кунанд, на тарси бар онон хоҳад буд ва на ғамгин хоҳанд шуд ва касоники кофар шуданд ва нишонаҳои моро дуруғ пандоштанд онон ахли дўзаханд, ва хамиша дар он хоҳанд буд.

Хуб, пас жавомеъи инсоний ду даста бештар нестанд. Холо агар ин ашхоси ахли бидъат ва ғирақи ахли бидъаро бо тей кардани тамоми он мароҳили чоҳоргона онхоро аз ин чоҳор филтер: 1- исботи журм, 2- таъйиди журм тавассути аллоҳ ва росулиш, 3- шурути такфир, ва 4- мавонеъи такфир абур дода шуданд, ва боз бо яқин ва бидуни кучактарин шак ва шубҳаи олуда ва фосид ва кофар ташхис дода шуданд дар ин сурат ин шахс табдил мешавад ба ек кофари ошкорки унвони мусалмон аз у бардошта мешавад, ва мешавад кофари ва муртади ошкори мисли соири муртаддинки саффи худешонро ошкоро аз саффи муслимин жудо

карда буданд, дар ин сурат метавон ин муртаддинро дар радифи яхӯд ва секуляристҳо ба унвони душмани шумора ек аҳли қибла қарор дод.

Аммо агар ин мужримин ва аҳли бидъат ба даражаи иртидоҷ нарасида бошанд, тахти ҳеҷ унвони наметавон ек мусалмони аҳли бидъатро дар радифи ек кофари аслий қарор дод балки дар ҳамин доираи ислом боқӣ мемонад ва бояд ба сабки исломӣ ва бо пуштивонаи қудрати исломӣ ва наҳодҳои тахти амр он чун шӯрои уллӣ амри воҳиди муслимин ва иҷмоъи воҳиди ноши аз он ба контрол ва дармонишон машғул шуд. Мо алъон танҳо метавонем онҳоро сарпӯи понсимон кунем ва дармони аслий замонӣ астки қудрати ҳукумати исломӣ ва қудрати шӯроҳо дар ихтиёр дошта бошем, то бо ин қудрат ба сурати ғейри мустақим онҳоро контрол кунем, инҳо аз қудрат метарсанд, қудратки вужӯд дошта бошад дӯҳори журмҳои ошкор ва аланий хатарнок намешаванд.

То он замон мо бо таъбият аз қонуни шарияти аллоҳ аз тамоми ин мунофиқин ва ғирақи аҳли бидъатики тӯлид карданд бар алайҳи тамоми куффори аслий ва муртаддин ҳимоят мекунем, ва ба пийрузиӣи ин ғирақи аҳли бидъат бар куффори аслий ва муртаддин ҳушхол мешавем ва чунончи кори аз дастимон бар биёяд дар ҳимоят аз ин ғирақи аҳли бидъат анҷом медихем. Ин ҳам ек вазифа аст. Аллоҳ онҳоро дар дохили доира муслимин қарор дода аст ва мо ҳам дорем ба ҳамон вазифаики аллоҳо таоло дастур дода амал мекунем.

Инҳо бо вужӯди аҳли бидъат будан ва душмани даража ҷохор буданишон боз мусалмонанд ва ҳимоят аз инҳо ҳимоят аз ек мусалмон аст, ҳоло фарқи надорад ек мусалмони солим бошад ё

бемор. Ахли қиблаи солим бошад ё бемор, муҳим ин аст ки ин шахс мусалмон аст ва ахли қибла аст ва ҳимоят аз он дар баробари куффори аслий ва муртаддин ек вазифа аст ва касики бар акси инро “огохона ва ба мейли худӣш” анжом бидиҳад ва аз куффор ё муртади бар алайҳи ин муслимини ахли бидъат ҳимоят ва пуштибонӣ кунад, бидуни шак чанин шахси дар куфр ва иртидо офтода аст. Холо фарқ намекунад ин мусалмони ахли бидъат аз қудом фирқа ва мазҳаби ахли қибла бошад.

Бидуни шак ҳар кофари аслий ки аз душмани даража ек табдил бишавад ба душмани даража ду, ек имтиёз барои муслимин аст ва агар аз душмани даража ду табдил бишавад ба душмани даража се боз имтиёзи хуби аст, холо агар ҳар ек аз ин душманон даража ек ва ду ва секи кофаранд табдил бишаванд ба душмани даража чохор ва еки аз ин фирақи бемор ва олуда ва ахли бидъат боз имтиёзи ба нафъи муслиминки шакки дар он нест.

Диққат кардид? Муодила хийли сода аст. Инҳо ҳар чи пойинтар меоянд ба муслимин наздиктар мешаванд ва аз яҳуд ва секуляристҳо ва муртаддин фосила мегиранд ва ин ек имтиёзи бузургӣ аст. Холо агар ҳар чи ин фирақи олуда ва бемор тасфия бишаванд ва аз бадтарин табдил бишаванд ба бадтар ва ин бадтар ҳам табдил бишавад ба бад боз имтиёзи ба нафъи ахли қибла ва муслимин аст то замон ки ин ахли бидъат бад ҳам табдил бишаванд ба хубки ин пӣрузи бузург ва ҳадафи мубораки аст.

Ибни Таймия роҳимахуллоҳ мегуяд ки агар ек кофари аслий табдил бишавад ба ек “мусалмони” рофизӣ ё “мусалмони” жаҳиймия ё соирӣ фирақи ахли бидъат мовҷуд дар миёни муслимин, бехтар аз

они астки бар куфри худиш бимонад, агар ин кофар табдил бишавад ба ек мусалмони ахли бидъат бехтар аз они астки ек кофар бошад.

وقد ذهب كثير من مبتدعة المسلمين من الرافضة والجهمية وغيرهم إلى بلاد الكفار فأسلم على يديه خلق كثير، وانتفعوا بذلك، وصاروا مسلمين مبتدعين، وهو خير من أن يكونوا كفارا^١

Яъни хийли аз хамин муслимини ахли бидъат рафтанд ва куффорро табдил карданд ба ек мусалмони ахли бидъат, ва табдил шудани ек кофар ба ек мусалмони ахли бидъат бехтар аст. Бовар кунид сарзаминҳои зиёдий хастанд ки тавассути хамин ғирақи ахли бидъат аз ек кофари ошкор табдил шуданд ба ек мусалмони ахли бидъат ва баъадо фарзандони онҳо ислоҳ шуданд ва алъон мужоҳидини ахли тўвҳиди бузурги аз онҳо тўлид шуданд ки дар мавориди бар бисёри аз муслимини жазиратул араб ҳам бартарихи доранд. Ин ҳамон оянда нигари астки иддаи аз танг назарони маҳдудбини мо наметавонанд даркиш кунанд.

Барои хамин аст боз ибни Таймия роҳимахуллоҳ дар маҷмуъул ғатово дар ҷавоби қасоники яҳуд ва насороро бар ғирақи ҳамчун хавориҷ ва муржиъа ва шиъа ва жаҳиймия , мўътазила , ашоира, мотрудия ва ғейрих бартари медиханд мегуянд:

كل من كان مؤمنا بما جاء به محمد فهو خير من كل من كفر به، وإن كان في المؤمن بذلك نوع من البدعة، سواء كانت بدعة الخوارج والشيعة والمرجئة والقدرية أو غيرهم^٢

Хар қасики мўъмин бошад ба ончи Мухаммад оварда бехтар аз тамоми қасони астки ба ончи Мухаммад оварда кофар хастанд, хатто агар оники ба у иймон оварда аст дорои бидъат ҳам

^١مجموع الفتاوى : ٩٦/١٣

^٢مجموع الفتاوى : ٢٠١/٣٥

бошад, фарқи надорад бидъати хавориж бошад ё бидъати шиъа
³ ва муржиъа ва қадария ва ё ҳар гуруҳи дигари бошад.

Хуб, холоки ибни Таймия ва амсоли ибни Таймия ба табъият аз
қонуни шариати аллоҳ ва ба табъият аз душманшиносӣ шаръӣ
ва даража банди шаръӣ душманон, ин ғирақ ва гуруҳҳои аҳли
бидъатро дар радифи куффори аслий қарор намедиханд, ба
назари шумо инҳо жаҳиймия – ба унвони бадтарин ғирақҳои аҳли
бидъат –шуданд? Ё хавориж ва қадария ва ғейрих шуданд? Ё
тарафдори онҳо шуданд? Ё доранд ба шариати аллоҳ дар хидмат
⁴ ба бандагони аллоҳ хидмат мекунанд?

Яъни диққат кунед дустон ибни Таймия роҳимахуллоҳ ин гуруҳҳои
аҳли бидъатки баъзи аз онҳо чун жаҳиймияки тавассути иддаи аз
аимма тақфир ҳам шуда будандро дар радифи куффори аслий чун
насоро душманони даража се ҳам қарор намедихад, холо чи расид
ба инки ин гуруҳҳои мунхарифи аҳли бидъати мусалмонро дар
радифи душманони шумора ду мисли мажус ва собиин ва ё дар
радифи душманони шумора як мисли мушрикин ва яҳуд ва
муртаддин қарор бидихад, дар ҳолики ҳам акнун қасони ҳастанд
ба роҳати ин муслимин аҳли бидъатро жузъи мушрикин ва
душманони шумора як қарор медиханд. Қами фикр кунед бибинед
⁵ чи иштибоҳи бузургиро муртакиб мешаванд.

³дӯстони Ҷаъиди зиёди ра дидим ке замани ке як гуруҳи ке бидъатҳои дар миёнашон баъд ра анҳарав хаи фикирия рафтары дахлшон баъд бровнд
⁴дор жаъи дигар кафари ра тбдил кннд бе мислмани маннд худшон нарахт ми шонд ке аз طرف ин فرقہ ке مخالف анھا است رفته است و اينھا
⁵را تديل به مسلمان کرده است مي گویند اي کاش اينھا کافر ميماندنن بهتر بود. نشنيديم ؟خودمان صدها بار اين را شنيديم اين نشان جهالت
است

⁴گفتيم که فرق اهل بدعت و گم راهي و ضلالت در همه مذاهب وجود دارد و به نام همان مذاهب هم گرفتار ميش اين است که دارند تبليغ مي کنند
⁵نشان از انتهاي جهالت است الان اگر بزرگان ما اگر علمايي در نجد دچار اشتباهي شدند اجتهاد اشتباهي کردند به دلایلي ما حق نداريم الان
که بر ايمان روشن شده است از اجتهاد و تعبير غلط انها تبعيت کنيم و کاري را انجام دهيم که بر خلاف پيماني باشد که به الله و رسولش داديم
که سمعنا و اطعنا در اختيار قانون و شريعتش باشيم که بر ايمان روشن و واضح شده است. براي همين مي بينيم که در حمله مغولهاي سکولار
اين تيميه هم مي رود زير پرچم همين حکومت اهل بدعت و قتوا مي دهد به جهاد در زير پرچم اين امير اهل بدعت که ثمره آن هم وحدت
عمل و متوقف کردن تهاجم مغولهاي سکولار

Мебинемки дар ҳамлаи муғулҳои секуляр ҳам ибни Таймия меравад тахти парчами хамин ҳукумати аҳли бидъат, ва фатво медихад ба ҷиходи тахти парчами ин амири аҳли бидъатки, самара он ҳам ваҳдати амал ва мутаваққиф кардани таҳожумоти муғулҳои секуляр буд. Жанги дар Афғонистон ва тахти парчами гуруҳҳои аҳли бидъат бар алайҳи коммунистҳои шӯравӣ ва секуляристҳои Амрико ҳам дар хамин ростӣ сурат гирифта ва мегирад.

Аммо дар пеш гирифтани ин равия аслан ба нафъи душманони аҳли қибла ва баҳусус ба нафъи душманони шумора ек аҳли қибла яъни яҳуд ва секуляристҳо ва муртаддин набуда ва нест. Барои хамин астки зуд даст ба кор мешавандки бо тўлид ва химоят аз уламои суъ варрувайбиза иҷоза надиханд муслимин ба ин даража аз шуъур ва фаҳм бирасанд, ё агар расиданд ба наҳви онҳоро аз коноли шубҳот ва дин фурушҳо ва ё аз коноли муслимини ҷохили содиқ ба роҳҳои инхирофӣ бикашонанд.

Намунаи наздикики ҳолати фаромангасӣ ба ҳудиш гирифтамо дар чанд даҳаҳои гузашта аз коноли ҳукумати фосиди оли саъуд мушоҳида кардемки (ҳамма ба наҳви бо он дарғир будем ва ҳамма ба наҳви садамоти аз он хурдем) салафияти дарборӣ ва вобастаи оли саъуд астки қаблӣ аз жанги дузуми халиҷи форс ва дар чанд соли охари жанг бар алайҳи секуляристҳои социалисти шӯравӣ дар қолиби жомигарӣ ва баъадҳо мадҳализм ва ғейрих тавассути созмони иттилооти оли саъуд ва созмони ҷосусӣ амрико ва режими сехюнистӣ шикл гирифта буд, тарҳ ва тўвтиъаиро дар либоси даъват ва тўвхид дар миёни мужоҳидини

^۶Аين درجه بندی و اگر مسلمان تا اين اندازه هوشياری به دست بياورد و اين رویه را در پيش بگیرد اصلاً به نفع دشمنان اهل قبله و به خصوص به نفع دشمنان شماره یک اهل قبله يعني يهود و سکولارستها و مرتدین نبوده و نیست

Пешовар мунташир кардки, хадафи умдаи ин тарх сард кардани жавонон аз жиходи мусаллаҳона бар алайҳи ишғолгарони секуляр ва кофари хорижий, ва дар марҳала дувум агар муваффақ нашуданд, хадафишон ба роҳ андохтани жанги мазҳабӣ ва жанги дохилии миёни муслимин ва мунҳариф кардани масири аслии ҷиход ва муборизоти мусаллаҳона буд, ҳатто агар ин жанг ба самти насронӣҳо ва яҳудӣҳои ғейри мухориб ҳам бошад, муҳим набуд ин лулаи тўфанг ба қудом су хадафгирии меқонад муҳим ин будки ба самти яҳуд ва секуляристҳо ва муртаддини душманони шумора ёки муслимин набошад. Агар танҳо ба тафсири “фи зулалӣ суратут тавба” доктор Абдуллоҳ Изом роҳимаҳуллоҳ нигоҳ кунӣ мутаваҷҷиҳ мушавидки ишон чиқадар аз дастӣ салафӣҳои тўлидӣ дастгоҳи оли саъуд ва амрико менолид ва гила дошт.

Ин салафӣюни тўлидӣ дастгоҳи оли саъуд ва созмони ҷосусӣ амрико, ба тадриҷ дар тамоми кишварҳои амрико ва соири тоғутҳо дар он қудрат доштанд, нуфуз карданд, ва манобир ва мохвораҳо ва курсҳои дарс дар мадорис ва донишгоҳҳо ва ифто ба онҳо дода шуд, ва баҳусус дар кишварҳои арабии хошияӣ халиҷи форс фаолияти густарда доштанд ва дар солҳои поёний жанги амрикоӣён ва ғарбӣҳои секуляр ва либерал таххис дода буданд жанг бар алайҳи шўравӣ дар ҳоли итмом аст, ин муҳаддирҳо ва соҳирони мазҳабӣ бо овардани баҳонаҳо ва шубҳоти мутаъаддиди мисли:

-мардуми Афғонистон мушрик ҳастанд, қабрпараст ҳастанд, аҳли бидъат ва хурофӣ ва ғейрих ҳастанд.

^۷متأسفانه نمی توانست ریشه را تشخیص بدهد و تنها در قالب گله کردن نالیدن از این اشخاص اکتفا می کرد و فکر می کرد تنها با یک مسلمان نادان در گیر است و نمی دانست با یک توطئه بزرگ درگیر است

-жанги Афғонистон жанги исломий нест.

-бисёри аз рахбарони жанги Афғонистон аз назари ақида солим нестанд ва ё бо баъзи аз кишварҳои хорижий дар иртибот хистанд.

Ва бо тўлиди даххо шубҳаи дигар ҳатто муслиминро аз додани кўмакҳои моддӣ ба мужоҳидини Афғонистон дар баробари коммунистҳои шӯравӣ ҳам мунсариф мекарданд, ва асбоби шудан ба рои сард кардани бисёри аз муслимин ва бахусус жавонҳо аз пуштибонӣ кардан ва ёри расондан ба ҷиходи Афғонистон дар солҳои поёниш, ва бадтар аз он тўлиди ҷўжа салафӣюни мусаллаҳӣ ҳаммаро мушрик ва қабрпараст ва аҳли бидъат ва аҳли залолат ва муртад ва ғейрих медонистанд, ва кори инҳо ба ҷойи расидки доктор Абдуллох Изом ва баъадҳо шайх Усома бин Лодин тақаббалаҳумаллоҳо ҳам тақфир карданд, ва ҳатто иддаи бар ин бовар будандки тарҳи терори Абдуллох Изом тақаббалаҳуллох ҳам кори ҳамин гуруҳи ғуллати тақфирий буда, чун таблиғоти ин гуруҳ бисёр шадид ва ҳатто таҳдид омиз шуда буд. Хатар инжост.

Ин ҳамон хатари астки ҳатто қасони чун Турк бин Али ва Қахтонӣ ва садҳо нафари дигар ҳам дар Алҷазоир ва Чечен ва Афғонистон ва Ироқ ва Сурия ва ғейриҳо ба коми ҳудиш қашонда аст.

Ин ҳамон хатари астки шаҳрҳои Раққа ва Буқамол ва соири шаҳрҳои аз дарун фалаж кард ва ду дасти таҳвили муздурони Амрико дод.

Ин ҳамон хатари астки қиёми чанд қарнаий муслимини Чечен бар алайхи Русияйи насроний ва шўравий секуляри социалист ва Русияйи секуляри либирал нобуд кард ва касони чун шайх Абу Умарус Сайф ҳам натавонистанд жиловӣ хатари инхоро бигиранд, инҳо мардумро аз мужоҳид ва нехзат жудо карданд, обро аз моҳи гирифтанд ва мохиро хафа карданд ва мардумро залил ва ба суйи дажжолҳо кашонданд. Хидматики инҳо ба системи ҳукумати Русия карданд каси натавониста буд букунад ва зулмики инҳо ба ҷиход ва нехзати муслимини Чечен карданд то ба ҳол каси натавониста буд букунад. Инҳо иймон ба ҷиходро аз мардум гирифтанд ва мардумро аз ҷиход дилзада карданд дар ҳолики қарнҳо куффори рус танҳо ҷисми инхоро нобуд карда буданд, иймон ба ҷиход боиси тадовуми ҷиход буд, аммо инҳо иймони мардумро ҳадаф қарор доданд ва ҷиходро хафа карданд ва ҳудишон ҳам ками баъад роҳи кишварҳои чун Туркияйи секуляр шуданд. Ва ҳийли аз ҳаминҳо ҳам мусибатҳоиро дар дохили Сурия ба бор оварданд.

Инҳо дар тамоми сарзаминҳои мусалмоннишин ба сурати ғейри мустақим мужриёни тўвтиаӣ ҳастанд ки муҳаддирҳо ва сохирони оли саъуд ба дастури амрико ва яҳуд тарроҳиш карда буданд ва бозигарони сенориоӣ ҳастанд ки душманони шумора ек тамоми ^ аҳли қибла бароишон невиштанд.

Дар баробари инҳо агар шумо бигуяيد ки набояд жангро бар муслимини мусибатзада ва олуда ба хурофот таҳмил кард, зуд мегуянд тавоҳили бидъат шуди ва дар вало ва баро ва куфр ба тоғутит мушкӣ дори, ё мегуяйд: набояд жангро бар фалон ханафи мотрудӣ таҳмил кард зуд мегуянд ту мотрудӣ шуди, ё

[^] مناظرات را می توانید ببینید مناظراتی که با اینها انجام شده است نگاه کنید مناظرات ابو عمر سيف رحمه الله در چچن با اینها را.

агар бигуи ин саҳиҳ нест бар шиъа ё суфийҳо ё ғейрих жангро таҳмил кард зуд мегуянд фалонӣ шиъа ё хавориҷ ё суфӣ ё ғейрих шуда ва жангро барҳудит ҳам таҳмил мекунанд. Агар натавонанд жанги мусаллаҳонаро бар ту таҳмил кунанд қатъан жанги равонӣро бар ту таҳмил мекунанд.

Агар бигуи бародари ман, аллоҳ таоло яҳуд ва насоро ва мажус ва собеинро харғиз жузъи мушрикин қарор надода аст ва ҳукми инҳо бо мушрикин фарқ мекунад ҳоло ту читури ек суфӣ ё диюбанди ё шиъа ё мотрудӣ ё ашъарӣ ё дарвиш ва ғейрих аз аҳли қибларо мушрик медони? Ту читур ин иҷозаро ба ҳудит медихи? Зуд даст ба тақфир мешаванд ва ба ҷойи ҷавоби шаръӣ аз қуръон ва суннати саҳиҳ ҳудитро бо иҷтиҳоди ашҳос муттаҳам ба диюбанди будан ё шиъа будан ё ашъарӣ будан ва ғейрих мекунанд ва билофосила ҳукми мушрик будани ҳудитро ҳам⁹ содир мекунанд.

Агар бигуи дар Курдистон бар пояи аснод ва мадорики мустанад ва ғейри қобили инкорики ҳудит ҳам қабулишон дорид ҳоло сеҳюнистҳо ва секуляристҳо ва муртаддин бо ҳам жибҳаи муттаҳидӣро бар алайҳи аҳли қибла ташкил доданд, ва душманони шумора еки мо ҳамма бо ҳам ек жибҳаи муттаҳидиро бар алайҳи мо ва шумо ташкил доданд, ва бо ман ва шумо эъломи жанг карданд ва набояд бар душманони шумора ду ва душманони шумора се ва ё бар душманони шумора чохор ва гуруҳҳои аҳли бидъат жангро таҳмил кард, ва набояд оғозгари жанг бар алайҳи онҳо буд, ғовран ек барчасби бароишон омада мекунанд ва бар

⁹یعنی خیلی راحت، دیگر نمی گویند که تو دشمن شماره ۳ هم هستی نصرانی، یا ۲ مجوس و صابئی؛ می گویند همان دشمن شماره یک است. یعنی سکولار مشرک هستی. خوب تو بیا ثابت کن این سکولار است. این بر علیه سکولاریسم می جنگد ای انسان نامیزان نا متعادل

алайхи шумо жанги равоний барои саркуб карданитон рох меандозанд.

Арз кардем инҳо ду гуруҳ хастанд, гуруҳи ки дар дорудасти муҳаддирҳо ва сохирони салафий фосид оли саъуд хастанд, ва коришон ҳамин аст, ва барои ҳамин кор тўлид шуданд то фишори жанро аз душманони шумора еки мо бардорандки секуляристҳо ва яҳуд ва муртаддин хастанд, гуруҳи дигари душманони оли саъуд ва душманони арбобони кофари оли саъуд чун амрико ва исроил ва русия хастандки нохоста бо нақшаҳои оли саъуд ва арбобҳои оли саъуд ба пеш мераванд. Дар ҳар ду ҳолат инҳо ҳар ду ба ек вазифа машғул хастанд ва ҳамма ба сурати хоста ё нохоста фишори жанро аз душманони шумора еки аҳли қибла бу душманони шумора ду ё се ё шумора чохор ва ғирақи аҳли бидъати миёни муслимин ва ҳатто соирӣ ғирақи аҳли бидъат нест аммо дар иҷтиҳод ва татбиқи ҳукми бо инҳо ихтилоф доранд мунтақил мекунанд. Ин ҳамон хидмати бемузди астки нохоста баъзи аз бародарони мо ба нафъи душманони мо ва душманони ҳудишон мекунанд.

Бале, мумкин аст мо ба хоҳири амал ба ин сиёсати дақиқ ва асосӣ қонуни шариати аллоҳ, аз тарафи секулярҳои бумӣ ва ҳатто жаҳонӣ дар муъаррази анвоъи иттиҳомот ва барчасбҳои қарор бигиремки, инҳам агар аз жониби душмани тамоми шариатҳои осмонӣ яъни диктаторӣ секуляризм барои дуруст кардани жанг ва ошуби мазҳабӣ ва ё ҷудоиӣ сафи мо бо дигар шариатҳои насх шуда ё мазохиби исломӣ ва ҳатто аҳли бидъат бошад, ҷойи ҳеч ишқоли нест; чун сифати гурӯҳ дарандаги аст ва агар ин сифатро аз у бигирем дигар ҳайвони мешавад мисли сағ ё рубоҳ ва дигар намешавад ба у гуфт гурӯҳ. Аммо агар ин

иттихомот ва барчасбхо аз тарафи бародарони номутаодил ва номезон ва фариб хурдаи жохили худӣ мо бошад бидуни шак ишқол дорад ва хатари астки намешавад ба хамин содағи аз кинориш гузашт.

Тўвтиъайи душманон дар тўлиди душмансози ва ижоди таваххум дар муслимин.

Ин таваххумот бо бакорғири тамоми хутувотиш шайтон ва барчасбзанихо ва анғзанихо метавонад дар сурати адами диққат, амалан муодила ва системи даража банди душманон тавассути аллох назди шахсро бахам бирезад, ва шайтон ва муридониш аз коноли кина ва нафрат ва жахлики бар шахс ҳоким шуда аст даража банди маснуъий ва тақаллубийро бар у таҳмил кунанд, ва ин даража банди тақаллубий ва жаълий ҳам шахсро дар масири шикаст ва зиллат ва зулм ба худ ва амрофиёниш ва хидмат ба ʿʿдушманони аслий у қарор бидиҳад.

Дар мовриди тоқтики барчасбзани ва тухматзани фақат кофий аст диққат кунидки хамин амрикойи секуляр дар соли 1930 барои барчасбзани бар алайҳи ҳукумати секуляри гитлер ек муъассасай ба номи “ таҳлили таблиғот” рох меандозад, ва дар соли 1939 аз натижаи корҳои ин муъассаса китоби таҳти унвони “ хунари зарифи таблиғот” ро нашр медиҳад. Холо тасаввур кунидки барои барчасбзани ва анғзани бар алайҳи муслимин чанд ʿʿ муъассаса дар холи фаолият хастанд?

¹⁰ اگر شخص دقت نکند اینها می توانند در نزد او سیستم درجه بندی را که الله قرار داده است به هم بریزند
¹¹ نصرانی ... چون میلادی نمی تواند صحیح باشد و ربطی به میلاد سیدنا عیسی ندارد .

Тоғутхо аз хутуватиш шайтон ва барчасб задан ва анг задан ба унвони ек абзор барои тахриби ек шахс ва ақида ва жаноҳ ва гуруҳи хос ва муҳолифатишон барои омада сози жомеъа ва умуми мардум барои саркуби ек шахс ё ек андиша ё ек ақида ё ек хизб ва жамоат аз он суд мебаранд.

Ин ҳукуматхо аз тариқи расонаҳои дар ихтиёр доранд ба андозаи ек сифат мовриди танаффури мардумро дар мовриди шахс ё гуруҳ ва хизб ва ақидаи такрор мекунандки ба тадриж афроди ун жомеъа ин сифатро дар мовриди он шахс ё ақида ё гуруҳ мепазиранд ва бароишон дарунӣ мешавад, замоники мардум ба ин даража расиданд ҳукуматхо метавонанд ба роҳати он шахс ё гуруҳ ё ақидаро бидуни камтарин мақоамати мардумӣ саркуб кунанд. Монанди ҳамон корики фиръавн бар алайҳи Мусо кард ва бақия ҳам то кунун дар баробари муслиҳин карданд.

Тамоми тоғутхо ва тамоми ахзоб ва гуруҳҳои секуляр ва муртади маҳаллӣ аз чанин хутуватиш шайтон ва тоқтиқи фосидӣ ақаб намонданд, ва ин равиҷи оддӣ таблиғотҳои онҳо шуда аст ки муслимин шаби рӯз бо он мувоҷиҳанд ва амри оддӣ барои ҳамма шуда аст. Аммо мутаассифона ба баъзи аз гуруҳҳо ва жамоатҳои номезон ва номутаодили исломӣ ҳам расида аст, ва онҳоро ҳам ба нисбатҳои мухталифи олуҷа карда аст, ва ба унвони абзори барои омадасози ҷиҳати саркуб ва жанг бо гуруҳи муҳолифишон ё ҳукумати муҳолифишон ё ашхоси муҳолифишон ё ақоиди муҳолифишон истефода мекунанд. Фалонӣ муртад нест таблиғ мекунанд хаст, хавориҷ нест таблиғ мекунанд хаст, рофизӣ нест таблиғ мекунанд хаст, муздур нест меғуянд хаст ва дахҳо барчасб диғарки барои тўвҷиҳи саркуб ва жанги бар алайҳи шахс ё гуруҳ ё ақидаи муҳолифишон истефода мекунанд.

Замоники шумо ба ек шахс ё гурухи барчасби ғалат ва анги ғейри шаръий мезанид се иттифоқи умда меофтад:

-еки инки ин шахс мефахмад шумо чиқадар дуруғу ва ахмақ ва золим хастид ва дар душманиш бо шумо мохкамтар мешавад. Ту агар ба ек мажус ҳам бигуӣи яхудӣи дар холики набошад аз шумо мутанаффир мешавад ва дар душманишон бо шумо харистар мешавад холи чи расид ба инки ба ек бегунох тухмати мушрик будан ва хавориж будан ва рофизӣи будан ва муртад будан ва арбакий будан ва ғейрих бизани дар холики инчанин нест.

-иттифоқи дигар инки ин барчасби шумо боис мешавад хийли аз мардум, нисбат ба он барчасб ва анги шумо вокуниш нишон бидиханд на ба он шахс ё гуруҳики ба у анг часпонданд, ва ин мумкин аст дар кутох муддат ва ба сурати муваққат ба нафъи¹² шумо бошад.

Аммо ин ҳолат то замони боқӣи мемонадки мардум воқеияти шахс ё гуруҳро мефаҳманд ва мефаҳмандки шумо чи дуруғи бузурғи ба онҳо гуфтид ва чи қулоҳи саришон гузоштид, онвақт астқи тарафдори он шахс ё гуруҳи муҳолифи шумо мешаванд. Хатто иддаи бидуни таважҷуҳ ба соири нуқоти заъфи он шахс ё гуруҳи муҳолифи шумо ба у малҳақ мешаванд ва бар алайҳи шумо мешаванд.

Инҳо ба сурати соддаш муҳолифи дуруғи шудандки шумо гуфтид ва кори ба соири заъафҳо надоранд, жаҳолат боиси давоми ин сеҳри шумо мешавад ва огоҳи ва илм онро ботил мекунад. Дар ин сурат шумо бо ин барчасб задан ва дуруғ пардозӣи ва иттихомоти

¹² آنها بیشتر به برجستگی که به آن شخص زدید توجه می کنند و نه خود آن شخص

ғалатитон ек душмани сарсахт барои худитон тўлид кардид.
Замоники ба фалон гурух меғуид муртад аммо нест ту барои
худит душман тарошиди, замоники ба фалон шахс ё гурух меғуи
хавориж ё рофизий ё сахва ё арбакий ва жош аммо нест ту барои
худит душман тарошиди.

Алъон бояд фаҳмида бошидки барои чи дар қуръон хатто ек
барчасб ва дуруғ дар мовриди касифтарин душманони мо аз
шайтон гирифта то соири куффори пинхон ва ошкор вужуд
надорад ва инро жузви хутуватиш шайтон маърифий карда аст.

-ва охарин иттифоқ ин аст ки ба унвони ек мужрим бояд посуҳу
бошид ва натижаи барчасб зани ва тухматики ба харими ашхос
ва гурухҳо ва жомеъа задидро таҳаммул кунид. Бале, ту ек
мужримики бояд ҳад бар шумо иҷро бишавад.

Ин барчасбзани ва анғзани еки аз сифати нопасанди душманони
ошкор ва пинхони мо бар алайҳи муслимин буд, нигоҳ кун аллоҳ
таоло баъди аз он ифк ва тухмат ва барчасбики ба модаримон
уммул мўминин Оиша розиаллоҳу анҳу заданд чи фармуд?

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (нор/ ۱۹)

Бегумон касоники дуст медоранд гуноҳони бузурги дар миёни
мўминон паҳш шавад, инҳо дар дунё ва охираат, шиканжа ва азоби
дарднок доранд. Худованд медонад ва шумо намедонид. Ба дунболи
ин таҳдид аст ки муслиминро сифориш мекунадки:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
(نور/۲۱)

Эй мўъминон! Гом ба гоми шайтон, рох наравид ва ба дунболи у
рох наёфтид, чун хар каси гом ба гоми шайтон рох биравад ва
дунболи у рох биёфтад (муртакиби пасти ва зиштихо мешавад).
Чироки шайтон танхо ба зиштихо ва бадихо фаро мехонад ва
фармон меронад. Агар тафаззул ва мархамати илохий шомили
шумо намешуд харгиз фарди аз шумо пок намегардид, ва ле
худованд харкиро бихоҳад пок мегардонад, ва худо шинавойи огох
аст. Бале тўвба кунид то худованд шуморо пок кунад ва ла
таттабиъу хутуватиш шайтон.

Пас ин хутуватиш шайтон ва барчасбзанихо ва анғзанихо
марбут ба шайтон ва муридони шайтон аст на муслимин.
Марбут ба касони астки дар масири шайтон қадам бармедоранд
на касоники дар масири аллох ва авлиёйи аллох дар ҳаракат
бошанд ва бихоҳанд аз ин барчасбзанихо бар алайхи муслимин
истефода кунанд.

Росулulloх саллalloху алайхи васаллам мефармоянд:

كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالَوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ أَبِي قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي
فَقَدْ أَبِي " ۱۳ ."

Хаммаи уммати ман вориди беҳишт мешаванд магар касики худ
нахоҳад. Гуфтанд: ва чи каси астки нахоҳад?!! Фармуданд: хар
каси аз ман итоат кунад вориди беҳишт мешавад ва харкаси аз
ман сарпичи кунад нахоста аст – ки вориди беҳишт шавад.

Шуморо ба аллох қасам медихам хейф нест бо дасти худитон ва бо пейравий аз шак ва гумон ва буғз ва кина ва барчасбзани ва соири хутуватиш шайтон худитонро аз неъматӣ беҳишт махрум кунид? Воқеан хейф аст ва зарари бузурғи аст.

Дар ин замина барчасбзани ва хутуватиш шайтон намунаҳо зиёд ҳастанд аммо фикр кунам Усома бин Лодин роҳимахуллох ба нисбати наздик будиниш ба асри мо метавонад намунаи хуби дар ин замина бошад. дуруғсози дар мовриди Усома бин Лодин роҳимахуллох ва новкари у барои шиъа ва даст нишонда будани у тавассути шиъаёни Эрон ёки аз ин иттиҳомот ва барчасбҳои роиҷи секуляристҳо ва ҳуқуқи тоғут ва муллоҳои динфуруш буда ва ҳастики ҳатто даххо филми мустанад ва садҳо таҳлил ва мизғарди мохвораиш ва ҳатто бейнал милалӣ ҳам барои ҷо андохтани ин тухмати ошкор роҳ андохтанд, ва миллиардҳо доллар дар таблиғи ин дуруғ ва ифки ошкор харҷ карданд. Чиро? Чун Усома бин Лодин роҳимахуллоҳки душмани шумора ёк шариатҳои осмонӣ ва муслимин яъни амрико ва сехюнистҳо ва муртаддинро нишона рафта буд, ҳаргиз бар алайҳи ҳукумати шиъа мазҳаби Эрон фатво надод, ва ҳаргиз бар алайҳи шиъаён ба сурати ом фатво надод, дар баробари бар алайҳи тамоми муттаҳидини амрико ва ното чун режими фосиди оли саъуд ва иморот ва Миср ва Иордания ва Покистон, Афғонистон ва ғейрих фатвойи ҷиход ва жанги мусаллаҳона содир кард.

Аммо ин ба дили амрико ва исроил ва муртаддин ва муттаҳидиниш ва баҳусус режими фосид ва ҷинояткори оли саъуд ва новчаҳояш набуд. Барои ҳамин ибтидо тобеъияти саудӣ уро ботил карданд ва уро ба шиъа будан, ва даст нишонда будани ҳукумати шиъа Эрон, ва новкари барои шиъаёни Эрон

муттахам карданд, ва хатто алқоидаро сохта ва пардохтаи ҳукумати шиъа мазхаби Эрон маърифий карданд. Ва алқоидаро муздури Эрон маърифий карданд.

Ин ҳамон барчасби астки ба мо ва амсоли мо заданд ва мезананд. Чиро? Чун мо ҳам душмани шумора еки тамоми ахли қибла яъни куффори секуляр ва яҳуд ва муртаддини маҳаллийро нишона рафтем ва ҳаммаро ба дури аз тафарруқ ва ҳаммаро ба ваҳдат бар алайҳи ин душмани муштарак ва шумора ек даъват мекунем. Ва ба дилишон нест ва бароишон зарар дорад ва фишори жангро бар онҳо мутамаркиз мекунад. Барои ҳамин аст меҳоханд ин фишорро бо ҳар дуруғ ва иттиҳом ва тўлиди сенориҳои дуруғин ва тўвтиҳои ҳисоб шуда ба пойинтар аз ҳудишон ба душманони шумора ду ё шумора се ё шумора чохор ва ғирақи ахли бидъат ва ё соири ғирақи исломӣ мунтақил кунанд, ё агар натавонистанд “кулли” ин фишорро мунтақил кунанд ҳаддиқал “ками” фишорро бар ҳудишон “кам” кунанд ва ин фишорро бар дигарон ҳам тўвзиъ кунанд ва нафаси роҳати бикашанд.

Вижаги умдаи куффори секуляри жаҳонӣ ва соири душманони шумора еки мо ва баҳусус секуляр шудаҳои бумӣ ҳам хиёнат, дуруғ, макр ва ғариб, тафракка афканиӣ, жиноят пешаги, мардум ғурушиӣ ва тамоми сифатҳои палиди инсонӣ аст, ва агар ин сифатхоро аз онҳо бигирем қатъан чизи мешаванд шабихи онҳоки баҳраи аз аҳкоми илоҳӣ бурданд, ва агар чанин сифати фосид ва фосид кунанда набуданд қатъан бо аҳком ва дастуроти ҳудо ва росулиш эълони жанг ва мубораза намекарданд, пас барчасбзани ва пейравӣ аз ҳутуватиш шайтон равиш ва суннати инҳост, аммо агар ба хоҳири амал ба ин сиёсати дақиқ ва асосӣ қонуни шариати аллоҳ дар заминаи душманнишосиӣ

шаръий ва даража банди душманон, аз тарафи мусалмонони
фариб хурда мовриди иттихом ва барчасбхои қарор бигирем,
қатъан жойи нигарони аст ва бояд ислох бишавад.

Ин хатар ва инхирофи бузурги астки ошкоро ба тафарруқ миёни
ахли қибла доман мезанад ва ваҳдат ва қудрати муслиминро
хадаф қарор медихад, ва амал ба сенорио ва нақшайи астки
душманони ахли қибла барои хидмат ба аҳдофишон таррохий
карданд. Ин сенориоӣ астки душманони ахли қибла дунболи
бозигарониш мегарданд ва нақшаи астки дар жихати аҳдофишон
таррохий карданд. Барои ек мусалмон айб аст ва хатто нанг
астки ба далили танаффур аз фалон қовм ё мазхаби исломӣ
ахли бидъах қонуни шариати аллохро кинор бизанад ва тибқи
нақшайи куффор ва душманони қонуни шариати аллох ва бар
асоси хутуватиш шайтон ба пеш биравад ва амал кунад.

Бояд касони чун имоми Шофеъӣ роҳимахуллох биёянд ва касони
чун яманийҳо ба сабки исломӣ мутаваҷҷиҳ кунандки ин
барчасбхоики заданд саҳиҳ нест, на имоми Шофеъӣ рофизӣ аст
ва на шумо рофизӣ хастид, ин ек тўвтиъа аз тарафи душманони
муштаракӣ ман ва шумост. Бигуянд на ман ваҳхобӣ хастам на
шумо, на ман рофизӣ хастам на шумо, на ман хавориҷ хастам
на шумо, на ман муртад хастам на шумо балки ҳаммаи мо ахли
қиблаӣ хастемки дорои душманони муштарак ва дорои нуқоти
муштарак ва манофеъи муштаракӣ бисёр зиёд ва ихтилофоти
фиқҳӣ жузъӣ бисёр ночизи хастемки танҳо шўроӣ воҳид бо
ижмоъӣ воҳид метавонад аз бейнишон бибарад ва бояд хавли
муштаракимон бо ҳам бар алайҳи душмани муштаракимон
муттаҳид бишавем.

Нуктаи зарифи ва хассосики дар ин замина мумкин аст баъзи аз бародарони моро дучори иштибох кунад ин астки дида шуда астки уламои дар дўврайи хос ва дар макони хос бар алайхи душманони шумора чохор ва еки аз ин ғирақ ва мазохиби ахли бидъат ғатовойи жанг дода бошанд. Аммо ин ҳам дорои шурути хосси худии аст, уламо жанг бар алайхи каси ё гурухи аз ахли бидъатро содир кардандки ин шахс ё гурухи бар ҳокими шаръӣ муслимин хуруж карда бошад ва бар алайхи ҳокими шаръӣ муслимин қиём карда бошад, ё душманони кофарро бар алайхи муслимин ёри дода бошад ва мавориди инчанини; ва ин жанг ба далили ин астки инҳо бағӣ карданд ва шӯриш карданд ва хиёнат карданд ва муслиминро куштанд, на ба далилики инон кофари мухориб бошанд.

Инжостки ба ду нуктаи асосӣ мерасем:

-еки инки яхӯд ва секуляристҳо бидуни шак душманони шумора еки мо хастанд, аммо мумкин аст дастаҳои аз онҳо дар ҳоли жанг бо мо набошанд ва қарор нест мо ҳамиша бо яҳудӣки то рузи қиёмат душмани шумора еки мост дар ҳоли жанги мусаллаҳона бошем. Чун мумкин аст ахли зимма бошанд ё пеймони бо мо дошта бошанд ва жанги мо бо онҳо танҳо мунхасир бишавад ба жанги сард ва равонӣ ва жанги нарм. Бар ҳалофи секуляристҳоки дар мавқеиятҳои зарурат ва истисноӣ ва ба таъхиси раҳбарияти жомеа исломӣ набошад, намешавад бо онҳо пеймони баст ва ҳаргиз ахли зимма ҳам намешаванд ва чораи ҷуз жанги мусаллаҳона ё пазириши ислом надоранд чун равиши гуфтамонӣ онҳо ҳам бо муслимин танҳо аслаҳа аст.

-нуктаи дигар инки ба ҳамон масалаи душмани соил мерасемки чандин бор дар мовриди он сухбат кардем. Ва ин душмани соил кори ба мазхаб ва дин ва нажод ва ҷовм ва хеш ва бегона надорад.

Ва мумкин аст он касики алъон омада жиловӣ шумо истода ва жангро бар шумо “тахмил” карда аст ҷовм ва хеши худитон, ва ҳам маҳаллаи ва ҳамшахри ва ҳам мазхаби худитон бошад, ва туро “мажбур” карда бошадки бо у бижанги, мисли жанги жамал ва сиффийн ва нахравонки бар амирул мўъминин ва рахбари муслимин “тахмил” шуд ва “чорайи жуз” дафъи инҳо набуд, дар холики душманони даража аввал ва дувум ва севум ва чохорум ҳам аз дур инхоро нигоҳ мекарданд ва душманони дохилий ва даража чохор ҳам ба ин жанҳо доман мезаданд. Бале жанг бар рахбари муслимин тахмил шуд жангро бар муслимин тахмил карданд.

Ё мумкин аст ек насроний худиро душмани соили шумо карда бошад, ва “чорайи жуз” жангидан бароитон нагузошта бошад. мисли жангҳои салибий. Дар ин сурат аст ки метавон гуфт: аъмоли душманон алайҳи муслимин гоҳи боис мешавад ки муслимин дар “ҳолати изтирор” қарор бигиранд ва аз он ҳолати оддий ва табиияш муслиминро хориҷ кунанд, ва ба ҳукми “аззарурот тубихул махзурот” душманони даража аввал ва дувум ва севумро раҳо кунанд ва машғули дафъи ек жанги “тахмилиӣ” ва “изтирорӣ” бишаванд. Касони жангро бар муслимин тахмил кардандки набояд мекарданд ва ҳадафи муслимин нест ин жанг, ин жанги ҳосси муслимин нест ва ле онон тахмил шуда дар инҷо ек душмани даража чандум мумкин аст худиро ба даражоти болотари барасонад ки муслимин “мажбур бишаванд” бо инҳо бижанганд, ё ҳатто мумкин аст ек душмани болотар бо вужуди душман будани худиро аз инки дар увлавияти жанги

мусаллахонайи муслимин қарор бидихад ба даражоти пойинтари бирасонад ва худиро аз улавияти жанг бо муслимин бикашад кинор.

Масалан ек яхудиё насронийё мажусё собеий метавонанд худиро ҳам пеймон, зиммий ва мустаъминин қарор бидиханд ё дар холи жанги мусаллахо бо муслимин. Албатта мушрикин ва секуляристхо ҳам мумкин аст дар мароҳили ба таъхиси раҳбарияти ҳукумати исломӣ жузъи ҳам пеймонхо қарор бигиранд ва улавияти жанги муслимин набошанд. Мисли қабилҳои Хузоъа ва ғейриҳои муттаҳид ва ҳам пеймони росулulloх саллalloху алайҳи васаллам будан бар алайҳи ҳукумати марказӣ секуляристҳои ҷазиратул араб яъни қурайш. Дар ин сурат ғейри аз секуляристхо, худиро душманон ҳастанд ки таъйин мекунанд муслимин чӣ гуна бо онҳо бархӯрд кунанд ва амали муслимин воқуниши ба дархост ва амали онҳост.

Ё мисолики дар мавриди салафийони тўлиди дастгоҳи оли саъуд таъсироти манфӣ он дар Афғонистон ва соҳи сарзаминҳои мусалмоннишин овардем бояд то кунун мутаваҷҷиҳ шуда бошем ки яхӯд ва секуляристхо ҳамингуна соқит намешаванд ки муслимин бо ҳиёли роҳат мисли насли аввали саҳоба ҳар чӣ дилишон ҳост бар саришон дар биёваранд ва муслимин ба онҳамма қудрат ва убӯҳат ва бузурғи бирасанд, барои ҳамин вориди ҳиёла ва макр мешаванд ва мехоҳанд муслиминро ғич кунанд ва муслиминро ба жангҳои инхирофӣ бикашонанд.

Қоидаҳои қуллӣ жанг ҳам ҳамин аст: “ алҳарбу худъатун” яъни жанг фариб аст. Нуъайм ибни Масъуд бо иҷозаи росулulloх саллalloху алайҳи васаллам таъвонист бо жанги равонӣ худиро

дар ғазвайи ахзоб, ҳам иттиходи миёни сипохи муттаҳиди секуляристҳои қурайшро баҳам бизанад ки муташаккил аз қурайш ва ғатфон ва ғейрих буданд, ва ҳам тавонист иттиходи ин секуляристоро бо яҳуд баҳам бизанад. Ин кори хийли бузургӣ буд ва росулulloх саллalloху алайхи васаллам ба ин саҳобайи ғеромӣ таррох ва мужрийи сенориойи жанги равонӣ ва жанги сард дар миёни душманони муттаҳид фармуда будки:

«إِنَّمَا أَنْتَ رَجُلٌ وَاحِدٌ، فَخَذَلْنَا عَنْمَا اسْتَطَعْتَ، فَإِنَّ الْحَرْبَ خُذَعَةٌ».

“ ту ек марди танҳои, харчи дар тавон дорид ба суди мо азми душманро суст кунки; жанг саросари нейранг аст!” ва ба у иҷоза дод харчи меҳодад бигуяд хатто барои шикасти азм ва иродаӣ душманони муттаҳид метавонад дуруғ ҳам бигуяд.

Нуъайм ибни Масъуд розиаллоху анху бо муваффақият ин сенорио ва жанги нарм ва равонӣро ба пеш бурд то инки ба ҳадафи худӣш расид, ва у ҳам иҷоди тафарруқ дар миёни душманон буд.

Тафарруқики ба унвони омили аслиӣи шикаст дар миёни хар қовми аст. Бале, у муваффақ шуд тафарруқро дар миёни инҳо ба вуҷуд биёварад ва ваҳдатишонро аз бейн бибарад ва бо аз бейн рафтани ваҳдат, душманон қудратишон ҳам аз бейн рафт, ва ба ин шева азм ва иродаӣ душманони аҳли қибла суст шуд ва шикаст хурданд.

Хуб худъаҳ ек аслаҳа аст ки муслимин дар жанги равонӣ ва жанги нарм ва сардишон бар алайхи душманони мусаллаҳишон ба кор бурданд, ва табиӣ аст ки интизор дошта бошем ки душманони мо ҳам аз ҳамин аслаҳа бар алайхи мо истефода кунанд. Чун чанин аслаҳайи шамшир ва калашникоф ва норинжак ва амсолиҳим дар

ихтиёри ҳамма хаст ва намешавад гуфтки фақат мо дорем ва душманонимон надоранд. Чиро доранд ва балки бо анвоъи хутуватиш шайтон ҳам онро парвариш доданд. Барои ҳамин аст ки душманон ҳам бекор намешинанд ва саъй мекунанд бо тавассул ба хазорон макр ва фариб ва дуруғ ва хийла ва хутуватиш шайтон ҳамин балоро бар сари муслимин дар биёваранд. Чун росулуллох саллаллоху алайхи васаллам ба сурати мухтасар ва кутох жангро интури таъриф карда аст: “ алхарбу худъатун” яъни жанг фариб аст. Ин яъни, бояд мунтазири макр ва фариби душманони бошемки дар мовқеиятҳои ғейри жанги ҳам аз ҳеч макр ва фариб ва хиёнат ва дуруғи дариғ намекунанд, ҳоло чи расид ба замони жанги худӣ жанг бар асоси макр ва фариб таъриф шуда аст. Ҳоло чи расид ба ин замоники дар жанги мусаллаҳона бошем.

Дар ин сурат ҳамчунонки бояд дар баробари гулулаҳои душман роҳи чора пейдо кард ва омузишҳои лозим ва пешгириҳои лозимро барои мухофизат аз ҷисми сарбозон ва мужоҳидин анжом дод, ба ҳамин шева, ва балки хассостар, бояд дар баробари макр ва фариб ва жанги нарм ва сард ва хутуватиш шайтони душманон омузишҳои лозим ва пешгириҳои лозимро барои мухофизат аз иймон, ва мухофизат аз ирода ва ваҳдати суфуф ва парҳез аз тафарруқ анжом дод.

Арз кардемки: вужуди куффори аҳли китоб ва шибҳи аҳли китоб ва бахусус вужуди мунофиқин ва секулярзадаҳо дар миёни муслимин ҳукми коргоҳҳои омузиширо дорандки ин фурсатро ба муслимин медихандки дар фазои боз ва созмондехи шуда иймонишро дар баробари анвоъи шубҳот обдида ва қавий кунад.

Мусалмон вақтики ғалати онхоро мебинад ва дурусти худишро ламс мекунад яқин ва иймониш бештар мешавад.

Аз миёни душманони ахли қибла куффори пинхони дохилий ё мунофиқин ё секулярзадаҳои дар даражаи чохори душманони мо қарор гирифтанд бузургтарин абзоришон ин буда аст ки худишонро шабихи муслимин дар биёваранд, ва саъй кунанд ахдофи худишонро пушти шуорҳои исломӣ, ва дар қолиби исломӣ ва динӣ ба пеш бибаранд то ба ахдофишон мерасанд, ва барои хамин бештар жанҳои худишонро ба номи дин ва ҳатто дифоъ аз дин ба пеш бурданд. Тамоми ин хийлаҳо барои радгумкуни буда аст ки иддаи зиёди аз муслимин ҳам то кунун фирибишонро хурданд.

Куффори пинхони дохилийи ҳамон мушрикин ва секуляристҳои беурзаӣ ва беғайрати ҳастанд ки дар дорудасти мунофиқин ва секулярзадаҳо худишонро қоим карданд, ин тарфандишон буда ва хоҳад буд, куффори секуляр ва мушрикини ошкор ҳам саъй хоҳанд кард аз хамин тарфанд ҳамкишони беурзашон барои иҷоди жанги равонӣ ва инхирофӣ пулаҳои аслаҳи муслимин ва ҳадар додани энергияи муҳолифинишон истефода кунанд.

Боризтарин намунаи ин тарафанд дар асри мо Жорж Даблю Буш шайтон парастии секулярист ва узви анжумани устухон ва жумжума ва намояндаи мушрикини секуляри дунё буд ки ҳеҷ эътиқоди ба насроният надорад, аммо меояд ва жанги худишро бар алайҳи муслимин “жанги салибий” маърифӣ мекунад. Ва ҳатто алъон ҳам дар хийли аз ҳавопиймоҳои бидуни сарнишинишон ва ҳатто баъзи аз гулулаҳоишон унвони жанҳои салибийро меоваранд.

Дар холики барои ҳамма комилан ровшан аст ки ин чизи жуз худъа ва фариб ва хутуватиш шайтон ва чизи жуз тўвтиъайи азими алайхи шариатҳои осмонӣ ва мунхариф кардани муборизоти муслимин нест; ин рахбари куффори секуляри дунё бо ин тарфанди касиф саъй кардаки муслиминро дар баробари насронӣҳо қарор бидиҳад на дар баробари секуляристҳо, ва душмани муслиминро насроният маърифӣ кунад на дини секуляризм; ва ба муслимин бигӯяд манки омадам бо шумо бижангем душмани шумора се шумо хастам на шумора ек, пас шумо ҳам биравид бо шумора се бижангид ва аҳамият надид ба инки секуляристҳо душмани шумора еки шумо дар ҳаммаи дунё рахбарияти жанг бо муслиминро дар ихтиёр доранд, ва аҳамият надидки дар тамоми дунё муслимин бо восита ё бевосита тавассути секуляристҳо душманони шумора еки шумо қатли ом мешаванд, ва аҳамият надидки дар тамоми дунё дин ва номус ва мол ва сарзаминҳои муслимин тавассути секуляристҳо душманони шумора еки шумо аз бейн меравад!! Ва аҳамият надидки шумо тавассути секуляристҳои маҳаллийитон дорид сарқуб мешавид, ва аҳамият надидки ҳаммаи ин секуляристҳои ҷинойткорро худам идора мекунам, ва аслан аҳамият надидки мо секулярист ва душманони шумора еки шумо хастем, биравид бо насронӣҳо бижангид. Хатто нагуфт биравид бо яҳуд ё муртаддин бижангид. Чиро? Чун яҳуд ва муртаддин ба ҳудишон наздиктар хастанд ва ҳамма бо ҳам душмани шумора еки муслимин хастанд.

Хадафи ин рахбари секуляристҳои ҷаҳон ин буд насрониятро ба унвони душмани муслимин маърифӣ кунадки қарнхост ҳукумат ва тасаллутиро бар ҷомеъа аз даст дода аст, ва аслан

хукумати насроний вужуд надорадки биёяд ба муслимин бижангад ва худи насронийхо хам қурбонийи секуляристхо шуданд. Аммо Буш ва дунёи секуляр қасд доштанд то дар ек тўвтиъайи ҳисоб шуда муслиминро ба жони насронийхо биндозанд, ва худишон дар амон бимонанд ва худишон аз дур судишро бибаранд ва ба риши^{۱۴} хамма биханданд.

Иддаи аз муслимин хам фариби инхоро хурданд ва даххо калиса ва маркази ибодий насронийхоро сирфан ба далили насроний будан мунфажир карданд, ва садҳо насроний мовжуд дар онро қатли ом карданд чун хиёл мекардандки раис ҷумҳури секуляр ва мушрики амрико ростгу аст ва ё насроний аст ва инҳо насронийхойи мухориб хастанд. Ва ба ҳамон шевайики нийрухойи муттаҳиди секуляри жанги ахзоб фариби Нуъайм ибни Масъудро хурданд ин муслимин хам ба ҳамон шева фариби касони чун Жорж Бушро хурданд, ва хануз хам даст бардор нестанд ва намедонанд чи кулохи бузурги саришон рафта аст.

Дар холики ба фарзи маҳол агар амрико ва русия ва герман ва фаранса ва ғейрихки тахти ек парчам бар алайхи муслимин жамъ шуданд секуляр ва мушрик набуданд ва ек кофари аҳли китоб хам буданд, боз мунфажир кардани маконҳои ибодий онҳо ва куштани онҳамма инсон дар онҳо наметавонад амри шаръий бошад. Чун еки аз ахдофи ҷиход хифзи ин амокин қабли аз хифзи масоҷиди муслимин аст. Ин амр дар аввалин оётики иҷозайи қитол ва

^{۱۴} ба анқе дар Ҷурт Ҷлан ۳ маҳаб نصرانیّت تحت عناوین : کاتولیک، ارتدوکس و پروتستان شناخته شده تر هستند و ۵ فرقه ی دیگر ان نیز تا حدودی شناخته شده تر و مشهور هستند اما بالغ بر ۲۰۰۰ فرقه و مذهب پس از روی کار آمدن سکولاریستها به وجود آمده اند که هر کدام تحت حمایت قانون دین سکولاریسم مسیر خاص خودشان را طی می کنند و کاری به سایر فرق ندارند .

жанги мусаллахона дар ислом дода мешавад омада аст, диққат кунид аввалин оёт:

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ * الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتَّتْ صَوَامِعُ وَبِيَاعٌ وَصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (حج/۳۹-۴۰)

Ижозайи жанги мусаллахона ба касони дода мешавад ки ба онон зулм шуда ва худованд тавоно аст бар инки ишонро пийруз кунад. Хамон касоники ба ноҳақ аз хона ва кошона худ ихроҷ шуданд ва танҳо гуноҳишон ин буда аст ки меғуфтанд парвардигори мо аллоҳ аст! Аслан агар худованд баъзи аз мардумро ба васила баъзи дафъ накунад, дейрхонии (роҳибон ва торикони дунё) ва калисаҳои (насронӣҳо) ва канисаҳои (яхудиён), ва масҷидҳои (мусалмонон) ки дар онҳо худо бисёр ёд мешавад, таҳриб ва вайрон мешавад. Ва ба тури мусаллам худо ёри меҳавад касони роки (бо диғоъ аз ойин ва маобид) уро ёри диҳанд. Худованд нийруманд ва чира аст.

Диққат кардид чи шуд? Ин аввалин оёти аст ки аллоҳ таоло дастури жанги мусаллахонаро ба муслимин дода ва аҳдофи ин жанг ҳам таъйин карда аст, ва ҳифзи ин маконхоро ёри аллоҳ маърифий карда аст, ва ёри ва нусрати ҳудишро ҳам таъйин карда аст, ва ҳифзи ин маконхоро ёри аллоҳ маърифий карда аст, ва ёри ва нусрати ҳудишро манути ҳифзи ин амокин ва ҷиловғирий аз таҳриби ин амокини ибодий доништа аст. Чун ин амокин ҳаргиз таҳриб намешаванд ҳатто агар мардуми он диёр ҳам мусалмон бишаванд боз ин амокин табдил ба масҷид мешаванд ва боз ба равиши саҳихтар он дар ибодоти аллоҳ мешавад. Мисли аксари оташкадаҳои эронӣ баъди аз мусалмон

шуданд эронийхо табдил ба масжид шуданд ё калисахойи чун оёсуфие дар Туркия ва ғейрих хаммаи инҳо дар асос барои ибодоти аллох сохта шудан аммо ба тадриж чизҳои дигари ғейри аз паёми аллох дар ин амокин таблиғ шуда аст.

Ин таблиғи ғалат боиси инхидоми ин амокин намешавад. Балки бояд ба сабки исломиш таблиғи дурустро жойгузини таблиғи ғалат кард. Тасаввур кунед ҳуди қаъба ҳам ҳамин дўвронро тей карда аст. Магар чандто бут дохили қаъба ва атрофи қаъба вуҷуд доштанд? Магар чи касоники ғейри аз Абу Лаҳаб ва заниш ва амсоли он уҳдадори хифзи ин макон буданд. Холо вуҷуди ин бутҳо ва амсоли Абу Лаҳаб боис мешавад ин маконро манфажир кард? Дар ҳолики дар он замон қиблаи муслимин ҳам набуд ва муслимин ба сӯи байтул муқаддас намоз меҳонданд. Пас намешавад шубҳа парокани кунанд ва бигуянд онҳо қиблаи муслимин буда аст. На набуда, балки қиблаи мушрикин ва куффори душманони шумора еки мо дар он замон буд.

Табарӣ матни сулҳномаи Умар ибни Хаттоб дар соли 15 хижрий бо насронийхоро меоварад ки дар он омада аст: бисмиллаҳир роҳманир роҳим. Ин муоҳидаики ҳаст бар асоси он бандаи ҳудо Умар ибни Хаттоб ба аҳли ийлиё амони молий ва жонӣ дода аст, ҳамчунин ибодатгоҳҳо ва салиби онон ва соири миллатҳоишон дар амон хоҳанд буд ва ба хотири ойини ҳуд мавриди озор қарор нахоҳанд гирифт.”

Диққат кунед дустон: дар инҳо он иборатҳои даст ва поғир қабли аз исми ҳуққом вуҷуд надорад танҳо мегуянд бандаи ҳудо Умар ибни Хаттоб, баъдан ғовран ба дунболи амони молий ва жонӣ, илова бар онки замонати хифзи макони ибодӣ

насронийхоро медихад замонати хифзи салиби онхоро хам
медихадки, бидуни кучактарин шакки аз нигохи ислом ин салиб
бути астқи насронийхо нигах медоранд, ва ба дунболи ин астқи
мегуяд ба хотири динишон мовриди азият ва озор қарор
намегиранд. Инхо чи маохид бошанд ва чи набошанд ва хатто дар
хенгоми жанг хам бошанд ин амокини мазхабиӣ онхо бояд хифз
бишаванд, ва бар халофи буткадаи мушрикин, хифзи ин амокин
еки аз ахдофи жанги мусаллаҳона ва ҷиходи муслимин астқи
қабли аз хифзи масоҷид ба у дастур дода шуда аст.

Яъни ҳар макони қаблан мутаъаллиқ ба шариятҳои осмонӣ
буда аст ва баъадҳо да ғалоили қуффор соҳибиш шуданд ва
қуфрро дар он таблиғ карданд набояд ҳароб бишавад балки бояд
дубора ба сабақи исломӣ ва ба тадриҷ тўвҳидро ба он
барғардонад. Қаси ҳаққи таҳриби ҳеч ек аз ҳонаҳои аллохро
надорад хатто агар ин ҳона тавассути қуффор ишғол шуда
бошад ва табдил шуда бошад ба ҳар чизи.

Инхо қаъбаро пур бут карданд ва табдилиш карданд ба маркази
барои таблиғи бутпарастии ва ҷоҳилият ва парастии тоғутҳо,
насронӣҳо ва яҳудӣҳо ва дигарон ҳам ҳонаҳои маҳаллии
парастии аллохро барои таблиғи қуфргуӣ ҳудишон табдил
карданд, ва муғулҳо ва ғотихини андалус ҳам масоҷидро табдил
карданд ба истабли асбҳоишон, ва секуляристҳои чун отатурк
ҳам онҳоро табдил карданд ба муза мисли оёсуфӣ, ва
секуляристҳои европо ҳам онҳоро табдил карданд ба марокizzi
фаҳшо ва рақс ва машруб фурушиӣ ва ғейрих ва баъзи аз онҳо
тавассути муслимин харидори шуданд ва дубора табдил шуданд
ба масҷид ва маркази барои ибодоти аллох.

Хуб, холо ин муслимин ба далили гуш додан ба макр ва фариб ва дуруғи ошкори Жорж буши секуляр ва танаффур аз насронийҳо чандто иштибох муртакиб шуданд ва чиқадар аз адолат дур шуданд? Худитон бишморид. Ба назари шумо аллох таоло фатх ва пийрузиёро ба ин фариб хурдаҳо медихад? Жанг фариб аст, “алхарбу худъатун” фарибки хурди шикаст меҳури. Замоники росулulloх саллalloху алайхи васаллам ин қонидаро баён мекунад яъни ёки аз суннатҳои аллох аст. Муслимин дар ухӯд фариб бихуранд шикаст меҳуранд, ва куффори муттаҳид жанги аҳзоб ҳам фариб бихуранд боз шикаст меҳуранд. Гуфтем ин ёк аслаҳа аст ва ҳар каси метавонад ва иҷоза дорад аз ин аслаҳа бар алайхи душмани худии истефода кунад ва онро бар алайхи душмани худ ба қориш бибарад.

Холо куффори секуляри жаҳонӣ ба ҳамроҳи яҳуд ва муртаддин барои инки ҷараёни жанги бар алайхи муслимин роҳ андохтандро аз тарафи муслимин ба инхироф бикашонанд, ва шариатҳои осмонӣро ба ҳам машғул кунанд ва ё ғирақи исломӣро ба ҳам машғул кунанд ва ғишори жангро аз рӯи худиишон сабуқтар кунанд, аз ҳар қонили ва баҳусус аз қонили уламои динфуруш ва ҳоин ва муфтиҳои китобхонаӣ ва муслимини жоҳил саъй мекунанд масири жангро ба онҷои хидоят кунандки ба нафъишон аст, ва бароишон муҳим нест дар ин миён насронӣ бо насронӣ қурбонӣ мешавад ё насронӣ ва муслимин қурбонӣ мешаванд ё шиъа ва салафӣ ва ханафӣ ва шофеъӣ ва ғейрих. Ҳаммаи инҳо бароишон ексонанд. Дини секуляризм ва секуляристон ба қавонини ҳеҷ қудомии он монандоранд ва бо қавонини ҳаммаи онҳо сарҷанг доранд. Ин қизи астки хануз иддаи аз аҳли қибла муваффақ ба фаҳм ва дарқии нашоуданд ва мужриён бидуни музди

сенориоҳои пур аз макр ва фариби душманонишон шуданд, ва дучори чанон зулм ва беадолати дар ҳақи бандагони аллох шудандки ин зулм онхоро ба ҳар чизи наздик карда аст жуз нусрат ва ёриӣ аллох таоло ва пӣрузи бар душманони аслийшон. Ин хийли хатарнок аст ва муслимин бояд ба худ биёянд.

Ижоза бидихид дарсимонро бо ду тасвири торихӣ идома бидихем то мутаважжих бишавид ин бародарони золими номезон ва номутаодил ва аксаран жохил ва бадур аз адолати мо замоники даража банди шаръӣ душманон тавассути аллохро баҳам мезананд ва ба жойиш аз даража банди жаълий ва тақаллубиӣ тӯлид шуда тавассути инсонҳо пейравӣ мекунанд доранд чи балойи сари худӣшон ва зер дастонишон меоваранд:

Рустами Фарахзод фармондаӣ ҳукумати мажусӣ сосониён қабли аз инки ба қодисия барасад ек асир аз муслиминро пеши у меоваранд ва ба у мегуянд: “ чи боис шудаки шумо ба ин сарзамин биёӣд ва чи меҳид?” он асири мусалмон посух медихад: “ мо инҷо омадемки ваъдаӣ худовандро анҷом бидихемки агар мусалмон нашавид, мо сарзамини шуморо молик хоҳем шуд” Рустам гуфт: “ агар пеш аз расидан ба ин орзу кушта бишавид чи мегуӣ?” асири мусалмон гуфт: “ ҳарки аз мо кушта бишавад дохили беҳишт мешавад ва ҳарки зинда бимонад аллох ваъдаӣ худиро нисбат ба у анҷом медихад. Мо ба ин ваъда яқин дорем”. Рустам гуфт: мо ба дастӣ шумо табох мешавем (бо ин иймонки дорид). Он асири мусалмон дар ҷавобиш мегуянд: “корҳои зишти шумо боиси табоҳиӣ шумо мешавад. Худованд шуморо ба ҳақиқати корҳои зишти худитон дучор карда аст”. Рустам аз ин гуфтагу хийли асабонӣ мешавад ва дастур дод он мусалмонро шахид кунанд.

Сипохони Рустам Фарахзод ба масиришон идома доданд ва замоники ба мантақайи наздики қодисия расидандки жузви хоки Эрон буд даст ба фасод ва чоповул заданд. Амвол ва фарзандони мардумро аз онҳо гирифтанд. Иффати занонро табох карданд, шуруъ карданд ба шароб нушидан ва арбада кашидан. Мардумки худишон табъайи Эрон ҳам буданд бо гирия ва зори пеши Рустам омаданд ва шикоят карданд. Рустам Фарахзод миёни сипох омад ва гуфт:” эй мардуми порс! Ба худо сўганд он асири араб рост мегуфт! Ончи боиси табохийи мо шуда корхойи зишти мост. Ба худо сўганд, аъроб бо онки бо ин мардум дар холи жанг хастанд, рафтори бехтари бо онон доранд. Сирайи онҳо бехтар аз кордори шумост”. Бале артеши мажус қабли аз жанг бо муслимин, ба мардуми Эрон ҳам раҳм накард ва амвол ва навомиси мардумро мовриди таъарруз ва хаттоки қарор дод ва ин амри астки дар^{۱۵} мутуни торихий мухталиф сабт шуда аст.

Он мужохиди асир роҳимахуллох рост гуфт: корхойи зишти сосониёни мажус табохи онҳо шуд ва аллох ҳам онҳоро ба ҳақиқати корхойи зиштишон мубтало кард.

Холо ба сахнайи дигари таважҷуҳ кунидки читури корхойи зишти муслимин ҳам боиси табохишон мешавад: замоники охарин шоҳи аббосий ба дасти холокухони муғул меофтод холокухон бар сари халифа аббосий фарёд мезанад:” дар хар отоқи аз ин қаср, даҳ канизаки нозуки бадан хазиданд. Магар ту чанд зан метавони

^{۱۵} محمد بن جرير طبري، تاريخ الرسل والملوك (مشهور به تاريخ طبري)، ترجمه ابو القاسم پاينده، انتشارات اساطير، تهران ۱۳۷۵، ج ۵، ص ۱۶۷۷ / ابن اثير جزري، الكامل في التاريخ، ناشر: دار الصادر، بيروت ۱۹۶۵، ج ۲، ص ۴۵۹-۴۶۰ ؛ ابن اثير جزري، تاريخ كامل بزرگ اسلام و ايران، ترجمه: عباس خليلي و ابو القاسم حالت، ناشر: مؤسسه مطبوعات علمي، تهران ۱۳۷۱، ج ۸، ص ۲۲۹-۲۲۸ / تاريخ ابن خلدون، ترجمه عبد المحمد آيتي، مؤسسه مطالعات و تحقيقات فرهنگي، تهران ۱۳۶۳، ج ۱۰، ص ۵۱۲ ؛ ديوان المبتدأ و الخبر (تاريخ ابن خلدون)، الناشر: دار الفكر، بيروت ۱۹۸۸، ج ۲، ص

ихтиёр кунӣ? Дар ошпазхонаат чанд ошпази мохир таом мепазанд? Аз ин сақфҳои боланд ва деворҳои моҳкам ва саропардаҳои маҳмалин чи ҳосил? Ман, холоку, сардори муғул аз ҳамаи ғазои меҳурамки сипоҳиёнам меҳуранд ва бар ҳамаи асб менишинамки сарбозонам менишинанд ва бар ҳамаи замин меҳобамки сарбозонам меҳобанд.

Пӯйрамарди дар ҷавобиш мегуянд: агар ин набуд, ту имруз ба содагии бар дорул хилафайи муслимин даст пейдо намекарди ва онро ба роҳати фатҳ намекарди.

Дидид? Онҷо сипоҳи порс ба ҳамаи далоили фуру рехт ва шикаст хурди сипоҳи аббосӣ фуру рехт ва шикаст хурд. Пас ек муодилаи дар қор астки бояд ба он диққат кард. Тамоми гуруҳҳо ва ғирақ бояд мувозиб бошандки қорҳои ғейри шаръӣ ва зишти анҷом надихандки ин қорҳо боиси табоҳишон мешавад ва аллоҳ таоло ҳам онҳоро ба ҳақиқати қорҳои зиштишон мубтало кунад.

Дар ин мавқеиятки аҳли қибла дар ҷанин бухрони нисбат ба душманони то дандон мусаллаҳ чанд сад миллион нафарӣ қарор гирифтанд, ҳаргуна жанги мазҳабӣ миёни шариятҳои осмонӣ ҳамаи фоида ва инҳирофи ошкор дар масири муборизоти ислом маҳсуб мешавад ва ҳаргуна жанги мазҳабӣ миёни аҳли қибла ҳам инҳирофи ваҳшатнок, ва ҳадаи додани энергияи муслимин, ва хидмат ба душмани муштарак ва ҳаммасир шудан бо нақшаҳои душманон ва иҷро кардани ҳузуватиш шайтон ва сенориҳои пур аз макр ва фароби яҳуд ва секуляристҳо ва муртаддин душманони муттаҳиди шумора ёки мо маҳсуб мешавад, ва зулми ошқори аст ба дини аллоҳ ва бандагони аллоҳ ва ҳудимон, ва набояд мунтазири чизе ғейри аз натиҷаҳои сипоҳи сосонӣ дар

баробари сипохи ислом ба он расид ва ончи охарин шохи аббосий дар баробари секулярхойи муғул ба он расид бошем. Баёни ин ҳақоиқ ва суннатхойи собити аллох дар мовриди бандахояш бехтар аз лопушоний он аст. Нанг ин аст ки инхоро китмон бикунид ва баъад дубора ин иштибохот ва ин гунохонро тақрор кунӣ ва худованд ба хотири ҳамин гунохон дучори мусибатит кунад.

Алъонки ислом дар дўврони ғурбати худӣш ба сар мебарад ва аксарияти қотиъи сарзаминхойи мусалмоннишин аз неъматӣ ҳукумати исломӣ ва қудрати ҳукуматӣ ва шўроӣ улил амр ва ижмоъи воҳиди махрум шуданд, ва сарзаминхоишон аз тарафи куффори секуляри хорижий ва даст нишондахойи инҳо ишғол шуда аст, ва муслимин ба ҷиход ва муборизоти парокандаӣ машғул хистанд ва анвоъи зулмҳо ва кушторҳо ва оворагӣҳо ва вайронихоро аз тарафи ҳамин душманони шумора ёки худӣшон мутаҳаммил мешаванд, афрод ва гуруҳҳо бо ҷи истидлоли ғейри шаръӣ худӣшонро қонеъ кардандки ба жангӣ бо куффори насронӣ ва шиъхӣ аҳли китоб ва ё мазохиби исломӣ ва хатто гуруҳхойи аҳли бидъати онҳо бираванд?

Алъонки диктатори секуляристи жаҳонӣ ба ҳимоят аз муртаддини секуляри маҳаллиш хатто то сари суфрахойи ғазоӣ мо нуфуз карданд, ва дар бисёри аз хонуроҳҳо афроди хистандки ба ҳаводори ва хатто ба тарафдори ва пуштибонӣ аз дини секуляризм вало ва дустӣ худӣшонро но мухтарамона рубаруӣ мо эълон мекунанд, ва тамоми фарҳанг ва бовархойи тануманди исломӣ миллати худӣшонро зерпӯи секулярхойи кофари жаҳонӣ ва муртаддини маҳаллий паҳн карданд, ва барои иҷроӣ шудани диктатори секуляризм бар ман ва шумо ва зан ва бачча ва

хонувода ва миллати мо сийна чок карданд ва чаши қирмиз
мекунанд, дар ин сурат кудом тафсири фирқайи ноҷия ва салафи
солихи ин уммат аст ки ба ту ижоза медиҳад ки аввалан душмани
наздиқ ба худитроки душмани шумора ёки тамоми шариатхӯи
осмонӣ ва душмани шумора ёки тамоми ғирақ ва мазохиби
исломӣ аст ва мустақиман аз тарафи куффори секуляри
жаҳонӣ ҳимоят ва ҳидоят мешаванд роҳи кунӣ, ва дар
баробари он, нуки тизӣ ҷумалот ва аслахатро ба сӯи насронӣҳо
ё маҷус ва собеӣҳо ё аҳли бидъат ва ғирақи инхирофӣ дохили
ислом ё ҳам масиронит ҳадаф бигирӣ?

Росулulloх саллоллоху алайҳи васаллам бо онки медонистки
яхудиён душманони шумора ёки онҳо ҳастанд, аммо танҳо бо он
даста аз яҳудиёни межангидки бо секуляристхӯи қурайш
муттаҳид шуда буданд ва дучори хиёнат шуда буданд ва ҳаргиз
жангро бар тамоми яҳудиён таҳмил накард. Яъни росулulloх
саллоллоху алайҳи васаллам миёни яҳудӣҳо ҳам даста банди
дуруст карда буд ва танҳо бо онони межангидки бо у
межангиданд. Яъни замоникӣ бани қайнақоъ пас аз жангӣ бадр
хиёнат кард танҳо бар алайҳи ин тоифа жангид на қабоили дигар,
ва замоникӣ бани назир ҳам муртакиби хиёнат шуд боз танҳо бар
алайҳи инҳо жангид, ва ба ҳамин тартиб замоникӣ бани қурайза
дучори ғадр ва хиёнат шуданд танҳо бар алайҳи ҳамин қабила
жангид, ва замоникӣ яҳудиёни ҳайбар ҳам дар жангӣ аҳзоб ба
муслимин хиёнат карданд танҳо бар алайҳи инҳо эълони жанг шуд
на бар алайҳи кулли яҳудиён.

Тамоми ин қабоили яҳудӣ дар атрофи Мадина сокин буданд ва
ҷузъи Мадина махсуб мешуданд. Яъни ҳамма ҷузъи ек шаҳр
буданд, бо онки ҳамма ҷузъи ек шаҳр буданд ва бо онки ҳамма

душманони шумора еки муслимин буданд ва ба шикасти муслимин хушхол мешуданд, аммо росулуллох саллаллоху алайхи васаллам танҳо бо он гуруҳи аз яҳудийҳо межангидки муртакиби журми ғадр ва хиёнат шуда буданд на тамоми яҳудиён. Аммо имруза касони ёфт мешавандки ба журми фалон яҳудӣ ё фалон насронӣ ва ё фалон фирқайи аҳли бидъати муслимин ё фалон фирқа ва мазхаби исломӣ ҳаммаӣ ҳам мазхабҳои онҳоро дар саросари дунё мовриди ҳадаф қарор медиханд. Жаҳолатро нигоҳ кунид.

Медонидки чиро росулуллох саллаллоху алайхи васаллам яҳудийҳои хоини атрофи Мадинаро ба журми ек гуруҳ ва тоифаӣ онҳо мужозот намекард? Чун авалан тахмили жанг бар касоники бо ту нажангиданд ва танҳо иштирокишон бо мужримин дар мазҳаб аст кори ғейри шаръӣ ва ғейри исломӣ ва бар халофи қонуни шариаи аллох. Сониян: ин кор яъни муттаҳид кардани тамоми яҳудиён, ва ин кори ҳеҷ инсонӣ оғоҳӣ дар жанг нест. Инсонӣ оғоҳӣ меҳада душманонишро таҷзия ва мутафарриқ кунад то сушт ва заиф ва беубухат бишаванд, на онҳоро муттаҳид ва бо убухат ва қудратманд ва бо иззат кунад. Чун тафарруқ залилий ва сустӣ меоварад ва иттиҳод қудратро ҳада медихад.

Замоники ек гуруҳи аз насронӣҳо дар фалон мантақа бо шумо межанганд танҳо бар алайҳи он гуруҳи мушаххас жанг кун на бар алайҳи тамоми насронӣҳоки садҳо фирқа ва мазхаби мухталиф хастанд ва дар ҳар мазҳаб ва фирқа ҳам ҳар қудом ек сози мезананд ва ҳар қудом он екиро кофар медонанд. Дурустеки се фирқа бузургтарин фирқаҳо хастанд аммо дар кинори инҳо ва ба баракати секуляризм ва демокрасӣ секуляристҳо то ба ҳол садҳо фирқайи дигар тўлид шуданд, ва руз ба руз ҳам тахти

унвони озодийхойи шахсий ва ақида дар холи тўлид шудан
хастанд. Замоники шумо жохилона бар алайхи тамоми насронийҳо
эъломи жанг мекунид яъни тасмим дорид ҳаммаи инхоро бо ҳам
муттаҳид кунид ва ин зулми ошкори аст ба муслимин ва хидмати
ошкори аст ба насронийҳо, хамин корҳо боис шудки хамин имсол
ортодоксҳо ва католикҳо пас аз хазор сол жанг ва даргириӣ ва
тафарруқ бо ҳам муттаҳид шаванд.

Аллоҳ таоло возих ва ровшан душманонро даража банди ва даста
банди карда аст, сӣраи амали росулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи
васаллам ҳам хаминро нишон медихад, раъйи аимма ва бузургони
ислом ҳам дар хамин масир буда аст, ҳоло ту чиро масирро
иштибоҳ мерави? Барои чи дар масири меравид ва табқи нақшайи
амал мекунидки душманон барои он таъйин карданд? Хаммасир
шудан бо хутуватиш шайтон ва тўвтиъа ва фарибкориҳои
амсоли Жорж буш ва муфтиҳои ҳоин ва дарборӣ оли саъуд ва
муфтиҳои ҳоин ва дарборӣ оли саъуд ва муфтиҳои морензи
ното ва амрико ва Иордания ва ғейриҳ чун Абу Басирки душмани
худишонро дахҳо бо нишон доданд кори оқилонаӣ нест. Инҳо
меҳоханд тибқи қоидаи “ алҳарбу худъатун” жанги мазҳабӣро
бар шумо таҳмил кунанд, вазифаи шумо хушёрӣ аст ва бояд
тамоми хутуватиш шайтон ва нақшаҳои инхирофӣки
секулярҳо барои ҷанин жанги тарроҳӣ мекунандро хунсо ва нобуд
кунид, на инки худит мужрийи хутуватиш шайтон ва сенориҳои
хунини онҳо бишавид ва тибқи нақшайи онҳо муфти ва маҷжонӣ
пеш биравид ва ноҳоста онҳоро дар расидан ба аҳдофишон кўмак
кунид. Ин мунсифона нест, ин оқилона нест, ин ба дур аз дарк ва
шуъури ек мусалмони озодӣхоҳи инқилобӣ аст.

Нуктаики ёдам омад инки: агар фалоний ба исми хизби исломий ё жамоати исломий ё хар исми дигари аз миёни фирақи маъруф ба ахли суннат боланд шуда аст ва дар хидмати манофеъ ва порламони қонуни жоҳилият ва диктатори дини секуляризм анжومي вазифа мекунад, ё ба номи ахли байт ё хар исми дигари аз миёни ташайю бархоста аст ва ба хамин диктатори мухожими дини секуляризм ёри мерасонад, агар муслимин бо инҳо даргир бишаванд ва мубориза кунанд ба хоҳири мазхаби ханафий ё шиъа ё моликий ва шофиъий ва ханбалӣ ва салафӣ будани онҳо нест, балки ба ин далил аст ки инҳо ҳам чун фуқаҳойи моренз дар жанги равонӣ бар алайҳи муслимин, сарбози аз сарбозони ин диктатори мухожими секуляристӣ ва ишғолгар ҳастанд.

Инҳо бахши аз сарбозони амрико ва тахти мудирияти амрико ва соири муттаҳидиниш ҳастанд. Хисоби инҳо жудост. Инҳо расман ва ошкоро ва бидуни кучактарин шакл ва шубҳаӣ бароимон ровшан аст ва яқин доремки сафи ҳудушонро жудо карданд ва бахши аз артеши амрико ва соири муттаҳидиниш шуданд. Чи каси шакл дорад ки созмони мужоҳидини халқи эронӣ иддаоӣ ташайю ва ахли байт дорад дар сафи амрико ва оли саъуд нест? Чи каси шакл дорад ки Ёсирул ҳабис кувайтӣ ва донишганди эронӣ ва шайтон ёри афғонӣ ва мушобихини инҳо дар сафи англиз ва амрико нестанд? Чи каси шакл дорад ки Абдуробба Мансур муздури яманий ва гуруҳиш ва муфтиҳойи ҳоини оли саъудӣ иддаоӣ ахли суннат будан доранд дар сафи амрико ва ното нестанд? Чи каси шакл дорад ки ихвонуш шаётини туркия ба раҳбарии Ардуғон ва Ғунушӣ ва мушобихин дар сафи амрико нестанд? Хеч каси дар инҳо шакл надорад, пас хисоби инҳо жудост ва жанг бар алайҳи инҳо жанг бар алайҳи мазохибики инҳо аз он берун омаданд нест.

Нуктаи дигар инки: диққат кунид, дастан банди душманон аз жониби аллох таоло ва сийрайи росулulloх саллalloху алайхи васаллам ва амали аимма ва бузургони муслимини дар гузашта ва хол харғиз ба маъни вало ва адами куфр ба тоғут набуда ва нахоҳад буд, ва набояд иддаи ноогохи аз стротежихойи калон ва тоқтиқхойи ба рузи муборизотий исломий, боиси сарғардоний ва инхирофи дар масири куллийи муборизайи муслимин бишаванд ва энержийи муборизотий муслимин ва хосили захиамоти озодийхохони шариатғаро ва мужохидинро дар ин дунё зойеъ кунанд ва боис шавандки самарайи хуни муслимин ба жиби душманони муслимин биравад.

Насроний дар хар сурати кофар аст, мажус хам кофар аст, яхуд хам кофар аст, мушрикин хам кофар хастанд; аммо хаммаи ин куффор дар ек даража нестанд, хатто хаммаги машмули ек хукм^{۱۶} хам намешаванд инро дигар хамма медонанд.

Мо замоники куфр ба тоғут кардем яъни ба хаммаи инхо ва хаммаи тоғутхо куфр кардем, аммо ба дунболи ин куфр ба тоғут ба аллох хам иймон овардем, ва иймон ба аллох яъни пойбанд будани мухлисона ба қонуни шариати аллох ва холис кардани дин барои аллох. Холо хамин аллох душманонишро даража банди карда аст ва амр карда аст ки бояд бо хар кудом ба он шевайи бархурд бишавадки ман гуфтам, ва танхо корики барои ек мусалмон мемонад самъ ва тоах аст на чак ва чуна задан бо аллох ва чуна задан бо оёти аллох:

^{۱۶} ما می دانیم که یهود و نصارا نی اهل ذمه هستند از اینها می شود زن گرفت ذبیحه دستشان را خورد اما مال مشرکین را نمی شود پس یک حکمی هم ندارند در یک درجه هم نیستند در دشمن شناسی

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَ رَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ .

Огох бошемки мо хам акнун наздиктарин куффорики шабона руз хамчун тухфайи палид ва номубораки онхоро мебинем секуляристхойи хастандки бо пуштибонийи мусаллаҳона ва бо Ҳамоҳанги Ҳамма Ҷониба иттиҳодия Ҷаҳоний секуляристхойи муттаҳиди олам хамчун ек шикорчи дар камини шикори муслиминини шариатгаро ба сар мебаранд, ва бепарво ва бешармона ва бидуни тарс ахдофи зидди исломий ва секуляристий ҳудишонро дар сурати тасаллут ва чийра шудан бар мо баён мекунанд, ва агар мебинемки масалан дар курдистони эрон инҳо бо ту намежанганд далил ин нест ки инҳо ахлий шуданд ё масалан риояти қовм ва ҳешиӣ ва хам забоний ва хам ватаний туро мекунанд. На . далилиш ин аст ки алъон наметавонанд ва хануз арбоби надоранд ва хануз арбобишон аслаха дастишон надода аст, ё арбоби хорижий доранд аммо алъон ба далили вужуди ҳукумати шиъа мазҳаби эрон наметавонанд. Барои ҳаминхост бо ҳасрат ва танаффури ба ту нигоҳ мекунанд ва мисли сағҳо бо ҳашм ғур ғур мекунанд, дидид сағҳо гоҳи овқот аз дур ғур ғур мекунанд ҳаминтури ба шумо нигоҳ мекунанд, ва дар маҷолисишон ва дар расонахойи мохворашон аз дур бароят порс мекунанд, ва ҳамиша дар орзуӣ ин хастанд ки фурсат ва фазойи чун Ироқ ё Сурия бароишон боз бишавад то нобудит кунанд, ва ҳамон балойиро сари худитон ва зан ва баччахоитон биёварандки дар Сурия ва Ироқ сари зан ва баччайи муслимин дароварданд ва доранд меоваранд.

Инҳо хамчун арбоби аслийшон амрико феълан раҳбарияти мубориза бо муслиминро бар уҳда гирифтанд, ва аслан барои онҳо

мухим нестки бо чи каси межанганд, ва аслан барои онҳо ҳам мухим нестки арбобонишон инҳоро чун қози Муҳаммад муртад ва борзоний муртад ва ужалон муртад пас аз итмоми қор онҳоро раҳо мекунанд ё на?

Магар надидем ҷиҳури қози Муҳаммад муртадро раҳо карданд то эъдом шуд борзоний муртадро раҳо карданд ва он бало сариш дар омад ва ужалони муртадро раҳо карданд ва баъди аз ин ҳамма муздури барои русия барои тамоми дунё ҳеҷ ҷо қабулиш накарданд ва оҳари сар уро ду дастӣ тахвили ҳукумати секуляри туркия доданд, магар дар ҳамин ҷанд моҳ пеш надидемки тоғутҳои иқлими курдистони Ироқро ҷиҳури дар баробари ҳашди шаъбий раҳо карданд ва ҳамин ҷанд руз гузашта ҳам надидемки ҷиғуна муздурони ужалони мусайламаӣ қаззоби курдҳоро барои ҳукумати секуляри туркия раҳо карданд ва дуришон андохтанд?

Ин муздурони муртадонӣ ҷиҳури барои мо порс мекунанд ин оқибатҳо ва ингуна масоил бароишон мухим нест чун медонанд саранжом ҳар касики ба дин ва миллат ва ватан ва номуси ҳудиш хиёнат мекунад ҷиҳи ҷуз ин нест, мухим бароишон ин астиқ бо тўғҳиди ту ва бо қонуни шарии аллоҳ биҷанганд, ҳатто агар ба қиймати нобуд шудани ҳудиш ва тамоми ҳам ватанҳо ва ҳамзабонҳояш ҳам тамоми бишавад. Ин он ҷиҳи астиқ секуляристҳои муртадди атрофи мо дунболиш ҳастанд ва қаблан амсоли Абу Жаҳл ва мусайламаӣ қаззоб дунболиш буданд.

Инҳо душманони шумора ёки мо ҳастанд, ва мо дар ин марҳала ба иттиҳоди ҳамма ҷониба бо насроният, шибҳи аҳли китоб ва тамоми мазоҳаби исломӣ ниёзмандем. Ва агар ҳамчун жанги

қодисия қудрати иттиҳод бо насрониятро надорем ҳақ надорем жангро бар онҳо таҳмил кунем. Ва ҳақ надорем гули дасисаҳо ва домҳои диктатори секуляризмро дар жанг алайҳи дигар мунҳарифини насронӣ ва ғибҳи аҳли китоб ё мазоҳиби исломӣ то замонӣ дар сафи секуляристҳо қарор нагирифтанд бухурем, ва набояд энержимонро ҳадаф бидиҳем. Ин ҳаргиз ба маъни вало ва таъйиди инхирофоти ақидатӣ ва рафторӣ онҳо набуда ва нахоҳад буд балки амал ба нақшайи роҳи астки аллоҳ барои ҳаракатимон ва расидан ба аҳдофимон дар ихтиёримон қарор дода аст. Мо ба ин нақша роҳи аллоҳ эътимод дорем.

Фаромуш накунидки росулulloҳ саллalloҳу алайҳи васаллам бо яҳуди аҳли китоб ва ҳатто мушрикин ва секуляристҳои чун ҳузоъа бар алайҳи душмани аслии муслимин яъни секуляристҳои қурайш муттаҳид шуд, ва саҳоба ҳам бо насронӣҳо бар алайҳи маҷуси эронӣ ғибҳи аҳли китоб буд муттаҳид шудандки вақоӣеъи жангӣ қодисия ва фатҳи соирӣ манотиқи эрон намунаӣ боризи ин иқдом аст, ва ҳеҷ ек аз инҳо ба маъни вало ё таъйиди боварҳои ғалати онҳо набуда ва нест, балки касби қудрати бештар барои пешравӣ бештар ва озодсози бештар аст.

Дар воқеъ мешавад гуфт ёки аз авомили асосӣ пӣрузӣ муслимин дар жангӣ қодисия ва пас аз онки ба фатҳи эрон анжомид ба коргирӣ сиёсатҳои шаръӣ муслимин дар даража банди душманон ва таҷзияӣ душман ва ҷазби онҳо ба ҳудишон буд. Вақти даража банди карданд тамоми онҳоеки бо аҳдофи онҳо наздик буданд онҳоро ба худ ҷазб карданд; ёки ёки онҳоро таҷзия карданд, даража банди карданд, ва то ҳадди мумкин онҳоро мутафарриқ карданд, ва то ҳадди мумкин онҳоеки шойистагӣ доштандро ба ҳудишон ҷазб карданд.

Возих астки муслимин бар алайхи тамоми мажустхо эъломи жанг накарданд балки танхо бар алайхи хуккоми мажус ва муттаҳидини онхо эъломи жанг карданд ва бақияро дар интиҳоби жанг ё иттиҳод озод гузоштанд. Ва ҳатто муттаҳидини ҳукумати мажусро ҳам озод гузоштандки метавонанд бо муслимин муттаҳид бишаванд ва даст аз ҳимоят аз ҳукумати ғосиди ҳудишон бардоранд. Аввалин нийрухойи ба муслимин ҷазб шудан насронийҳо ва кишоварзон ва марзбонони мажусӣ буданд, бо ҳамкори ин нийрухойи ҷазб шуда, ҳам душман таҷзия ва мутафарриқ шуд ва аз убухат ва қудратиш коста шуд, ва ҳам ба қудрат ва нийрухойи муслимин афзуда шуд ва роҳи ғатх ва озодсозӣ бештарро ҳамвор кард.

Ин нийрухойи ҷазб шудайи эронӣ аз тариқи:

-хабаргири ва хабаррасонӣ, аз ҷумла расондани ахбори таҳаррукоти муҳим, нишон додани роҳҳо, пулҳо ва бозорҳо ба муслимин кӯмак карданд.

-кӯмакҳои молияӣ ва пуштибонӣ, ҳамчун сохтани пул, расондани ғазо, пазириш ва меҳмонӣ, ийфои нақш ба унвони мутарҷим.

-ва ироя кӯмакҳои низомӣ мисли ҳамроҳӣ бо муслимин ба сурати нийруӣ жангӣ, аом аз фармонда ё нийруӣ жангӣ, сохтани абзорҳо ва васоили низомӣ ва амсоли он ва дар мавриди мухталифи бо муслимин ҳамкори мекарданд.

Саъад ибни Аби Ваққос розиаллоху анҳуки дар жангӣ қодисия аз маҳори филҳои сипоҳи сосонӣ оғиз шуда буд ва ин филбонҳо садамоти зиёдий ба муслимин ворид карда буданд аз эронӣҳо кӯмак гирифт ва саворкорони эронӣ таноби кҷоваҳои филҳоро

қатъ мекарданд ва филбонхо баъдан ба рохати кушта мешуданд. Дар набурди жиср, Абу Салубо, насроний хийра, баруӣи хар ду тарафи рудхона пул баст. Дар набурди бавайб, жавони насроний худишро ба Мехрон фармонда мажус расонд ва уро кушт. Эрониён дар сохтани абзорхойи жанги хам муслиминро ёри карданд. Ширзод, дехқони беҳрисир, барои мусалмонон манжаниқ сохт.

-Тулайха хамонӣки қаблан иддаоӣи пайғамбар дошт ва баъдан тўвба кард, дар жараёни қодисия, фардиро асир кард ва аз у иттилоати дар мовриди теъдоди сипохиён ва хадама ва хамрохони онон ба даст овард. Ин шахси асир, мусалмон шуд ва исмишро ба муслим тағйир дод ва ба унвони волийи муслимин бар Мусел хам мансуб шуд.

-Чохор хазор сарбози диламӣи лашкари Рустам Фарахзод хам дар қодисия ба сипохи ислом пейвастанд. Инон дар фатҳи Мадоин ба Саъад хамрох буданд ва дар фатҳи Жаловлоъ хам бо мусулмонон хамкори карданд. Қуббоди хуросонӣи хам бо лашкари худиш ба муслимин пейваст ва мусалмон шуд ва волийи онҳо бар Хулвон шуд.

-Сипохи асвори фармондаӣи Яздғурдқи тирандозони мохир ва коркуштаӣи буданд хам ба муслимин мулҳақ шуданд ва ба хамроҳи ибни Омир дар фатҳи Хуросон кўмакхойи шоёнӣи карданд.

-Хурмузон сардори эронӣи хам бо онқи ду нафар аз асхобро кушта буд аммо худишро таслими муслимин кард ва дар умури низомӣи ва назоири он ба муслимин мушовара ва ёри меод. Пешниҳоди фатҳи Исфакон ва ташкили девон хам дар замони Умар ибни Хаттобро ба Хурмузон нисбат доданд.

-дар сипохи 5000 нафарий Ахнаф ибни Қайс 1000 эроний нав мусалмон вужуд доштанд.

-тасаввур кунидки дар навард бо Ғузак, шахриёри Суғд, Ғузак ба Қутайба мегуянд, ту бо бародарони ажами ман бо ман межанги. Яъни аксарияти сипохро эронийҳо ташкил медоданд. Ва ин эронийҳо будандки бар алайҳи Ғузак шахриёни Суғд межангидандки у ҳам эроний буд.

-дар замони Қутайба лашкари аз эрониён ташкил шудки теъдоди он, ҳафт ҳазор жангҷу буд ва фармондеҳи онҳоро Хайён набтиӣ бар уҳда дошт.

Дар соири манотиқи Эрон, ҳамчун Хамадон, Дарбанд, ва Форс ва Шопур ва Жибол ҳамки имруза ба он мегуянд Курдистон, сардорон ва нийруҳойи низомӣ ба муслимин пейвастанд ва бо онон ҳамкори карданд. Барои ҳамин аст ки мебинемки теъдоди нийруҳойи муслимин пас аз наварди қодисия ба сурати ажиби чанд баробар мешаванд. Қабл аз ҳаммаи инҳо Жобон алқурдӣ розиаллоху анху ба ҳамроҳи чанд нафари дигар аз тарафи миллати ҳудишон барои таҳқиқ дар мавриди дини ислом ва ончи аз адолати он шанида буданд хидмати росулуллох саллаллоху алайҳи васаллам расида буданд ва мусалмон шуда буданд.

Бале, мусалмонон агар масири саҳиҳи таъмини

«أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمَّنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ»

ро барои фароҳам кардани заминаҳои

«فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ»

Биравад ва бар асоси стротезикхо ва душманшиносӣ шаръӣ ва даража банди шаръӣ душманон ба пеш биравад, ва аз хутуватиш шайтон ва тўвтиъа ва фарибкорихойи яҳуд ва секуляристхо ва муртаддини маҳаллий дури кунад, қатъан метавонад дар масири хидмат ба дини аллоҳ ва бандагони аллоҳ ба пеш биравад ва аллоҳ таоло ҳам нусратро барояш мефрестад.

Муслимин дар масир рафтанд ва тавонистанд ҳатто яҳуд ва баъзи аз мушрикин ва насронӣҳо ва мажус ва собеиҳо бо ҳудишон ҳамроҳ кунанд ва ба он иззат ва ғатх ва пийрузи ва хилофат дар замини даст пейдо кунандки аллоҳ ваъдашро ба онон дода буд, аммо имруза қор ба ҷойи расида астки муслимин наметавонанд ҳудишонро бо ҳам муттаҳид кунанд ва роҳқори барои иттиҳод надоранд.

Мо алъон дахҳо гуруҳи салафӣ дарборӣ ва ҳукуматӣ ва китобхонаӣ дорем, ва дар баробар, дахҳо гуруҳи салафӣ ҷиходӣ ҳам доремки ҳамма бо ҳам даргиранд, ҳоло чи расид ба соири гуруҳҳо ва тафосирики ҳам ҳудишон бо ҳудишон даргиранд ва ҳам ба даргириӣ бо соири гуруҳҳо ва тафосири исломӣ машғул хистанд ва душманони аслиро раҳо карданд. Бидуни қучактарин шакки ин нишонҳои беморӣ ва инхирофи ошқор аз манҳаҷи муборизотӣ қонуни шариати аллоҳ махсуб мешавад ва инон шойистаги хилофат бар заминро надоранд. Инсонҳои мутафарриқ ва заиф ва беубухат ва залил шойистаги ҳар чизиро доранд ғейри аз хилофат ва дар даст гирифтани қудрати иҷроӣ ва ҳукуматӣ ҷомеъа:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

(нор/۵۵)

Худованд ба касони аз шумоки иймон оварданд ва корхойи шойиста анжом доданд, ваъда медихадки ононро қатъан жойгузини дар замин хоҳад кард ҳамонгунаки пешиниёнро^{۱۷} жойгузини қабли аз худ карда аст.

Муслимин бояд аз худ бипурсандки чиро бояд то ин андоза бо танаффури ғалат ва жаҳолатишон умри тоғутҳо ва куффори ҳоким бар муслиминро тулонийтар кунанд? Бале, ваъдаи хилофат моли касони аст ки дар заминаи касби қудрати ҳукуматӣ аъмоли солихи анжом диҳанд. Аз аъмоли носолих дури кунанд, ва ибтидоийтарин амали солих дар замина парҳез аз тафарруқ ва ҳаракати дар масири ваҳдат аст ва бадтарин амали носолих ҳам тафарруқ ва барҳам задани даража банди душманон ва ба коргири танаффури ва дур андохтани адолат аст ки боис мешавад танаффури ҳоким бар аъмоли муслимин бишавад ва муслимин дучори аъмоли шавандки натиҷаш заиф ва сусти ва беубухати аст.

Аллоҳ таоло ваъда хилофатро ба онҳо намода аст, замоники муслимин меҳоханд аз ҳудишон бипурсанд чиро бояд муртаддини муттаҳиди хизби коргарони ужалон бар онҳо пӣруз шаванд? Чиро бояд яҳуд бар онҳо пӣруз шавад? Чиро бояд секуляристҳо бар онҳо пӣруз шаванд? Бояд ҷавобишро инҷо пейдо кунем. Чиро онҳо хилофатро ба даст намеоваранд дар ҳолики аллоҳ таоло фармуда аст ки қатъан онҳоро жойгузин дар замин мекунад

«لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ»

^{۱۷} قطعاً، لام آمده است لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ

Бояд бипурсандки чи амали носолихи анжом доданд? Чун аллох таоло фармуда аст:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

Бибинанд дар замина касби қудрати ҳукуматӣ, дар заминаи хилофат дар замин аъмоли носолихи ҳудишонро нигоҳ кунанд, ва аз ҳудишон бипурсанд чиро мо на? Чиро муслимин на? Чиро насиби муслимин залилий мешавад? Залилий азоб аст тафарруқ азоб аст ва аллох таоло азобро барои бандагони солихиш намехоҳад. Худитон хастидки бар худитон ин азобро нозил мекунид, худитонки азобро мехоҳид тафарруқ мояӣ азоб аст, ва ваҳдат мояӣ қудрат, убухат ва шукуҳ аст.

Ек нуқтаи асосӣки дар баҳси ваҳдат ва ба корғирий бештарин нӣруҳойи мумкин матраҳ мешавад, масалаи ба корғирийи таввабин астқи қаблан муртад буданд. Дар ин замина муслимин илова бар насронӣҳо ва соирин, метавонанд бо муртаддиники тӯвба карданд ҳам муттаҳид бишаванд аммо ҳамчун мунофиқин ва секулярзадаҳо набояд ба онон раҳбарият ва мақом ва масъулияти бузурги дода шавад. Абу Бакр Сиддиқ розиаллоҳу анҳу дар жанғҳои маъруф ба ридда ва ҳамчунин дар жараёни футухот аз муртаддини тӯвбакор истефода накард, аммо Умар ибни Хаттоб розиаллоҳу анҳу аз муртаддиники тӯвба карданд ва ислоҳ шуданд дар жанҳо истефода кард; ва ле ба онҳо масъулият воғузур намекард. Ва иҷоза намеод бар ғуруҳи ексад нафара амир ва фармонда шаванд.

Инҳам ба ин далил астқи муртад қабли аз иртидод жузъи дорудасти мунофиқин буда аст ва дар он замон қабли аз

иртидод ҳам ба у масъулият ва мақоми муҳимми дода намешавад, холоки муртад шуда ва дубора ба ҳар далили аз иртидодиш тўвба карда ва дубора ба миёни муслимин баргашта боз ба далили хассосияти жойгоҳи иморат ва фармондеҳи ва масъулиятҳои иҷтимоӣ муслимин , боз эҳтимоли мафосиди рафторӣ ва ақидатӣ онҳо вужуд дорад, ва инки мумкин аст барои касби пост ва мақом ва раҳбарӣ тўвба карда бошад дар ин сурат бояд мисли дорудасти мунофиқин ва секулярзадаҳо бо онҳо муомала шавад ва аз онон дар ин мақомҳо ва масъулиятҳои хассос “ хазар” бишавад.

Вужуди ек секулярзада дар иморат ва пости мудирӣ ва фармондеҳи боиси наздик шудани мунофиқин ба онҳо ва дур шудани мўъминини воқеӣ мешавад, ва ба тадриҷ хидоят ва раҳбарияти он маҷмуъа ба дастӣ мунофиқин меофтад ва जोҳилият бар он бахш аз жомеъаи муслимин ва маҷмуъаи исломӣ ҳокимият пейдо мекунад.

Адами ба коргирӣ инон дар масъулиятҳои хассоси жомеъа чи замоники дар дорудасти мунофиқин буданд ва чи замоники баъди аз иртидоди дубора тўвба карданд барои мухофизат аз жомеъа ва мўъминин воқеӣ аст. Иҷозаи ширкати ин таввабин дар ҷиход фурсати талоӣ ва арзишмандӣ барои онҳо аст ки иймони ҳудишонро тақвият кунанд, ва олудагӣҳои нифоқ ва сифати палиди мунофиқинро аз ҳудишон пок кунанд, чун ҷиход еки аз озмӯишгоҳҳо ва жоҳои аст ки нопокиҳоро хийли роҳаттар аз жоҳои дигар метавонад пок кунад ва инҳо метавонанд бо пок кардани ҳудишон ва бо исботи тўвба ва иймони ҳақиқӣ худ жойгоҳи беҳтари дар миёни муслимин пейдо кунанд ва мисли мўъминини воқеӣ бимиранд.

Қоидаи асосии ин астки муслимин бояд хушёр бошанд ва зийракона аз тазодҳои даруни суфуфи душмани мухожими мусаллах барои тафракка афкани бейни онҳо ва таҷзияи онҳо истефода кунанд, бояд онро даста банди кунанд ва бо як чашм ба онон нигоҳ накунанд ва ҳаттоқтарин душманонро қомилан мунфарид кунанд, ва бо беҳтаринҳои онҳо бар нуқоти муштарак ва манофеъи муштаракӣ чун

«أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ»

Муттаҳид шаванд ва ба қоришон гиранд; аммо дар баробар бояд асбоб ва шароитро барои ҳифзи ваҳдат ва истиҳкоми нийруҳҳои мужоҳид ва ҳамдард фароҳам кунанд.

Мо дар ин сатҳ аз дониши инқилобӣ ва ҷиходи исломӣ, ҳашм ва нафратимонро парварда ва ҳифз мекунем то замоники шамшири муттақӣ ба қудрати ваҳдатимон тиз ва барандатар бишавад, то он замон бо сабри ҳадафманд дар айни амал, ҳар заҳри қушандаро мечашем то натижа онҳо бошадки моро русафид даргоҳи аллоҳ кунад, ва мутаносиб бо замони ва макон боиси пушаймонимон нашавад, ва нафрати наслҳои баъдӣро бароимон ба ҳамроҳ наёварад, ва болотар аз ҳамма матлуби аллоҳ жалла жалалаҳ ва дар хидмати қонуни шарии аллоҳ ва бандагони аллоҳ бошад.

Аҳамияти пойбанд будан ба иттиҳод бар алайҳи душмани шумора ёки тамоми шарииҳои осмонӣ ва тамоми аҳли қибла яъни иттиҳод ва пеймони мубориза ва ҷиход бо дини секуляризм ва секуляристҳои ҷаҳонӣ ва маҳаллӣ.

Шакки нестки акнун ниёз рузи мо ва ниёзи рузи тамоми фирақи
исломий ва хаммаи шариятхонии насх шудайи осмонӣ ин астки
бар алайхи душмани муштарак ва даража ёки хаммаи мо бо ҳам
пеймони бибандем. Дар ҳенгоми зарурат ва набуди заминаҳои
иттиҳоди фарогир ва мунсаҷим ҳаддиқаилиш ин астки
пеймонҳои маҳаллии мо ба хусус миёни муслимин бар алайхи
дини секуляризм ва мазохиби мухталифи он дарҳадди ҳалфул
фузули қабл ва баъди аз баъсати росулуллоҳ саллаллоҳу алайхи
васаллам бошад:

Медонемки росулуллоҳ саллаллоҳу алайхи васаллам дар манзили
Абдуллоҳ ибни Жудъан дар пеймони дар дифоъ аз мазлумин
ширкати қардас ба он меғуфтанд ҳалфул фузул, чизи шабиҳи
сандико ва синфи имрузии аммо бо қудрати иҷроӣ. Росулуллоҳ
саллаллоҳу алайхи васаллам фармуд агар ба рузғори исломӣ
маро ба чанин пеймони даъват мекарданд чанин даъватиро қабул
мекардам.

Навайи ишон Хусайн ибни Али розиаллоҳу анҳума ҳам идома
диҳандаӣ ҳамин манҳаж ва масир буд. Замоники Валид ибни Утба
ибни Аби Суфён фармондори Муовия дар Мадина ба далили
қудрати фармонравойиш меҳост ҳақи аз Хусайн бухурад ва
зургӯӣ мекард, Хусайн ба у гуфт: сўганд ба худо ё ҳаққамро
медихи ва дороимро ба ман бармегардонӣ ё инки дар масҷиди
росулуллоҳ саллаллоҳу алайхи васаллам шамшир мекашам ва
ҳаммаро ба “пеймони фозилон” даъват мекунам. Абдуллоҳ ибни
Зубайр розиаллоҳу анҳума ҳамонҷо буд ва гуфт: агар манро
даъват кунад ман даъватишро қабул мекунам ва дар кинориш
хастам то ба хостаи барасад ё дар ин роҳ бимирам. Чанд саҳоби

дигар ҳам ҳаминро гуфтанд ва Валид аз тарс таслим шуд ва ҳақи Хусайнро дод.

Бале, замоники барои бардоштани зулмики аз лахози моддий ва молий бар инсонҳо меравад, чи қабли аз ислом ва чи баъди аз ислом, бастанӣ чанин пеймонхойи ва муқоавмат ва мубориза то сари ҳади марғ барояш жоиз ва раво шуда аст, барои хифозат аз қонуни шарии аллоҳ ва ижроӣ шудани аҳкоми ҳудованд дар замин, набояд бо ҳамёри бародарони аҳли қиблаи ҳуд чанин пеймонхойиро бо ҳуни ҳудимон ва мубориза то сарҳади марғ бар алайҳи секуляристхойи кофар ва ишғолғари хорижий ва муртаддини маҳаллий бибандем? Пас шакки дар бастанӣ ин пеймонҳо нест.

Иддаи аз дустонки тоза дар жаласоти мо омаданд ва дар дарсхойи гузашта моро ҳамроҳи накарданд мумкин аст бипурсанд: ҳуб чиро ибтидо алайҳи дини секуляризм? Магар мардум, душманони дигари ғейри аз секуляристҳо надоранд? Ин ҳамма кофғори аҳли китоб ва шибҳи аҳли китоб ва дигар ғуруҳхойи исломӣ аҳли бидъах читур?!

Ба шаҳодати қуръон секуляристҳо ба ҳамроҳи яҳуд сарсаҳттарин душманони аҳли тўвҳид ва душмани шумора еки онҳо ба шумор мераванд. Ин душманони шумора ек, мутаъассифона, алъон ба ҳамроҳи муртаддин наздиктарин душманон ба мо ҳам маҳсуб мешавандки амрико раҳбарияти онҳоро ба уҳда ғирифта ва ҳам акнун баҳшхойи зиёдий аз сарзаминхойи мусалмоннишинро ҳам ба ҳамрони секулярхойи маҳаллий ва даст нишондағони бумӣ таҳти ишғоли ҳуд дар оварда ва дар биҳи ғуши мо ва рударруи мо қарор ғирифтанд.

Фишор ва тахожумоти низомий ва фархангишон дар васиътарин шева мумкин дар тули торихи башарият бар миллати бедифоъ ва мазлуми мо борида ва жараёни номуборак ва хашини дигари ро боис шудаки дар миёни хонуроахо ва тоифахойи мусалмон иддаиро алайхи идда дигари ба душмани кашонда аст ва хатто боиси тафракка миёни хохар, бародар, падар ва фарзанд шуда аст. Ва онхам жараёни номубораки иртидод ва муртад шудани астки хамин секулярхойи жахоний ва секулярхойи муртад ва хоини махаллий боис ва бонийи он шуданд.

Аллох таоло мефармояд:

الله تعالى مى فرمايد: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (توبه/۱۲۳)

Эй мўъминон! Бо кофарони бажангидки ба шумо наздиктаранд, ва боядки (дар жанг) аз шумо шиддати вахдат (ва журъат ва шахомат) бибинанд. Ва бидонидки худованд (ёри ва лутфиш) бо пархезгорон аст.

Бале, секуляристхойи ишғолгари хорижий ва жараёни номубораки иртидод ва муртад шудан ба дини секуляризм, ба унвони душмани соил, ва наздиктарин куффор ба мо дини секуляризм ва муртаддин ва муридони дини секуляризм хастандки рударруйи мо қарор гирифтандки илова бар тахриб ва нобудий сарзаминхойи муслимин ва хоким гардондани тоғутхойи жинояткор боис шудандки идда касири аз бачча мусалмонон хамзабон ва хаммаҳалла ва шояд хам аз аъзойи хонуроа худи моро ба коми иртидод кашондаандки , хар кудом худро тобеъ еки аз мазохиб, барномахо ва исмхойи жараёни номубораки диктотори дини секуляризм алайхи аҳкоми шариати аллох медонанд.

Дини секуляризмки мушаххас шуд дорои чи жойгоҳи дар душмани бо дини ислом аст, ҳоло муртаддин ҳам ба он изофа шуданд ва қудрати бесобиқаиро ба вужуд овардандки танҳо бо қудрати ваҳдат мешавад бо он рубару шуд. Агар дини секуляризм ва муртаддини маъосир “душманони муштарак ва соил” тамоми шариатҳои осмонӣ ва мазоҳиби аҳли қибла ҳастанд, ва мумкин аст мо бо соири мазоҳиб ва ғирақи ширк олуҷ ва шариатҳои насх шуда душманони муштарак ва мановеъи муштаракӣ дошта бошем, ҳаргиз ба маъни инхироф аз масири мубориза набуда ва нахоҳад буд, балки ба маъни таҷзияи душманон, ва пейдо кардани ҳадди аксари қудрат, ва ҳамвор кардани масир ва ба сӯи пӣрузӣ, ва гузар аз ин марҳалаи комилан ҳассос ва ҳатарнок, ва болотар аз ҳамма, пейравӣ аз қонуни шариати аллоҳ ва дастури шариати аллоҳ дар даража банди душманон аст.

Ҳамин алъон агар саритонро боланд кунӣ ва ба дур аз нафрат ва асабияти жоҳилий рубару ва атрофитонро нигоҳ кунӣ хоҳӣ дидки тамоми зилилий аҳли тўвҳид ва дигар балоҳои кучак ва бузургӣ бар сари муслимин меояд, ноши аз ҳамин бало ва мусибати бузургӣ аст ки дини секуляризм ва мазоҳиби мухталифи он бар сари муслимин овардандки, ёки аз инҳо ташкили аҳзоб ва ҳукуматҳои тоғутӣ ва секуляр дар миёни муслимин аст ки ҳамчун ёк уммул ғасод амал мекунанд. Вақти ҳукумати ғосид ва золим бар муслимин ҳоким шуда тамоми наҳодҳои тахти ҳокимияти он ҳам дар ихтиёри ин жоҳилият қарор мегирад. Инҳо уммул ғасоди ҳастанд ки ба ҷони муслимин ва ақидаи муслимин офтоданд.

Тамоми душманоники маърифӣ кардем ба сурати мустақим душмани онҳо бо аҳли тўвҳид ба далили пейравӣ аз шайтон аст,

чун бунёнгузори дини мушрикин ё хаминики имруза ба секуляризм машхур шуда аст шайтон аст, шайтон будки ба далили такаббур ва бартари нажодий дар баробари ҳукм ва қонуни аллох истод ва қонуни дигариро жойгузиниш кард ва бунёнгузори дини мушрикин ё хамин секуляризм шуд ва тамоми инсонҳо ба ҳар андозаки қавонини шариати аллохро кинор заданд ва қавонини дигариро ба жойиш гузоштанд ба хамин андоза олуда шуданд ва ба дини секуляризм наздик шуданд. Барои хамин аст ки аллох таоло ба ¹⁸сирохат хушдор медихадки:

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ (فاطر/۶)

Бегумон шайтон душмани шумо аст, пас шумо ҳам уро душман бидонид. У пейравони худро фарор меҳонад то аз сокинони оташи сузони жаханнам шаванд.

Дар ин сурат муҳолифат бо дини секуляризм яъни муҳолифат бо шайтон ва мубориза бо дини секуляризм ва ҳар касики ба ҳар нисбати ба секуляризм олуда шуда бошад яъни мубориза бо шайтон. Ва ин ниёз ба эъдод ва заминасозихойи дорад ки аллох таоло мефармояд:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ (انفال/۶۰)

Барои мубориза бо онон то онҳо ки метавонид нийро ва асбҳои варзида омада созад, то бо он душмани худо ва душмани хувишро битарсонид, ва касони дигари жуз ононро нест ба ҳаррос андозидки ишонро намешносид ва худо ононро мешносад. Ва росулulloх

¹⁸ Ҳеҷин кфари аҳли китоб ва шайба аҳли китоб инҳа نمونه Һаيشان Һستند که به ميزانهای مختلفی به دين سکولاريزم الوده شدند منافقين ياسکولارزده Һа Һم به ميزان کمترى به دين سکولاريزم الوده شدند

саллаллоху алайхи васаллам қувва ва нийруро ба аслаха тафсир карда

«إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِّيَّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِّيَّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِّيَّ»

То жойи ҳеч шакки боқӣ намондаки душманони ошкори аллох ва муслимин ва душманони пинхонки мунофиқин ҳастанд танҳо аз қудрати аслахайи мо метарсанд на қудрати илмӣ ва молий ва фарҳангии мо. Фариби ҳеч касиро нахурӣд фариби ихвониш шаётин вуозис салотин дар ихтиёри дини секуляризмро нахурӣд, онҳо аз қудрати илмӣ мо наметарсанд, онҳо аз қудрати молийи мо наметарсанд, душманони мо аз қудрати фарҳангии мо наметарсанд чизики душманони моро метарсонад танҳо ва танҳо қудрати аслаха аст, ва қудрати илмӣ ва моддӣ ва фарҳангий ҳам танҳо бо пуштивонайи аслаха маъни пейдо мекунад, ва ин муҳим ба сурати фардӣ ба натижа намерасад ва муқаддимаӣ он иттиҳоди хавли ҳалф ва ҷамоат ва шӯроӣ мужоҳидин ва ҳукумати исломӣ анҷом мегирад. Мо дар баробари фард нестем то фардӣ мусаллаҳ шавем, мо дар баробари ҷамоат нестем то ҷамоати мусаллаҳ шавад, мо дар баробари ҳукуматхӯӣ муттаҳиди ҳастемки танҳо бо қудрати ҳукуматӣ мешавад бо он жангӣд, ва ин аслаха танҳо бояд дар ихтиёри чанин ҳукумати қарор гирад; танҳо ҳукумати исломӣ ё бадили изтироӣ он ¹⁹астки метавонад ин ҳукмро ба марҳалаӣ иҷро дар биёварад.

Пас иттиҳод ва пеймоники бояд тавассути муслимин баста бишавад бояд дар ростӣ ваҳдат бо тамоми муҳолифини дини секуляризм, ва муҳофизат аз ваҳдати амал ва ҳаракати ба самт ва сӯйи ваҳдати фармондеҳи ва ташкил ё тақвияти ҳукумати

¹⁹ که ان شاء الله در درس بعدیمان بیشتر در این زمینه صحبت خواهیم کرد .

исломий ва дар нихоят ташкили шӯрои улил амр ва уммати вохид ва ижмоъи вохид бошад.

Бо ӯродаи пулодин, ва мубориза то сари ҳадди жон, ва душманшиносӣ шаръӣ ва даража банди шаръӣ душманон ва бо барномаи ровшан ва ҳадафманд, пеш ба сӯи дур рехтани тафарруқ ва асбоби тафарруқ ва залилий ва ҳаракати ба самти ваҳдат, қудрат, иззат ва касби еки аз ду хубихо, ё пӯйрузи ва ҳукумати екпорчайи исломӣ дар ин дунё, ё касби шаҳодат дар ӯ²⁰ роҳи аллоҳ.

Посух ба баҳши аз суъолоти ин дарс:

1-Ассаламу алайкум. Чиро баъзи аз бародарон мегуянд: фалон гуруҳ аҳли бидъат аҳли қибла аз яҳуд ва насоро бадтар ҳастанд? Оё даража банди душманон жузъи масоили иҷтиҳодӣ аст ва инсонҳо метавонанд дар он иҷтиҳод кунанд? Ҷазакумуллоху ҳойрон.

Ин бародаронимон иштибоҳ мекунанд. Агар бародарҳои мо бошанд на душманони мо ба назарам танҳо иллатиш танаффури ва ҷаҳл ба душманшиносӣ шаръӣ ва даража банди шаръӣ душманонимон аст. Даража банди қуллӣ душманонимон иҷтиҳодӣ нест ва шумо наметавонид даражаи ек душманроки аллоҳ таъйин карда аст аваз кунид. Танҳо метавонид бар асоси завоҳири душманро дар ҳамон даражаи ки аллоҳ таъйин карда даража банди кунид. Масалан мо мегуем насронӣҳо душманони

²⁰ Ин ан чизӣ аст ке باید ما در نهایت درگیر آن باشیم و این هدف بزرگ ماست و از کوتاه نظری و تنفر بی جا و تنگ نظری خودمان را ان شاءالله در امان بداریم .

даража се мо хастанд аммо худи насронийхо ба даххо фирақ тақсим мешаванд холо мо метавонем инхоро бар асоси ончи мебинем даража банди кунем. Дар хар сураат наметавонем насороро аз даража се будан бибарем ба даража ду ё даража ек ё даража чохор. Даража инхо собит аст ва тағйири даража инхо кори башар нест. Балки кори холиқи башар аст ва ижтиҳодпазир нест. Магар инки худиш билижбор ва дар холати зарурат мисли тамоми мазохиб ва фирақи исломий худишро душмани соили мо қарор диҳад; ин хам дубора боис намешавад ки мо даража онро аваз кунем ек холати изтирорӣ аст, холати изтирор тамом шуд дигар онхо дар хамон даража худишон мемонанд.

2-салом. Шумоки худитонро пейру Усома бин Лодин медонид аввалан бин Лодин марбут ба замони худиш буд ва алъон вазъ аваз шуда аст. Дувуман, бин Лодин аз куштори шиъахойи Ироқ дар амокини умумӣ ва масоҷид ва хусайнияхо тавассути Зарқовий ирод мегирифт ва чандин бор ба у тазаккур дод аммо जोлиб инжост вақтики Абу Мусъаб Зарқовий кушта шуд барои у расоӣ суруд ва барояш азодори кард.

Дустӣ ғеромӣ устод Саййид Қутб чандин даха қабл аз шайх Усома бин Лодин амрико шайтони бузург ва душмани шумора еки муслимин маърифӣ карда буд, бо марғи Саййид Қутб боз мебинем ки амрико хамчунон парчамдор ва рахбарияти жанги бар алайхи қонуни шариати аллохро бар уҳда дошт то замони Усома бин Лодин, баъди аз марғи Усома хам то кунун боз парчамдор ва рахбари тамоми ахзоб ва ғуруххойро дар жанги бо қонуни шариати аллох бар уҳда дорад. Хамин алъон хам дар тамоми сарзаминхойи мусалмоннишиники бар алайхи муслимин жанг мешавад хам пойгоҳи низомӣ дорад. Хам рахбарияти тамоми

кишвархойи секуляри хорижий ва муртаддини махаллийро бар уҳда дорад. Пас душмани Саййид Қутб ва Усома бин Лодин ва мо бо марғи ин азизон ва ба тағйири авзоъи жаҳоний тағйир накарда аст балки душмани шумора ек ҳамчунон собит аст ва душманони бештарро бо ҳудиш муттаҳид карда аст ва ҳашинтар шуда аст.

Аммо дар мовриди иқдоми иштибохи Зарқовий дар мовриди шиъаён ва бароати Усома бин Лодин дар мовриди чанин иқдоми ва тазаккуроти у бояд ба нуктаи асосӣ таваҷҷуҳ кунидки мо дар мовриди муслимин, ҳоло фарқи намекунад ин мусалмон аз чи ғирқа ва мазохиби бошад, мо аз аъмоли ғалати онҳо бароат мекунем на аз ҳуди онҳо ва мазохибишон ва ғейрих. Мо аз аъмоли ғалати шиъаён эъломи бароат мекунем ан аз ҳуди онҳо. Ин нуктаи астки хийли аз бародарони мо дар он иштибоҳ мекунад. Замоники росулulloх саллаллоху алайҳи васаллам ба Усома бин Зайд дар мовриди иштибохи у гуфт:

أَقْتَلْتَهُ بَعْدَمَا قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟

Ва аз ин кор ва аз ин феъли Усома розиаллоху анху эъломи бароат кард аз ҳудиш эъломи бароат накард балки дар авохири умриш ҳамин Усомаро раҳбари артеши кардки зери дастхойи Усома касони чун Абу Бакр ва Умар ва Усмон ва Али ва Саъад ибни Аби Ваққос ва Або Убайда бин Жаррох ва соири саҳоба бузургвор буданд дар ҳолики синни Усома аз 20 ҳам тажовуз намекард.

Ё замоники Халид ибни Валид дар мовриди қабилайи бани жузайма дучори иштибоҳ шуд, росулulloх саллаллоху алайҳи васаллам дастхояшро боланд кард ва дубор гуфт:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ .

*Дар инжо росулуллох саллаллоху алайхи васаллам аз он кори
Холид эъломи бароат кард на аз худи Холид.*

*Ин бояд барои дустон дарси бошадки агар ек шиъа дар Ироқ
дучори иштибох ва жинояти мешавад аз кори хамон шиъа эъломи
бароат бишавад на аз тамоми шиъаёни жахон. Ва хамон шиъа
мужозот бишавад на шиъаёни жахон. Мо дустони аз салафиюн ва
ахнофро дидемки ба журми ек шиъайи ироқий омаданд ек шиъайи
афғонийро куштанд, ё ек шиъайи кашмирий ё покистоний ва
ғейрихро куштанд. Хуб холо тасаввур кунидки хамин алъон ек
шиъа биёяд ва шуморо ба журми фалон сунний ироқий ё афғоний
ва нигерияий ва яманий ва ғейрих жарима кунад. Чи хисси пейдо
мекунид? Диқ мекунид. Маъқул нест чи расидки шуморо хам
жарима бикунанд ба жаримаки он банда худо туйи ек кишвари дигар
ё хатто ек маҳалла дигари анжом дода аст. Аслан агар ба
хотири ек қовм ва ё хеши дигари масалан биёянд туро ба журми
писар аммуийт бигиранд бароят маъқул нест. Чи хисси пейдо
мекунид? Албатта касони аз шиъаёни Ироқро дидемки ба журми
Язид дар 14 қарни гузашта омаданд суннийхойи алъон Ироқро ба
интиқоми Хусайн куштанд. Ё ба журми Муовия суннийхоро
куштанд.*

*Ин кор дури аз равиши росулуллох саллаллоху алайхи васаллам ва
омузахойи қуръон ва жинояти маҳз аст, холо чи тавассути ек
фирқайи маъруф ба аҳли суннат бошад ва чи тавассути ек
фирқайи марбут ба шиъа анжом бишавад. Мо аз фалон кори Абу
Мусъаб Зарқовий ва аз фалон кори шиъаён ё аз фалон кори
салафийхо ва ахноф ва шофеъийхо ва ғейрих эъломи бароат
мекунем на аз худи онхо ва агар аз онхо дучори журми шуд хамон
шахсро мужрим медонем ва аз хамон шахс эъломи бароат*

мекунем ва хамон шахсро дар сурати даст ёфтанд ба у жарима мекунем на кулли ақвом ва хамватанхо ва хаммазхабхояшро.

3-Салом бародар, иддаи аз уламои мо аз толибоний муртад ирод мегиранд ки шиъаёни эронро бар алайхи муртаддини демократ химоят карда аст то чи ҳадди ин ирод метавонад сахих бошад? агар бейни шиъаҳо ва ё хаворижи доиш бо секуляристхонии муртадди курдистон ва маҳаллаи шумо жанг бишавад шумо аз кудом ҷибҳа химоят мекунид?

Аввалан довла хавориж нестанд ва ман инро чанд бор ва дар муносабатҳои мухталифи арз кардам. Ин калама доиш ҳам муносиб нест дустони геромӣ ҳар гуруҳи ва ҳизби мусалмони ҳудишро ҷитур маърифӣ карданд шумо ҳам ҳамонгуна ном бибарид, ҳамонтурики ҳудишонро маърифӣ карданд ҳамонтур ном бибарид, тухмат ва барчасби хавориж бар довла барчасби дуруғини астки аз тарафи мужриёни жанги равонӣ ва ғуҷаҳои морнез бар алайхи онҳо тӯлид шуда ва ҳеҷ асоси шаръӣ надорад. Ҳар чандки мумкин аст афроди дар миёни онҳо вужуд дошта бошандки боварҳои ғуллотро дошта бошанд ва ин ҳам мухтасси ба онҳо ё ҳатто асри росулуллоҳ саллаллоҳу алайхи васаллам нест. Онҳо мумкин аст иштибоҳоти дошта бошанд ҳамма мо иштибоҳ дорем мумкин аст сифоти аз хавориж дар дохили онҳо бошад, каси хавориж астки маҷмуъаи он сифатро дошта бошад на инки ек сифатро дошта бошад, каси ҷуз дор ва даста мунофиқин астки маҷмуъа он сифати мунофиқинро дошта бошад на ёки аз онҳоро.

Дар мовриди секуляристхонии иттиҳодияи маҳинии толибонии ва демократ борзонии инҳо муздуранд ва қорикӣ эрон ба онҳо сипорда анҷом додан.

Мо тибқи душманшиносии шаръӣ ва даража банди шаръӣ душманонки ироя додем возих астӣ аз пӯрузии ек насронӣ ва маҷус ва собеӣ бар алайҳи секуляристхонии муртад хушхол мешавем ва бидуни қучактарин шаққӣ аз шиъаён бар алайҳи муртаддин ҳимоят мекунем ва инро дастури дин ва ақида медонем ва бидуни қучактарин шаққӣ аз ҳавориҷ ҳам бар алайҳи муртаддин ва соирӣ қуфғори аслиӣ ҳимоят мекунем ва ин ҳам вазиғайи шаръӣ медонем, чун аз ек мусалмони муҷрим ва номезони чун ҳавориҷ дар баробари ек қуғори аслиӣ ва муртад ҳимоят мекунем ва ин амал ба шарият астӣ шаққӣ дар он нест.

Дар жанги довла бо қуфғори секулярӣ ишғолғари хориҷӣ ва муртаддиники дар ихтиёри ин қуфғори ишғолғари хориҷӣ ҳастанд, бидуни қучактарин шаққӣ ва шубҳайи аз довла ҳимоят мекунем. Мо аз довла дар баробари тамоми қуфғори ишғолғар ва муртаддини маҳаллӣ ва ғирақи мунҳариғи чун язидӣхонӣ ва ғейриҳ ҳимоят мекунем ва аз инки аз довла ё ҳар фирқайи исломӣ дар жанги инҳироғӣ бо муслимин ҳимоят кунем ба аллоҳ паноҳ мебарем ва мо ҳарғиз аз довла ё ҳар фирқайи дигари дар жанг бо соирӣ ғирақ ҳимоят накардем ва нахоҳем қард, балки ба сураати возих ва ровшан онҳоро ҳам нақд қардем ва аз ин аъмолишон^{۲۱} эъломи бароат ва безори қардем.

^{۲۱} дар жанг довла ва ҳар қадм аз фарқ дигарҷе шиъе башонд ҷе мзаҳаб дигар, аз тамоми фарқ аҳл қибле ҳимоят ми қним дрибарир тамоми ашғалғран ҳарҷи ва муртдин маҳли ва фарқ манҳарғи чун ғзидиҳа ҳимоят ми қним ва аз инке аз тамоми фарқ аҳл қибле ҳар қибле ай башонд дрибарир ин қфар ашқар ҳимоят ми қним ҳиҷ шорм ва нғрани ندارим, чун бе шарיעт عمل ми қним. ама дрибарир аз инке аз ҳар қадм аз ин фарқ аҳл қибле ҷе

Бале мо ҳам аз довла ва ҳам шиъа ба сирохат ва ошкоро дар баробари куффори ишғолгари хорижий ва муртаддини маҳаллий ҳимоят мекунем ва инро вазифаи худимон медонем ва ҳамчунонки қаблан аз толибони ханафий мотрудий дар баробари социалистхонии шӯравӣ ва дар жангиш бар алайҳи амрико ва англиз ва фаранса ва герман ва ғейрих ҳимоят кардем. Ин ек вазифа аст ва мо аз анжони ҳеҷ вазифаи шаръӣ ва динӣ шарм надорем балки бо ифтихор баёниш мекунем ва анжониш медихем.

وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ و وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ، وَلَوْ كَرِهَ الْجَاهِلِينَ.

Ва дар баробар, пуштибонӣ аз ҳар кофари аслий ва муртади бар алайҳи ҳар ек аз ғирақи аҳли қибларо хуруҷ аз ислом ва иртидод медонем. Пас мовзӯ шӯҳи бардор нест ва мустақиман ба ақида муртабит мешавад барои ҳамин аст қабли аз нузули ҳар ҳукми ғиқҳӣ асҳоби росулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам инро ёд гирифта буданд ва ба роҳати метавонистанд мовзеъи ҳудишонро дар баробари жанги эрон ва рум нишон бидиҳанд.

Мо бар ҳамин мабнойи душманшиносӣ шаръӣ ва пойбанди ба усули вало ва баро ва куфр ба тоғут астқи солҳост аз шиъаёни эрон дар баробари секуляристхонии муртадди маҳаллий чун кумалаҳо ва демократҳо ва хизби муздурони ужалон масайламаӣ каззоби феълий курдҳо ҳимоят мекунем ва дар ин роҳ ҳам чандин

دوله باشد چه یک فرقه شیعه باشد چه یک فرقه حنفی باشد یا سلفی از هر کدام از اینها در جنگ انحرافی با مسلمین حمایت کنیم به الله پناه می بریم .

ما هرگز نه از دوله ونه از هیچ فرقه شیعه سلفی یا حنفی در جنگ با سایر فرق حمایت نکردیم و نخواهیم کرد ما از تمام این جنگهایشان اعلان برائت می کنیم، از این اعمالشان اعلان برائت می کنیم همچنان که رسول الله از کار اسامه و خالد اعلان برائت کرد، بلکه به صورت واضح و روشن آنها را نقد کرده ایم و از این اعمالشان هم اعلان برائت می کنیم علنا حتی اگر با کناره گیری هم از آنها در این عمل باشد. این دیگر کمترین مبارزه منفی بود که بعضی از دوستانمان انجام دادند که مبارزه قلبی و مبارزه با منکر با قلب حداقل ان بوده .

ما هم از دوله هم از شیعه و هم از حنفی هم از همه به صراحت و آشکارا دفاع می کنیم و این را وظیفه خود می دانیم همچنان که قبلا از طالبان حنفی ماتریدی در برابر سوسیالیستهای شوروی و در جنگ بر علیه امریکا و انگیس و فرانسه حمایت کردیم این یک وظیفه است و ما از انجام چنین وظیفه شرعی و دینی شرم نداریم بلکه با افتخار بیان می کنیم و انجام می دهیم و لو کره المشرکون و لو کره الکافرون . در این صورت در جنگ دوله اگر تنها بر علیه کفار سکولار خارجی باشد

нафар аз бародаронимонки танҳо таблиғ мекарданд тавассути
ин муртаддини секуляр шахид шуданд.

نحسبهم شهيدا / ولا نركى على الله احدا .

4-Уламо дар мавриди фирқаҳои аҳли бидъати суҳбат кардандки
куфри онҳо аз куфри насронӣҳо бадтар буда пас чиро онҳоро
душмантар аз насоро бидонем.

Мо шак надоремки яҳудӣҳо аз назари ақидатӣ ба мо
наздиктаранд то мушрикин, ва дар бисёри аз аҳкоми аллоҳ таоло
имтиёзоти зиёдиёро барои яҳудӣ қарор дода аст ки барои
мушрикин қарор надода, аммо мебинемки дар ҳамон душманони
шумора ёк ҳам исми яҳудро зудтар аз мушрикин меоварад. Яъни
мезони даража банди ба андозаи куфр барнамегардад балки
андозаи маваддаҳ ва такаббур бармегардад ки таъхиси ин
андоза ҳам кори ҳолиқ аст на махлуқот.

5-Салом. Ҳукумати яҳудӣ исроил душмани шумора ёки муслимин
аст чиро арабистон ва туркия ва миср бо он иртибот доранд,
чиро арабистон ба он кӯмаки моддӣ мекунад ва чиро ҳукумати
туркия бо он пеймони низомӣ ва амниятӣ дорад ва муслимини
муҳожирро ба он таъвил медахад?

Аввалан ҳукумати исроил ҳукумати яҳудӣ нест балки ҳукумати
секуляр аст ва бар асоси қавонини секуларистӣ идора мешавад.
Чанд бор мақомоти сеҳюнист хошанд онро ҳукумати яҳудӣ
эълон кунанд аммо созмони милал ва соири созмонҳо муҳолифат
карданд. Ин чиз аст ки хийли аз бародарони мо намехошанд ба он

таважжух кунанд. Секуляристхойи сеҳюнист бо михварияти нажодгароий ва секуляризм бар яхудиён ҳукумат мекунанд, ва дар ин ҳукумати секуляр, ҳам аз яхудийҳо истефода мешавад ҳам аз насронийҳо ва ҳам аз муслимин ва аз ҳар се ғуруҳ ба нисбати ҷамъиатишон дар артеши исроил истефода мешавад.

Хуб туркия ҳам аз ҳамин ақида пейравий мекунад ҳар чанд аз коноли ихвониш шаятин онро иҷро мекунанд, миср ҳам секуляр аст ва ҳаминтури аст. Инон ҳамма ек дин доранд (секуляризм) ва бародарони ҳамдигар ҳастанд ва ҳаргуна ҳамкори бейни онҳо табиий аст. Мухим ин аст ки онҳоро хуб бишносем, воқеиятхоро бибинем ва тибқи воқеиятҳо пеш биравем ва ҳукм диҳем.

Ҳукумати фосиди оли саъуд ҳам боз ҳукумати секуляр аст на салафий, аммо секуляризм ба андозаи сарзамини туркия ва миср дар ҳарамайн пеш рафта ва мумкин аст ба тадриж пештар пеш биравад. Чун медонем ки секуляризм мутаносиб бо вазъи мардум пеш меравад, ихтилофи секуляризм донморк ва суейд ва ғейрих бо ^{۲۲}секуляризми англиз ва амрико ва ғейрих возих аст.

Ҳар чанд мардум мазҳабийтар буданд ва муқоамати бештари нишон доданд секуляризм бо эҳтиёт пеш рафта ва кутох омада аст ва тейи пружайи секуляризоцион ба тадриж пеш рафта аст. Холо дар режими фосиди оли саъуд ҳам солхостки оли шайх ба масоили фикҳи шахсий машғул ҳастанд ва шох онҳам ба масоили идорӣ ва ҳукуматӣ машғул аст, ва ба сурати возих дастгоҳи дин аз дастгоҳи ҳокимият ва ҳукмронӣ жудост, ва дастгоҳи ҳокимият танҳо замони бихоҳад дастурики аз амрико ва англиз ба у расида астро ба мардум бигуяд аз забони онҳо мегуяд ё аз онҳо

^{۲۲} Франسه лائيسيتيه معروف است چون زبان فرانسه مثل ما به نان چيزی می گوئيم و عربها خبز می گویند سکولاریزم همان سکولاریزم است ماهیتش همان است فرانسوی چيزی میگویند انگلیس زبانها چيز دیگر می گویند

барои басижи умумий ва истихмори мардум истефода мекунад ва аз онҳо барои жанги равонӣ бар алайҳи мужоҳидин ва муҳолифинишон истефодаи абзорӣ мекунад. Ин дастгоҳи равонӣ ва ин омил динфуруш аслан дар чизи марбут ба умури иҷроӣ омузиш надиданд дар умури ҳукуматдорӣ ва қудрати ҳукуматӣ ва наҷодҳои ҳукуматӣ омузиш надиданд, чизи ҳам бале нестанд, барои ҳамин мебинем шабакаҳои форсӣ забон ё араб забонки аз қонуни онҳо барои мардуми мо роҳ андози мешаванд қонуни дар ин заминаҳо бихоҳанд суҳбат кунанд ҳамон ҳарфҳои секуляристҳоро мезананд бо адабиёти дигар мехоҳанд онро тури дигар баён кунанд ҳамон барнома секуляристҳо барои мо иҷро мекунад инро мо возих дар шабакаҳои қалама ва нур ва амсолиҳим мебинемки ба сироят ба сатт ва сӯи секуляризм ва демокрасӣ ва озодӣҳои демократик даъват мекунад. Дар ҳар сурат ҳамма бо ҳам бародаранд ва ҳамкори низомӣ ва моддӣ ва амниятӣ ва ғейрих бейни инҳо амри табиӣ аст.

6- Ассаламу алайкум. Созмони ҷосусӣ амрико 470 ҳазор санадро дар хусуси Усома бин Лодин мунташир карда аст ва рӯзномаи гардиани англиз ек санади 19 сафҳаӣро мунташир карда аст ва аз нишонда будани Усома бин Лодин барои шиъаҳои эрон ҳикоят дорад. Магар мешавад инҳамма мадорикро инкор кард?

Дусти ҳеромӣ, инҳоро англиз ва амрикоӣ секуляр ва кофар мунташир карданд. Аслан он ҳамки бармегардад ба амрико мунташир карда аст ва англиз дубора боз паҳш карда аст. Аллоҳ таоло дар мавриди мусалмоники ростгӯӣ ва садоқатиш ҷойи шак ва шубҳа бошад ва ба истелоҳ фосиқ бошад мефармояд:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ
(حجرات/۶)

Эй касоники иймон овардаид! Агар шахси фосиқи хабариро ба шумо расонд дарборайи он тахқиқ кунид, мабодо ба гурухи – бидуни огохи (аз хол ва ахволишон ва шинохт ростини ишон) осиб бирасонид, ва аз карда худ пушаймон шавид.

Хуб, холо ин хабарро куффори секуляр овардандки ҳеч шакки дар дуруғеу будани онҳо вуҷуд надорад. Вуҷуд дорад? Шумо на ба саломати хабар итминон дорид ва саломати хабар бароитон ровшан нест, ҳам ба адами садоқат ва ахдофи фосиди хабар диҳанда илм ва басират надорид. Пас бидуни тахқиқ ва табайюн чиро ба ахбори инҳо эътимод дорид? Хадафи ин куффор бар ҳам задани ҳамон системи даража банди муслимин аст. Инҳо бо ин барчасбҳо ва анғзаниҳо фақат қасди терори шахсият ва фароҳам кардани заминаҳои саркубро доранд. Холо чи саркуби алқоида бошад чи шиъаёни эрон бошад. Магар воқунишҳои Абу Басир тортусий нисбат ба алқоидаро дар ҳамин еки ду соли гузашта намебинид? Лутфан фариб нахурид. Инҳо душмананд пас ба унвони душман ба онҳо нигоҳ кунид.

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ (فاطر/۶)

Беғумо шайтон душмани шумо аст, пас шумо ҳам уро душман бидонид. У пейравони худро фаро меҳонад то аз сокинони оташи сузони жаханнам шаванд.

На Усома бин Лодин ва алқоидаи Усома бин Лодин новкари шиъаёни эрон буд на мо хастем. Мо танҳо ба даража банди душманон тавассути аллоҳ эътимод ва яқин дорем. Ва тибқи

хамин яқиники дорем амал мекунем. Мусалмонро мусалмон медонем ва кофарро кофар ва ту куффор ҳам жойгоҳи душманони даража ек ва ду ва серо бо ҳам қотиъ не мекунем ва ҳар мусалмониро бар алайҳи ҳар кофари ҳимоят мекунем ва ба пийрузии ҳар мусалмони аз ҳар фирқайи бар куффор хушхолом. Ва аз дастимон сохта бошад кўмакишон мекунем ҳамчунонки муслимини муҳожири ҳабаша ҳамин воқуниширо нисбат ба артеши кофари наҷшоӣ дар баробари артеши муҳолиф анжом доданд мо дар баробари мусалмон бояд ҷиғуна бошем вақти инҳо интури ҳастанд, бо дуо ё бо даст ё бо забон ҳар кори аз дастимон сохта бошад анжом медеҳем. Иншааллоҳ.

Усома бин Лодин роҳимахуллоҳ душмани шумора ек шариадхонӣ осмонӣ ва муслимин яъни амрико ва сеҳюнистҳо ва муртаддинро нишона рафта буд ҳамин боиси ҳашми онҳо аз Усома ва идома диҳандагонӣ роҳи Усома шуда, барои ҳамин ҳам Усомаро муздурӣ ҳукумати шиъа эрон медонанд. Ва ҳатто сохта ва пардохта довлати эрон бидонанд алқоидаро сохти эрон бидонанд ва Усомаро муздурӣ эрон медонанд инро дигар мо ба қаррот расонахонӣ мухталифи ҳукуматхонӣ тоғутҳо ва муздурон мешнавем ва ҳануз ҳам дар осоришон аст муфтиҳошон ҳам ҳаминро гуфтанд. Биравид нигоҳ кунед ҳаёти қуббӯри уламоъи оли саъуд дар бораи Усома чи мегуянд.

7- Оё ҳимояти шумо аз шиъаҳо бар алайҳи қумалаҳо ва демократҳо ва пиқақаҳо боис намешавад ба шумо тухмати шиъа буданд бизананд? Ё бигуянд ин новқари эрон аст?

Бале, мумкин аст, ин тухматҳо ва барчасбҳо табиӣ аст. Магар ба Усома бин Лодин назаданд? Магар қаблан ба Шофеъӣ

нагуфтанд ин рофизий аст? Магар секуляристҳо ва яҳуд ба росулуллох нагуфтандки новкари насронийхост ва насронийҳо ба у омузиш медиханд? Магар баъди аз он секуляристҳо нагуфтанд ин аз яҳуд динишонро гирифта ва сохта ва пардохта яҳуд аст? Магар баъди аз он ин секуляристҳо нагуфтандки он сохти мажус аст? Чиро? Чун риояти мажусро карда аст ва Салмони форсий ҳамон шеърҳои готехоро оварда аст ва ба хамин шева инхоро ба росулуллох ёд дода аст ва мо тибқи қонуни шариати аллох ва бар асоси душманшиносӣ шаръӣ ва бар асоси даража бандики аллох карда амал мекунем. Холо мо азизтар аз росулуллох саллаллоху алайҳи васаллам нестем. Хар инсонӣ солихи мумкин аст агар вориди ислоҳгари нашавад битавонад аз баъзи аз иттиҳомот дур бимонад аммо агар табдил ба муслих шуда дигар вужуди ин иттиҳомот чизи табиӣ аст. Мо бар асоси қонуни шариати аллох амал мекунем, афрод танҳо метавонанд бар асоси қонуни шариати аллох ба мо ирод бигиранд на бар асоси қавонини дини секуляризм. Яъни афрод замони метавонанд ба мо ирод бигирандки бар асоси шариати аллох бошад на қонуни секуляризм ё соирӣ ҳавоҳӣ нафсонӣ ҳеҷ мабнӯӣ шаръӣ надорад.

Аммо дар хусуси барчасбзаниҳои секуляристҳои муртадди курдистон чун кумалаҳо ва демократҳо ва толибонӣҳо ва муздурони ужалон мусайламаӣ каззоби феълий курдҳо бояд арз кунамки инҳо:

-Авалан секулярист ва муртад ҳастанд ва ҳеҷ кофари муртади наметавонад бар асоси ақоиди ҳудиш ба ек мусалмон ва ақоиди исломӣ ирод бигирад балки танҳо метавонад жанги равонӣ роҳ биндозад ва дуруғсароӣ кунад ва барчасб ва анғ бизанад.

-Сониян: инҳо худишон хар ек ба новбат новкари ва муздури тамоми дунёро карданд аз Саддам Хусайн ноцианал социалист бигирид то туркия ва баъси Сурия ва хатто новкари онҳо барои исроил ҳам возих ва ровшан аст ва ҳаммаи мадорики мубин ин новкари аз замони мустафо борзоний то кунун аст. Ҳам акнун ҳам дар холи новкари ва муздури барои амрико ва фаранса ва герман ва англиз ва ғейрих хастанд. Кофар намонда аст ки барояш новкари накарда бошанд ва кофар намонда аст ки миллати худишонро барояш қурбоний накарда бошанд ва дин ва номус ва сирватхойи миллатро бароишон зерипояш нарехта бошанд. Ин барои ҳамма ровшан аст. Пас инҳо бояд дахонишонро бибанданд ва наметавонанд дар ин замина чизи ба мо бигуянд.

Аммо ба нисбати ҳукумати шиъа мазхаби эрон, инки онҳо моро муттаҳам кунандки мо мисли Усома бин Лодин сохта ва пардохта довлати эрон хастем инҳо бояд шарм кунанд албатта инҳо ҳаё надоранд ва пайғамбар фармуда касики ҳаё надорад хар ғалати мехоҳад бикунанд, инҳо ҳаё ва шарм надоранд аз дуруғгуйи ва иттиҳомзани. Дар мовриди ҳукумати эрон ҳам бояд гуфта шавад эрон ҳам ҳамчун ек муздур ва коргар ба онҳо нигоҳ мекунад ва ҳам аз онҳо саворий гирифтанд ва ҳамма ба нахви дар масири ахдофи ҳукумати шиъа мазхаби эрон ба кор гирифта шуданд. Новкари ва муздурийи ужалон ва дорудаастайи мофиёяш бар каси пушида нест ва ниёз ба тўвзиhi бештар надорад хар чандки дар расонаҳоишон хорт ва пурт мекунанд ва бар алайҳи эрон аз дур порс мекунанд. Аммо ба нисбати кумалаҳо ва демократҳо бояд гуфта шавад: магар ин кумалаҳо ва демократҳо хар кудом аз коноли екити ҳуқуқи худишонро дарёфт намекунанд? Магар намедонемки екити новкар ва муздури эрон аст ва аз эрон дастур мегиранд? Чи каси

хастки инро надонад? Пас кумалахо ва демократхойи урдугохнишин дар воқеъ ҳуқуқ бигирони эрон хастанд ва новкари новкарони эрон хастанд. Пас ин новкархо ҳам ҳақ надоранд чизи бигуянд ва бояд дахонишонро дар мовриди эрон бибанданд. Алъон ҳам дастайи аз ин секуляристхойи кумалахо ва демократхо ҳудишонро новкари борзоний карданд, борзоний ҳам новкари новкарони туркия ва ҳатто новкарони эрон аст, ин ҳам ек коргари аст муздур, инҳо ин хастанд, пас дахонишонро бибанданд ва дар жойгоҳи нестандки дар ин замина ҳарф бизананд.

Ин қуръон, ин суннат ва ин ҳам имомони аҳли суннат, ҳар каси дуст дорад дар ин замина ба мо ирод бигирад бифармойид мо хийли хушхол мешавем каси биёяд моро бар асоси манобеъи шаръиймон нақд кунад. Нақд барои мо еки аз абзорхойи бузург рафъи айбхоимон ва еки аз абзорхойи пешрафти мо махсуб мешавад. Аммо агар мебинанд масири мо тибқи қонуни шариаати аллоҳ ва амали росулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам ва аиммаи аҳли суннат аст пас лозим аст бо мо ҳаммасир шаванд ва моро дар жанг бо душманони муштаракимон кӯмак кунанд ва лав бо ек калама ҳам бошад.

8-Салом. Аммо дар Африқойи марказий насронийҳо доранд бо муслимин межанганд. Читури шумо мегуянд насронийҳо бо муслимин дар холи жанг нестанд?

Бале дар Африқойи марказий насронийҳо бо муслимин дар холи жанганд. Аммо на ҳаммаи насронийҳо. Насронийҳо ҳудишон ба садҳо мазҳаби кучак ва чанд бузург мисли прутисон ва католик ва ортидокс тақсим мешаванд. Инҳо бузургтарин фирқахойи онҳо

хастандки қаблан ҳам буданд ва ба баракати дини секуляризм ва озодийхойи матрах карда садҳо фирқа дигар ба вуҷуд омаданд.

Ту бояд бидони бо кудом фирқа межанги? Агар еки бо ту жангида ту ҳам бо еки бижанг на бо ҳамма. Пайғамбар вақти ек қабилайи яхудиҳо бо у межангид у танҳо бар алайҳи ҳамон қабила межангид на тамоми қабоили Мадина. Диққат кунид. Агар одоби таҳорат ва ғейрих суннати росулulloх хастанд ин ҳам суннат аст, увлавият банди вақтики мекуни увлавияти ин болотар аст.

Вақти ба далили хиёнат еки бо ҳамма эъломи жанг кардид яъни дар воқеъ қасд дорид инҳоро бо ҳам муттаҳид кунид. Абу Мусъаб бо ин кор тамоми шиъаҳоро муттаҳид кард ҳоло ту барои чи меҳохи чунин хидматиро ба насронийҳо бикунид? Барои чи ба насронийҳо хидмат мекунид? Буру ҳамин хидматро ба ханафийҳо ва шофеъийҳо ва еки аз ғирақи аҳли қибла бикун ҳамчунонки Абу Мусъаб кард, барои чи ба насронийҳо хидмат мекуни? Чиро ба куффор чанин хидматиро мекуни?

Ин ек нукта. Нуктаи дигар инки дар ҳамон Африқои марказӣ гуруҳи онти болокоро секуляристҳо дар роҳи аҳдофишон контрол ва хидоят мекунанд. Инҳо баъди аз рӯи кор омадани Мишел Жудутия созмондеҳи шуданд ва жанг замони шуруъ шудки секуляристҳои вобаста ба насронийҳо ва секуляристҳои вобаста ба муслимин дар интиҳоботи секуляристӣ бо ҳам дучори ихтилоф шуданд ва алъон доранд бо ҳам тасвия ҳисоб мекунанд. Бале ин жанг бейни гуруҳҳои мисли ихвониш шаётин аст ки вориди интиҳоботи секуляристӣ шуданд бо секуляристҳои аз насронийҳо ва алъон тасвия ҳисоби насронийҳо бо ҳамин бечораҳоки ғариби ихвониш шаётинро

хурдандки хатто тавони муқобила бо худдишонро ҳам надоранд шуруъ шуда. Чун ихвониш шаётин инхоро интури тарбият карда аст инҳо ба қовли доктор Абдуллох Изом меҳоханд бо пари кох душманонишонро сар бибуранд ғарданишонро бибуранд дар таваҳхум ҳастанд. Дар инҷо қурбонӣ муҳим нест аз кудом фирқа ва мазҳаб бошад, муҳим ин аст ки раҳбариятиш бо секуляристонӣ ва манофеъиш ҳам барои секуляристонӣ. Хамин аљон чанд нафари аз ин жинояткорҳои Африқои марказӣро муҳофаза карданд ва дар намоиши ёкиро ба жинояткор будан ва ҳибси абад маҳкум карданд ёк генерол буд пас раҳбарияти онҳо секуляристонӣ бар уҳда гирифтанд ва аз ин фирқаҳо дар роҳи аҳдофишон истефода мекунанд мисли аљон Ардуғонки хамин аљон аз фатвои муллоҳои дар роҳи аҳдофи ното ва жанг бар алайҳи куффори пикаа истефода мекунад, ё оли саъуд аз фатвои муфтиҳои истефода мекунад бар алайҳи яман ва боқӣ аҳли суннат дар дунё. Раҳбарияти жанг бар алайҳи секуляристонӣ ва насронӣҳо ва муслимин танҳо ҳуҷум ва хизуми жанг ҳастанд .

9- Ассаламу алайкум. Бародар шабакаҳои ҳудумон мисли калама ва нур аз раҳбари кумалаҳо ва демократҳо бар алайҳи шиъаҳои эрон ҳимоят мекунанд ва мусоҳиба гирифтанд. Магар мумкин аст инҳо иштибоҳ кунанд лутфан суҷолавро ҷавоб диҳид?

Аввалан ин шабакаҳо моли мо аҳли суннат нестанд, инҳо режимӣ фосиди оли саъуд аз қонуни қасони чун Абдуллох Хайдарӣ гуянда радио форсӣ арабистон ва амсолиҳим роҳ андохта аст ки, ҳамма қормандони худдишон ҳастанд ва ҳуқуқ биғиришон ҳастанд. Ва мустақим ва ғейри мустақим ҳуқуқ биғири оли саъуд ҳастанд. Медонемки режимӣ фосиди оли саъуд ҳам новқари ҳалқа ба гуши

амрико ва режими сехюнистий аст ва душмани шумора еки муслимини шариатгарост ва хар жо мужоҳиди кушта мешавад ё аслахайи оли саъуд уро мекушад ё даллорхойи оли саъуд. Пас ин шабакаҳо моли амрико ва душманони мо хастанд.

Аммо дар шабакаҳо се тейф фаолият доранд: иддаи хамон ихвониш шаётин хастандки то сари устухон секуляранд ва кулли талошишон кашондани ахли суннат ба самт ва суйи секуляризм ва жомеъаи демократик ба сабки либирал ғарбӣ аст. Дастайи дигар аз инҳо салафӣҳойи хайз ва нифос ва дастшуйи хастандки вазифаи аслийшон машғул кардани муслимин ба масоили риз ва жузъӣ ва машғул кардани муслимин ба ҳамдигар ва дар нихоят кашондани онҳо ба хамон ахдофи секуляристӣ ва ҳукуматҳойи секуляристӣ аст.

Ин ду дастайи ихвониш шаётин ва салафӣҳойи хайз ва нифос ва дастшуйи оли саъуд аз инки аз хар кофарӣ ва муртади бар алайҳи муслимин ҳамоят кунанд ва миёни муслимин боиси анвоъи тафарруқ ва куштор башаванд ҳеч шарми надоранд ва инро вазифаи аслий барои ҳудишон нисбат ба арбобонишон^{۲۳} медонанд.

Аммо дастайи дигар дар миёни ин шабакаҳо хастандки воқеан ахли ғадр ва хиёнат нестанд ва то онҷойики ман мешносамӣшон ақоиди мисли ихвониш шаётин ва салафӣҳойи хоини хайз ва нифос ва дастшуйи оли саъуд надоранд, балки хиёл мекунанд аз ин конолҳойи касиф ва аз ин абзорҳойи касиф метавонанд ба ахдофи поки даст пейдо кунанд, ва хиёл мекунанд аз ин конолҳойи

^{۲۳} Барай инҳа ва ал سعود و امارات هم مهم نيست که يك مسلمان در مالی توسط فرانسه سر کوب می شود هزینه و پولش را می دهند یا مسلمان در افغانستان سرکوب می شود یا در سوریه یا در عراق یا در هر کجای دنیا یا در چین باشد فرقی ندارد برای اینها

касиф метавонанд дини поки аллохро таблиғ кунанд ва ба дини аллох ва бандагони аллох хидмат кунанд. Аммо алъон худишон ҳам медонандки иштибох карданд ва хоста ё нохоста дар ҳамон масири ахдофи душманони қонуни шариати аллох ва дар ҳамон масири ахдофи амрико ва режими фосиди оли саъуд қарор гирифтанд.

Холо ман аз шумо дусти аржимандики фармудид инҳо аз раҳбарони кумалаҳо ва демократҳо бар алайҳи шиъа химоят карданд мехоҳам ками фикр кунид ва бо хидит халват кунид ва бо айнаки шариати аллох ва душманшиносӣ шаръӣ ва даража банди шаръӣ душманон ба худитон ҷавоб бидихидки: кофари секуляр ва коммунисти муртади чун Умар илихонӣзода раҳбари еки аз шоҳаҳои кумалаки ҳеҷ эътиқоди на ба аллох на ба пайғамбари мо ва на ба ҳеҷ ек аз аҳком дорад ва ба сирохат дар ҳамон мусохиба ҳам иллати муҳолифати худӣш бо ҳукумати шиъа мазҳаби эронро масоили чун қисос ва хижоб ва мамнӯияти куфргӯӣ ва соири аҳкоми шариат медонад, ҳоло агар каси аз ин кофари муртад дар баробари ек шиъа химоят кунад оё ба сирохат бо қонуни шариати аллох ва суннати пайғамбар ва раъӣи тамоми мазохиби исломӣ муҳолифат накарда аст? Бидуни шак муҳолифат карда аст, ва ин химоятишон аз ек кофари муртад бар алайҳи ек мазҳабики худӣшон ҳам уро мусалмон медонанд хуруҷи инҳо аз меъёрҳои аҳли суннатро нишон медиҳад.

Ҳолӣд Азизӣ раҳбари ек аз шоҳаҳои ҳизби ноцианал социалисти демократи эрон ҳам кофари муртад аст мисли кумалаҳо аммо ба ҷойи коммунизм, иддаоӣ либерализм ва социал демокрасӣро дорад. Инҳо дастӣшон ба ҳуни садҳо ҷавони мо олуҷа шудастки гуноҳи ин ҷавонон сирфан мусалмон будан буда аст, ва қорнома

онхо хануз хаст жавонони мороки куштанд, тўвхиники ба шарияти аллох мекунанд, фарханги моро нобуд карданд, фахшоро дар жомеъайи мо зиёд карданд, иймони миллати моро аз бейн бурданд, корики хеч душмани қабли аз онҳо анжом надод ва натавонистанд бикунанд ин номардон карданд, ва ин ватанфурушхойи хоин карданд, инҳо наметавонанд ин лакахойи нангишонро аз тариқи ин конолҳо бипушонанд ва онҳоро барои мо қиддис нишон диҳанд.

Химоят аз ек кофари муртад бар алайҳи ек мусалмон наметавонад кори ек дуст бошад инро мутмаъин бошид. Инҳо аз ҳар секуляристи кофари бар алайҳи ҳар мусалмони шариятгаройи химоят мекунанд, ва фарқ надорад ин мусалмон ек мужоҳиди довла бошад ё ек шиъа ё ек ханафий афғоний ё ек шофеъий яманий ва сумолиёӣ ё курд бошад. Тўвхинхойи онҳо ба шиъаён фарибитон надихад ин вазифаӣ астки арбобони оли саъуд барои тўлиди жанг мазҳабӣ ба онҳо сипорданд то куффори секуляри ишғолгари хорижий ба роҳати битавонанд ба аҳдофишон бирасанд. Хамин вазифаро ба шиъаёни занжирий чун Ёсирул ҳабис ва донишганд ва шайтон ёри ва амсолиҳим сипорданд то онҳо ҳам аз он тараф ба аҳли суннат фахш ва носазо бигуянд ва онҳо ҳам аз он тараф тўлиди жанг мазҳабӣ кунанд. Ҳар дуӣ инҳо коргарони ек арбоб ҳастанд ва барои пиёда кардани ек нақша кор мекунанд. Арбоби ҳар ду еки аст пас фариби инҳоро нахурид.

10- Бо салом. Кока Аҳмад муфтизода бар асоси раъӣи кудом имоми аҳли суннат пешмарғони мусалмонро дар баробари аҳзоби секулярист курдий ва ғейри курдий дар курдистон ташкил дод? Оё агар алъон зинда буд аз доиш ва жумхурий исломӣ эрон химоят мекард ё аз амрико?

Гуфтамки аз ин каламот истефода накунид ҳамон чизики хар мусалмони худишро ҳамон меномад ҳамон исро ба кор бибарид. Аввалан бунёнгузори пешмаргони мусалмон ишон набуданд. Ин возих аст. Аммо дар баробар, шогирдони мадрасайи қуръон Маривонки вориди пешмаргони мусалмон шуда буданд ва дар баробари жанг талабийхойи секуляристхойи муртадди кумала ва соири муттаҳидини коммунисти форсий ва турк ва араб лор ва гилаки ва мозаний ва туркаман дӯври худишон жамъ карданд ва баъзи аз шогирдони кока Ахмад онҳо аз худишон дифоъ карда буданд ва баъадҳо ба жангишон бо инҳо ба нафъи ҳукумати шиъаӣ эрон идома доданд, ишон сукут карданд. Ва ҳатто сифориши кишвархойи муздур хошияӣ халижи форс барои берун рафтан аз эронро ҳам напазирофтанд, ва ҳатто бо вужуди тамоми ихтилофотики дар масалаӣ шӯро ва мудирияти ижроӣӣ жомеъа ва нақдхойи бар асли 12 қонуни асосӣ бо масъулини эрон пейдо карда буд аммо харгиз ҳозир нашуд ҳатто ек мусохиба ҳам бо расонахойи секуляри чун бибиси ва ғейрих анжом бидиҳад. Дар ҳолики чандин бор дархости мусохиба доданд ва ишон чанин мусохибаро накард бар алайҳи ҳукумати шиъа мазхаби эрон ишон бо нигариши мусбатики ба мазхаби шиъа дошт ва онро мазхаби исломӣ медонист ва шакки дар ин замина надошт, мушкилиш бо масъулини эронро, амри дохилий ва даруни хонуводагӣ медонист ва иҷоза намедод бегонаҳо дар он даҳлат кунанд. Бибиси ва амсоли чанин секуляристорҳо бегона медонист барои ҳамин жанги коммунистхойи хизби кумала ва муттаҳидиниш бар алайҳи мактаби қуръон шуруъ шуд ва он ҳамма жавони курдистонро зинда ба гур карданд ва қатли ом карданд ишон ба жойи инки даъвати тоғутхойи мисли кувеит ва дигаронро бипазиранд ва ба онҳо паноҳанда шавад омад ва ба

манотиқи тахти ҳокимияти ҳукумати шиъа мазхаби эрон мисли Кермоншоҳ паноҳ бурд.

Аммо бар асоси раъйи кудом имом амал карда аст? Бояд бигуям ишон бар ҳалофи уламоики дар гузашта гир карданд ва ба имруз таъаллуқ надоранд қуръон ва суннат ва сийраи салафи солихро ба забони имрузӣ баён мекунад ва аксаран руҳи матлабро бидуни истинод ба оя ё ривояти ба ҳамин забоники мардум мефаҳманд дар қолиби суҳанронӣ ё шеър баён мекунад. Холо дар ин иҷтиҳод ба ҳадаф зада ё ҳейр баҳси ҷудогонаӣ аст.

Дар ин нигариш ман ингуна мутаваҷҷиҳ шудамки ишон меҳостанд ин асли муҳимро ба ҳам масирониш ёд бидиҳанд ва онҳоро бар ин асос тарбият кунандки қуръон ва суннат ва сийраи салафи солихро бо фаҳми шӯро ва ба сурати ек раъй ба мардум ироя бидиҳанд.

Аммо агар алъон зинда буд аз довла ва ҷумҳури исломӣ эрон ҳимоят мекард ё аз ек кофари ишғолгари хориҷӣ чун амрико? Ман бо таваҷҷуҳ ба қорномаи ишон ва бо қиёс ба аъмоли зоҳирӣ ишон, бар ин бовар ҳастамки ҳатто бо меъёрики дар мовриди ҳақ ва шар дошт ва гуфтамоники дар мовриди ҷойгоҳи баъзул ҳақ дар баробари баъзуш шар дорад, ва ҳатто бо таърифики дар мовриди қуфр ва иймон дорад, ишон аз довла ва ҳукумати шиъа мазхаби эрон дар баробари амрикоӣ ҷинояткор ва ваҳший ҳимоят мекард, ҳамчунонки аз Потрис Лумумбо нухуст вазири коммунисти Конго дар баробари Мусо Чамба новқари ишғолгари Белжики ва амрикоӣ ҳимоят кард ва аз Ганди Бараҳма дар баробари англизхонӣ секуляри ишғолгар ҳимоят кард.

11- Ассаламу алайкум ахи. Агар ишколи надорад тўвзих бидихид рофизий будан ба чи маъност ва ба чи каси метавонем бигуем рофизий. Баъад бифармойидки оё шиъа тоифайи исломий аст ё на?

Қаблан арз кардем еки аз сифоти дорудастайи мунофиқин адами ширкат дар жанг ва танҳо гузоштани рахбарият дар мовқеиятхойи хассос буд мисли жанги уҳудки росулуллох саллаллоху алайхи васалламро танҳо гузоштан. Касики ин корро бикунад ба у рофизий гуфта мешавад. Баъадҳо хамин гуруҳ соири аимма ва бузургонро ба хамин сабк тарк карданд. Алъон ҳам ин манҳаж идома дорад ва то рузи қиёмат ҳам идома хоҳад дошт. Чун то рузи қиёмат ҳам мўъмин вужуд дорад ҳам мунофиқин ва ҳам куффори ошкор ва ин еки аз сифоти мунофиқин ва секулярзадаҳо аст мумкин аст муслимин ҳам ба он олуда бишаванд.

Мо ба далили сирфи вужуди ин афрод дар лашкари росулуллох саллаллоху алайхи васаллам наметавонем кулли лашкари росулуллох саллаллоху алайхи васаллам ё кулли муслиминро муттаҳам ба сифоти зишти бикунемки дар дорудастайи мунофиқин вужуд доштаки, еки аз ин сифоти зишт, рафзи росулуллох саллаллоху алайхи васаллам дар мовқеиятхойи хассос буда аст. Ин ҳам еки аз сифоти зишти мунофиқин ва секулярзадаҳо аст ва ҳамма медонем сирфи доро будани еки аз сифоти мунофиқин шахс мунофиқ намешавад ва аз ислом хориж намешавад.

Дар ин сурат рофизий дар миёни муслимин асри росулуллох саллаллоху алайхи васаллам вужуд дошта аст, қабли аз он ҳам

вужуд доштанд ва пас аз он ҳам вужуд хоханд дошт. Албатта дар миёни тамоми миллатҳо ва шариатҳо ва мазохиб, рофизий вужуд дорад. Рофизий сифати ҳар шахси астки гуруҳи ҳудиш ё раҳбари ҳудишро танҳо мегузорад ва таркиш мекунад. Холо ин раҳбар ва гуруҳ ва дорудаства хуб бошанд ё бад. Ба хоҳири хубихошон онҳоро тарк карда бошад ё ба хоҳири бадихош. Дар ҳар ду ҳолат ба у мегуянд рофизий.

Дар ин сурат рофизий мисли каламаи кофар астки ҳам хубиш вужуд дорад ҳам бадиш. Инки мо куфр ба тоғут дорем хуб аст, аммо инки дигарон куфр ба ислом доранд бад аст. Инки мо тоғутҳо ва тамоми қавонини куфрийро рафз мекунем хуб аст, аммо касоники росулulloх саллalloху алайхи васаллам ва имомони бар ҳақ ва амирони аҳли тўвҳид ва бар ҳақро рафз мекунанд бад аст. Инки иддаи Муғйра ибни Саъидру рафз карданд ва у ба онҳо лақаби рофизийро дод хуб аст, аммо агар Али ва Ҳасан ва Ҳусайн ва Абдуллох ибни Зубайр ва Зайд ибни Али ва амсолиҳимро дар баробари жинояткорон раҳо кунид бад аст. Мо ар жаласоти қаблимон бештар ба ин жанбайи бадиш ангушт гузоштемки дар вазъи мовжуд манзури ҳаммаи суъол кунандаҳо ва нигариши мардум ба ин жанбайи бадиш аст. Мисли кофарики камтар каси ба куфр ба тоғут диққат мекунад ва бештар ҳамон жанбайи куфр ба исломро мебинандки ин ҳам иштибоҳи бузург аст. Аммо барои шумоки ба сурати фарогир масоилро баррасий мекунид лозим аст ба ҳар ду жанба мусбат ва манфӣ рофизий^{۲۴} таваҷҷуҳ кунид.

^{۲۴} شمالان از مردم کوچه و بازارا بیرسید کفر به طاغوت چیست ممکن است نود درصد آنها شاید ندانند که کفر به طاغوت چیست و چه طوری می توانند کفر به طاغوت کنند برای همین در پنجاه درصد دینشان لا اله شان می لنگند

Аммо инки шиъа тоифайи ислоний аст ё на? Ижоза бидид шайхул
ислом ибни Таймия роҳимахуллох ба намоёндаги аз кулли аиммаи
ахли суннат жавоби шуморо бидихад: лутфан ин жузваро ба ман
бидихид.....жазакумуллоху хойронишон мегуянд:

وأما أهل السنة والجماعة والصحابه والتابعون لهم بإحسان، وسائر طوائف المسلمين من أهل الحديث
والفقهاء وأهل الكلام من مرجئة الفقهاء والكرامية والكلابية والأشعرية والشيعة، مرجئهم وغير مرجئهم،
فيقولون: إن الشخص الواحد قد يعذبه الله بالنار ثم يدخله الجنة، كما نطق بذلك الأحاديث الصحيحة.^{٢٥}

Ва аммо ахли суннат ва жамоат ва саҳоба ва тобеин ва соири
тоифаҳо ва мазохиби муслимин ва соири тавоифи муслимин
мисли аз ахли ҳадис ва фуқаҳоъ ва ахли калом аз муржиъа чи
ва каромийҳо ва чи калобийҳо ва ашъарийҳо^{٢٦} муржиъатул фуқаҳо
ва шиъаҳо чи муржиъайи онҳо ва чи ғейри муржиъа, ҳаммаги
билиттифоқ мегуянд: аллох мумкин аст ек шахси воҳидро бо
оташи жаҳаннам азоб дода ва сипас уро вориди беҳишт кунад,
^{٢٧}хаминтуруики аходиси саҳих ба он ишора карданд.

Ибни Жазм Андалусий ҳам дар мовриди шиъа шудани мардуми
кофар бахшҳои аз Гилон ва Мозандарон тавассути Носир Кабир
ё Атруш мегуянд:

دخل إليها أطروش، في حدود سنة ثلاثمائة، فاسلموا كلهم على يديه، فهم كلهم شيعة مسلمون

Хамма инҳо шиъаёни мусалмон шуданд.

Ин раъйи тамоми ахли қибла дар мовриди шиъа аст ки иддаи
беинсофи мекунанд ва шиъаро бо рофизий ва ғуллот қотиъ
мекунанд ва бо ақоиди ғуллот ва бо рафторҳои равофиз ба
шиъаҳо ҳамла мекунанд. Дар ҳолики агар каси биёяд бо равофиз

^{٢٥} مجموع الفتاوى، ٣٥٤/٧

^{٢٦} که امام حنفی را مرجئه الفقهاء می دانند

^{٢٧} و می گوید سایر طائفه مسلمین شیعه را طائفه مسلمین آورده است چیزی که خیلی از دوستان در آن اشتباه می کنند و رافضی را با شیعه قاطی کردند که ان شاءالله در درس بین فرقان به این اشاره می کنیم

миёни шофеъийхо ё ханафийхо ба ин мазохиб хамла кунад мо
норохат мешавем ва уро беинсоф медонем,ё агар каси биёяд
амдан бо ақоиди ғуллот шофеъий ё ханафий ё салафий ба ин
мазохиб хамла кунад боз назди мо кори шойиста ва худопасанди
нест ва хатто мумкин аст уро ек золим ё жохил ё хатто ек
душман хам бидонем.

Хуб.....боз аксари суъолот марбут ба шиъа аст ва фикр кунам
жавоби инхоро ман дар дарсхойи гузашта додам. Албатта
суъолоти дигари хам хастандки бештар марбут ба азизони
астки дар дарсхойи гузашта таширф надоштанд. Иншааллох ба
сурати хусусий бо хам руйи суъолотишон сухбат мекунем. Дар
инжо дарсимон дар мовриди душманшиносӣ шаръӣро ба поён
мерасонем ва дуо мекунем:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ.

رَبَّنَا أَعِزَّنَا بِالْإِسْلَامِ، وَأَعِزَّ بِنَا الْإِسْلَامَ، اللَّهُمَّ أَعْلِ بِنَا كَلِمَةَ الْإِسْلَامِ، وَارْفَعْ بِنَا رَايَةَ الْقُرْآنِ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

Вассаламу алайкум.